د هِجرت کِتاب ـ د تورات شریف دویم کِتاب

د بنی اِسرائیلو سره په مِصر کښې ظلم کېدل

۱ (۱) د یعقوب د زامنو نومونه دا دی چا چې خپل خپل خاندان د ځان سره کړو او مِصر ته لاړل، (۲) روبین، شمعون،
لیوی، یهوداه، (۳) یساکار، زبولون، بنیامین، (۴) دان، نفتالی، جاد او آشر. (۵) د یعقوب ټول زامن او نمسی په شمېر کښې
اویا کسان ؤو. یوسف د مخکښې نه په مِصر کښې وو. (۶) یوسف د هغهٔ ټول ورونړه او هغه ټول نسل یو یو مړ کېدلو، (۷) خو د
هغوئ د اولاد د بنی اِسرائیلو ډېر بچی پیدا شول او ډېر زیات او طاقتور شول او ټول مُلک د هغوئ نه ډک شو. (۸) بیا په مِصر
یو نوے بادشاه راغلو چې هغهٔ ته د یوسف په حقله هیڅ معلومات نهٔ ؤو. (۹) هغهٔ خپلو خلقو ته ووئیل، "گورئ، دا بنی اِسرائیل
ډېر زیات او تکړه شول او دوئ زمونږ دپاره خطرناک دی. (۱۰) راځئ چې د دوئ سره یو چل وکړُو گنې دوئ به زیات شی او
کهٔ زمونږ او د دوئ په مینځ کښې جنگ راشی نو دوئ به زمونږ خِلاف زمونږ دشمنان رایوځائ کړی او کېدے شی چې د دې
مُلک نه وتښتی. مونږ له داسې څهٔ کول په کار دی چې دوئ نور زیات نهٔ شی." (۱۱) نو مِصریانو په بنی اِسرائیلو باندې مشران
مقرر کړل چې په زور یې ترې نه کار اخستو. بنی اِسرائیلو د فِرعون دپاره د پتوم او رعمسیس ښارونو نه گودامونه جوړ کړل.
(۱۲) خو چې هغوئ پرې څومره ظلم زیاتے کولو نو لا زیاتېدل او په مُلک کښې هومره خورېدل. مِصریان د هغوئ نه یرېدل او
د بنی اِسرائیلو سره یې کینه شروع کړه (۱۳)-(۱۴) او مِصریانو په دوئ باندې ظلم زیاتے کولو او د دوئ ژوند یې تریخ کړو.
هغوئ په دوئ باندې د خښتو، ختو او په خپلو پټو کښې کار کولو او په دوئ باندې یې هیڅ رحم نهٔ کولو. (۱۵) بیا د مِصر بادشاه
سِفره او فوعه، هغې دوه دایئو ته ووئیل کومو به چې د عبرانیانو ښځو مدد کولو، (۱۶) "چې کله تاسو د عبرانیانو ښځو د بچی د
پیدا کېدو په وخت مدد کوئ او هغوئ د بچی د زېږېدو په ځائ ناستې ووینئ نو کهٔ هغه پیدا کېدونکے زوئ وی نو وې وژنئ،
خو کهٔ هغه لور وی نو ژوندۍ یې پرېږدئ." (۱۷) خو دایئې د خُدائ پاک نه یرېدلې او د بادشاه حُکم یې ونهٔ منلو او هغوئ نران
ماشومان ژوندی پرېښودل. (۱۸) نو بادشاه دایئې راوغوښتلې او د هغوئ نه یې تپوس وکړو، "تاسو ولې داسې کوئ؟ تاسو نران
بچی ولې ژوندی پرېږدئ؟" (۱۹) هغوئ هغهٔ ته ووئیل، "عبرانۍ ښځې د مِصریانو ښځو په شان نهٔ دی، د دوئ په آسانۍ سره بچی
پیدا کیږی او هلته زمونږ د رسېدو نه مخکښې د دوئ ماشومان پیدا شی." (۲۰)-(۲۱) دایئې د خُدائ پاک نه یرېدلې نو خُدائ پاک
د هغوئ سره ښهٔ وو او د هغوئ کورونه یې ودان کړل. او بنی اِسرائیل زیاتېدل او طاقتور شول. (۲۲) په آخر کښې فِرعون خپلو
ټولو خلقو له حُکم ورکړو چې، "د عبرانیانو هر یو پیدا شوے بچے راوړئ او د نیل دریاب کښې یې وغورزوئ، خو جینکۍ به
ژوندۍ پرېږدئ."

د حضرت موسیٰ پیدایښت

۲ (۱) په دې دوران کښې د لیوی قبیلې یو سړی په خپله قبیله کښې یوه ښځه وکړه، (۲) او د هغې نه د هغهٔ یو زوئ وشو.
هغې ولیدل چې دا ښهٔ ښکلے ماشوم وو، نو هغې دا درې میاشتې پټ وساتلو. (۳) خو چې کله هغې دا نور نهٔ شو پټولے، هغې
د لوخو نه جوړه شوې یوه ټوکرۍ راواخستله او په دې یې تارکول ولگول چې اوبهٔ په کښې دننه نهٔ ځی. هغې ماشوم په دې کښې
کښېنولو او دا یې بیا د دریاب په غاړه په لوخو کښې کېښوده. (۴) د ماشوم خور لږه لرې ولاړه وه او کتل یې چې په هغهٔ به څهٔ
کیږی. (۵) د فِرعون لور لامبلو له د دریاب غاړې له راغله، د هغې خِدمتگارې هم د دریاب په غاړه روانې وې نو ناڅاپه هغې په
لوخو کښې هغه ټوکرۍ ولیدله او یوه خِدمتگاره یې ورولېږله چې هغې ته یې را وړی. (۶) د فِرعون لور ټوکرۍ کولاو کړه او یو
ماشوم یې په کښې ولیدو. هغهٔ ژړل او د هغې ورباندې زړهٔ وسوزېدلو. هغې ووئیل، "دا ماشوم عبرانے دے." (۷) بیا د هغهٔ
خور د فِرعون د لور نه تپوس وکړو، "زهٔ یو عبرانۍ ښځه راوغواړم څهٔ چې دې ماشوم له سینه ورکوی؟" (۸) هغې ورته ووئیل،
"آو، لاړه شه." نو هغه جینۍ لاړه او د ماشوم خپله مور یې راوستله. (۹) شهزادگۍ دې ښځې ته ووئیل، "دا ماشوم واخله او زما
دپاره سینه ورکوه او زهٔ به تا له مزدوری درکوم." نو هغې ماشوم یوړو او هغهٔ له یې سینه ورکوله. (۱۰) کله چې دا ماشوم لږ

لوئ شو نو هغې دا ماشوم د بادشاه لور له ورکړو او د بادشاه لور ماشوم خپل زوئ جوړ کړو. هغې د خپل ځان سره ووئيل،
"ما دا د اوبو نه راوچت کړے دے." نو موسىٰ نوم يې ورباندې کېښودو.

د حضرت موسىٰ ميديان ته تښتېدل

۱۱ چې کله موسىٰ لوئ شو نو هغه خپلو خلقو عبرانيانو له لاړو او هغهٔ وليدل چې د هغوئ نه سخت کار اخستلے شو. هغهٔ دا
هم وليدل چې يو مِصرى يو عبرانے وهلو، دا د موسىٰ د خپلو خلقو نه يو کس وو. ۱۲ موسىٰ اخوا دېخوا وکتل او چې کله هغهٔ
ته پته ولګېده چې هيڅ څوک يې هم نهٔ ګورى، نو هغه مِصرے يې ووژلو او د هغهٔ لاش يې په شګو کښې پټ کړو. ۱۳ بله ورځ
هغه بهر لاړو او وې ليدل چې دوه عبرانيان په خپلو کښې په جګړه ؤو. هغهٔ هغه يو ته وفرمائيل کوم چې په غلطه وو، "تهٔ ولې
خپل عبرانے ورور وهې؟" ۱۴ هغه سړى ورته ووئيل، "تهٔ چا په مونږ مشر کړے يې او په مونږ يې قاضى جوړ کړے يې؟ تهٔ ما
هم وژنې څهٔ لکه چې هغه مِصرے دې وژلے وو؟" نو موسىٰ ووېرېدو او د خپل ځان سره يې وفرمائيل، "ښه نو لکه چې ما څهٔ
کړى دى د هغې خلقو ته پته لګېدلې ده." ۱۵-۱۶ چې کله فِرعون خبر شو چې څهٔ شوى ؤو، نو هغهٔ د موسىٰ د وژلو کوشش
وکړو، خو موسىٰ وتښتېدو او لاړو او د ميديان په مُلک کښې اوسېدو. يوه ورځ چې کله موسىٰ د يو کوهى سره ناست وو، د
ميديان د اِمام يترو اووهٔ لوڼه راغلې، چې اوبهٔ راوباسى او د خپل پلار ګډو او چېلو دپاره ښانکونه ترې نه ډک کړى. ۱۷ خو څهٔ
شپانو د يترو لوڼه وشړلې. نو موسىٰ د هغوئ د بچ کولو دپاره ورَغلو او د هغوئ څاروو له يې اوبهٔ ورکړې. ۱۸ چې کله دوئ
خپل پلار له راغلې، هغهٔ ترې تپوس وکړو، "تاسو ولې نن ډېر زر راغلئ؟" ۱۹ هغوئ ورته ووئيل، "يو مِصرى مونږ د شپانو نه بچ
کړُو او هغهٔ مونږ له اوبهٔ هم راوخېژولې او زمونږ څاروو له يې ورکړې." ۲۰ هغهٔ د خپلو لوڼو نه تپوس وکړو، "هغه چرته دے؟
تاسو هغه سړے بهر ولې پرېښودو؟ لاړې شئ او هغه راوغواړئ چې مونږ سره روټئ وخورى." ۲۱ نو موسىٰ هلته اوسېدو ته
راضى شو او يترو هغهٔ ته خپله لور صفوره وادهٔ کړه، ۲۲ د هغې نه يې يو زوئ وشو. موسىٰ د خپل ځان سره ووئيل، "زهٔ په
دې مُلک کښې مسافر يم." نو په هغهٔ يې جيرسوم نوم کېښودو. ۲۳ ډېره موده پس چې د مِصر بادشاه مړ شو، خو بنى اِسرائيلو
د غلامۍ په وجه فرياد کولو نو هغوئ په چغو وژړل، "خُدايه پاکه، زمونږ مدد وکړه." ۲۴ نو خُدائ پاک د دوئ ژړا واورېدله.
هغهٔ د هغوئ فرياد واورېدو او د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره يې خپل هغه لوظ راياد کړو. ۲۵ هغهٔ د بنى اِسرائيلو تکليف
وليدو او ورباندې خفه شو.

د خُدائ پاک حضرت موسىٰ غوښتل

۳ ۱ د موسىٰ سخر يترو د ميديان اِمام وو. يوه ورځ چې کله موسىٰ د هغهٔ ګډې او چېلۍ څرولې، هغهٔ رمه د بيابان نه واړوله
او د خُدائ پاک غر سينا ته راغلو. ۲ هلته هغهٔ ته د مالِک خُدائ هغه فرښته د اور لمبې په شان د بوټى د مينځ نه راښکاره
شوه. چې د موسىٰ پرې څنګه نظر پرېوتو نو په دې ليدو حيران شو چې په جاړه اور لګېدلے وو خو دا نهٔ سوزېدله. ۳ هغهٔ د
ځان سره وفرمائيل چې، "عجيبه خبره ده. دا جاړه ولې نهٔ سوزېږى؟ زهٔ به نزدې ورشم چې وې ګورم." ۴ چې کله مالِک
خُدائ وليدل چې موسىٰ نزدې راروان وو، هغه د جاړې مينځ نه ورته آواز ورکړو او ورته يې وفرمائيل، "موسىٰ! موسىٰ!" هغهٔ
ورته وفرمائيل، "جى زهٔ حاضر يم." ۵ خُدائ پاک ورته وفرمائيل، "نور نزدې مهٔ راځه. پېزار وباسه، ځکه چې تهٔ په پاکه زمکه
ولاړ يې. ۶ زهٔ ستا د پلار نيکونو خُدائ پاک يم، د اِبراهيم، د اِسحاق او د يعقوب خُدائ پاک يم." نو موسىٰ خپل مخ پټ کړو،
ځکه چې هغه خُدائ پاک ته کتلو نه يرېدو. ۷ بيا مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "ما وليدل چې زما د خلقو سره په مِصر کښې
څومره ظلم کيږى، ما د هغوئ فرياد اورېدلے دے چې هغوئ د ظالمانو مشرانو نه خلاص شى. ما ته د هغوئ د ټولو تکليفونو
پته ده، ۸ نو زهٔ لاندې راغلے يم چې هغوئ د مِصريانو نه خلاص کړم او چې هغوئ د مِصر نه بهر يو ښهٔ، کولاو او زرخېز
مُلک ته بوځم، چرته چې اوس کنعانيان، حِتيان، اموريان، فرزيان، حِويان او يبوسيان اوسيږى. ۹ ګوره، ما د خپلو خلقو ژړا
اورېدلې ده او زهٔ دا هم ګورم چې مِصريان په دوئ ظلم کوى. ۱۰ اوس زهٔ تا فِرعون له لېږم نو تهٔ به زما خلق بنى اِسرائيل د
مِصر نه بهر بوځې." ۱۱ خو موسىٰ خُدائ پاک ته وفرمائيل، "زهٔ څوک يم چې فِرعون له ورشم او بنى اِسرائيل د مِصر نه بهر

بوځم؟“ ۱۲ خُدائ پاک ورته وفرمائيل، ”زۀ به ستا مل يم او چې تۀ کله دا خلق د مِصر نه بهر بوځې، نو تۀ به په دې غر دپاسه
زما عبادت وکړې. هغه به د دې ثبوت وی چې تۀ ما لېږلے يې.“ ۱۳ خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”چې کله زۀ بنی اِسرائيلو له
ورشم او ورته ووايم، چې زۀ ستاسو د پلار نيکۀ خُدائ پاک تاسو ته رالېږلے يم، هغوئ به زما نه تپوس وکړی چې د هغۀ څۀ نوم
دے؟ نو زۀ هغوئ ته څۀ ووايم؟“ ۱۴ خُدائ پاک ورته وفرمائيل، ”زۀ هغه يم چې يم. تۀ به خامخا هغوئ ته داسې ووائې چې،
”زۀ هغه يم“ تاسو ته رالېږلے يم ځوک چې په خپله خپل ځان ته ”زۀ يم“ وائی. ۱۵ بنی اِسرائيلو ته ووايه چې ما مالِک خُدائ د
هغوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدائ پاک، تۀ هغوئ ته ورلېږلے يې. دا د هميشه دپاره زما نوم
دے، راتلونکی نسلونه به ما په دې نوم يادوی. ۱۶ لاړ شه او د بنی اِسرائيلو مشران په يو ځائ راغونډ کړه او هغوئ ته ووايه
چې زۀ مالِک خُدائ، د هغوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک، د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب خُدائ پاک، تا ته راښکاره شوم. هغوئ ته
ووايه چې زۀ دوئ له راغلے يم او ما ليدلی دی چې مِصريانو د دوئ سره څۀ کول. ۱۷ ما دا فيصله کړې ده چې زۀ به دوئ د
مِصر نه بهر بوځم چې په کوم ځائ کښې په دوئ ظلم کيږی او زۀ به دوئ هغه زرخېز مُلک ته بوځم، چې هغه د کنعانيانو،
حِتيانو، اموريانو، فرزيانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک دے. ۱۸ زما خلق به ستا خبره واوری. نو تۀ د بنی اِسرائيلو مشران د
مِصر بادشاه له بوځه او هغۀ ته ووايه چې، مالِک خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، مونږ ته په خپله ځان ښکاره کړو. اوس تۀ مونږ
په صحرا کښې د درېو ورځو سفر ته پرېږده چې مالِک خُدائ، زمونږ خُدائ پاک ته قربانئ پېش کړُو. ۱۹ ما ته پته ده چې د
مِصر بادشاه به تاسو تلو ته پرې نۀ ږدی ترڅو چې هغه مجبور کړے شوے نۀ وی. ۲۰ خو زۀ به د خپل قُدرت نه کار واخلم او
زۀ به هلته د عجيبه عجيبه کارونو کولو په ذريعه مِصريانو له سزا ورکړم. او د هغې نه پس به هغه تاسو تلو ته پرېږدی. ۲۱ زۀ
به په مِصريانو ستاسو قدر وکړم نو چې کله زما خلق ځی، دوئ به خالی لاسونه نۀ ځی. ۲۲ هره يوه بنی اِسرائيلۍ ښځه دې
خپلو مِصريانو ګاونډيانو کره لاړه شی او هرې مِصرئ ښځې له چې د دوئ سره په کور کښې اوسيږی نو جامې، د سرو زرو او
سپينو زرو کالی دې ترې نه وغواړی. نو بنی اِسرائيليان به دا څيزونه خپلو زامنو او لونړو ته ورواغوندی. او مِصريان به لوټ
کړی.“

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ له لوئ طاقت ورکول

۴ ۱ بيا موسیٰ مالِک خُدائ له جواب ورکړو، ”خو ګوره، کۀ بنی اِسرائيل په ما يقين ونۀ کړی او زما خبرې ته غوږ ونۀ
نيسی نو زۀ څۀ وکړم کۀ هغوئ ووائی چې تۀ ما ته راښکاره شوے نۀ يې؟“ ۲ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”دا ستا په لاس
کښې څۀ دی؟“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”دا امسا ده.“ ۳ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”دا په زمکه وغورزوه.“ چې کله موسیٰ دا
په زمکه وروغورزوله، نو يو مار ترې جوړ شو او موسیٰ ترې نه منډه کړه. ۴ نو بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ورتيټ
شه او د لکۍ نه يې کلک راونيسه.“ نو موسیٰ ورتيټ شو او راوې نيولو او بيا ترې نه امسا جوړه شوه. ۵ مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ”هم داسې وکړه چې د بنی اِسرائيلو يقين راشی چې مالِک خُدائ د دوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک، د اِبراهيم، اِسحاق او
د يعقوب خُدائ پاک تا ته راښکاره شوے دے.“ ۶ مالِک خُدائ موسیٰ ته بيا وفرمائيل، ”خپل لاس ګُوغې ته دننه کړه.“ نو
موسیٰ لاس دننه کړو. او چې کله هغۀ لاس رابهر کړو، نو د هغۀ لاس د خرمنې په بيمارئ پټ شوے وو، داسې سپين لکه واوره.
۷ بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، ”لاس په ګُوغه کښې بيا دننه کړه.“ نو هغۀ لاس دننه کړو او چې کله هغۀ دا ځل رابهر کړو، نو
هم هغه شان روغ جوړ شو لکه څنګه چې يې نور بدن وو. ۸ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”کۀ هغوئ په تا يقين ونۀ کړی يا د
هغوئ په اولنۍ معجزه باندې يقين رانۀ شی، نو په دې بله به د دوئ يقين راشی. ۹ کۀ د دې دواړو معجزو باوجود هم هغوئ په
تا يقين ونۀ کړی او کۀ هغوئ ستا د خبرې اورېدو نه اِنکار وکړی، نو لږې اوبۀ د نيل درياب نه راواخله او په اوچه زمکه يې توئ
کړه. نو د اوبو نه به وينه جوړه شی.“ ۱۰ خو موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”اے زما مالِکه خُدايه، ما مۀ لېږه. زۀ صفا
خبرې نۀ شم کولے نه د مخکښې نه په خبرو کولو کښې ښۀ وم او نه تاسو سره د خبرو کولو نه پس تکړه يم او ژبه مې هم
انښلی.“ ۱۱ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”بنی آدم له ژبه ځوک ورکوی؟ ګونګول او کڼول ځوک کوی؟ نظر ورکول يا ړندول
ځوک کوی؟ دا زۀ، مالِک خُدائ کوم. ۱۲ نو اوس لاړ شه. زۀ به ستا د خولې نه خبرې کوم او زۀ به تا ته وښايم چې څۀ به
وائې.“ ۱۳ خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”اے زما مالِکه خُدايه، زۀ تا ته سوال کوم چې بل ځوک ورولېږه.“ ۱۴ نو په دې باندې

مالِک خُدائ موسیٰ ته غصه شو او وې فرمائيل، "ستا ورور هارون، ليوی خو شته دے، ما ته پته ده چې هغه په خبرو کولو کښې تکړه دے. ګوره، اوس هغه تا سره مِلاوېدو له راروان دے او هغه به ستا په ليدو په زړۀ کښې خوشحاله شی. ۞۱۵ تۀ به هغۀ ته هغه خبرې وښائې چې کومې به کوی. زۀ به ستاسو دواړو په خبرو کښې مدد وکړم او زۀ به تاسو دواړو ته ووايم چې څۀ به کوئ. ۞۱۶ هغه به ستا د خبرو وياند وی او ستا په ځائ به خلقو ته خبرې کوی. نو تۀ به د هغۀ دپاره د خُدائ پاک په شان يې او ورته به ښائې چې څۀ به وائی. ۞۱۷ خپل ځان سره دا امسا يوسه، چې د دې سره به تۀ معجزې ښکاره کړې."

د حضرت موسیٰ مِصر ته واپس کېدل

۞۱۸ بيا موسیٰ واپس خپل سخر يترو له لاړو او هغۀ ته يې وفرمائيل، "ما له اجازت راکړه چې واپس مِصر ته لاړ شم چې وګورم چې زما خپلوان ژوندی دی او کۀ نه." يترو موسیٰ ته ووئيل، "په خېر لاړ شه." ۞۱۹ چې کله موسیٰ په ميديان کښې وو مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، "مِصر ته واپس لاړ شه، ځکه چې کومو خلقو تۀ وژلې هغه ټول مړۀ دی." ۞۲۰ نو موسیٰ خپله ښځه او زامن واخستل او په يو خر باندې يې سوارۀ کړل او د دوئ سره مِصر ته روان شو، هغه امسا يې هم يوړه چې خُدائ پاک ورته ښودلې وه. ۞۲۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته بيا وفرمائيل، "اوس چې تۀ واپس مِصر ته روان يې، ګوره، چې د فِرعون په مخکښې هغه ټولې معجزې ښکاره کړې د کومو چې ما طاقت درکړے دے. خو زۀ به د هغۀ زړۀ سخت کړم او هغه به زما خلق تلو ته پرې نۀ ږدی. ۞۲۲ بيا تۀ هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی چې، بنی اِسرائيل ما ته د مشر زوئ په شان دی. ۞۲۳ ما تا ته وفرمائيل چې زما زوئ پرېږده چې لاړ شی، چې هغه زما عبادت وکړی، خو تا اِنکار وکړو. نو زۀ به اوس ستا مشر زوئ ووژنم." ۞۲۴ د مِصر په لاره په يو سرائی کښې مالِک خُدائ موسیٰ له د دې دپاره راغلو چې هغه ووژنی. ۞۲۵-۞۲۶ نو د هغۀ ښځې، صفورې، يو تېرۀ کاڼے راواخستلو، هغې خپل زوئ دې سره سنت کړو او د سنت تيکه يې د موسیٰ پښو له وروړله. نو د سنت د وينې د رواج په وجه هغې موسیٰ ته ووئيل، "تۀ زما دپاره د وينې خاوند يې." نو مالِک خُدائ د موسیٰ ژوند بچ کړو. ۞۲۷ بيا مالِک خُدائ هارون ته وفرمائيل، "د موسیٰ سره مِلاوېدو له صحرا ته لاړ شه." نو هغه د هغۀ سره د خُدائ پاک په غرۀ کښې مِلاوېدو له لاړو، او چې کله هغه د هغۀ سره مِلاو شو، نو هغه يې ښکل کړو. ۞۲۸ بيا موسیٰ هارون ته هغه هر څۀ وفرمائيل څۀ چې مالِک خُدائ د فرمائيلو دپاره لېږلے وو، هغۀ د هغه معجزو په حقله هم هغۀ ته وفرمائيل د کومو چې مالِک خُدائ د کولو حُکم ورکړے وو. ۞۲۹ نو موسیٰ او هارون مِصر ته لاړل او د بنی اِسرائيلو ټول مشران يې په يو ځائ راغونډ کړل. ۞۳۰ هارون هغوئ ته هر څۀ وفرمائيل څۀ چې مالِک خُدائ موسیٰ ته فرمائيلی وُو او د خلقو په مخکښې يې هغه ټولې معجزې وکړې. ۞۳۱ نو د هغوئ يقين وشو، او چې کله هغوئ واورېدل چې مالِک خُدائ هغوئ له راغلے وو او چې کوم ظلم په هغوئ کېدلو هغه يې ليدلے وو، نو دوئ سجده وکړه او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو.

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د مِصر بادشاه په مخکښې ودرېدل

۵ ۞۱ د دې نه پس موسیٰ او هارون د فِرعون دربار ته لاړل او هغۀ ته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما د عزت دپاره په صحرا کښې اختر وکړی." ۞۲ خو فِرعون ترې تپوس وکړو، "دا مالِک خُدائ څوک دے؟ زۀ ولې د هغۀ خبره ومنم او بنی اِسرائيل تلو ته پرېږدم؟ نۀ زۀ مالِک خُدائ پېژنم، او نۀ به بنی اِسرائيل تلو ته پرېږدم." ۞۳ موسیٰ او هارون ورته وفرمائيل، "د عبرانيانو خُدائ پاک مونږ ته په خپله راښکاره شوے دے. مونږ پرېږده چې په صحرا کښې درې ورځې سفر وکړُو چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته قربانی پېش کړُو. کۀ مونږ داسې ونۀ کړل، نو هغه به مونږ په وبا يا په جنګ ووژنی." ۞۴ فِرعون موسیٰ او هارون ته ووئيل، "تاسو ولې دا خلق د خپل کار نه وباسئ؟ پرېږدئ چې هم دغه کار کوی. ۞۵ ګورئ، تاسو خلق د مِصريانو نه ډېر زيات شوی يئ. او اوس تاسو دا هم غواړئ چې دوئ کار بس کړی." ۞۶ هم په هغه ورځ فِرعون د دوئ سختو مِصريانو مشرانو او بنی اِسرائيلو آفسرانو له حُکم ورکړو چې، ۞۷ "د خښتو جوړولو دپاره خلقو ته بوس ورکول بند کړئ. دوئ لېږئ چې په خپله يې ځان له راغونډوی. ۞۸ او هم هغه هومره خښتې ترې نه غواړئ چې څومره يې مخکښې جوړولې، تاسو پرې يوه هم مۀ کموئ. دوئ خو کار نۀ کوی، نو ځکه دوئ

هر وخت مِنتُونه کوی چې زۀ دوئ پرېږدم چې لاړ شی او خپل خُدائ پاک ته قربانئ پېش کړی. ۹ په دې خلقو د مخکښې نه
نور هم سخت کار کوئ او په داسې کار یې آخته کړئ چې د دې دروغو خبرو اورېدو وخت هم ورسره نۀ وی.“ ۱۰ د هغوئ نه
سخت کار اخستونکی مشران او د دوئ آفسران بهر لاړل او بنی اِسرائیلو ته یې ووئیل، ”فِرعون وئیلی دی چې هغه به تاسو له نور
بوس نۀ درکوی. ۱۱ هغه وائی چې تاسو ځئ او چې چرته هم تاسو د خپلو ځانونو دپاره بوس راپېدا کولے شئ نو پېدا یې کړئ،
خو د خښتو د جوړولو په شمېر کښې به کمے نۀ راولئ.“ ۱۲ نو خلق د مِصر ټول مُلک کښې خوارۀ شول چې بوس راجمع
کړی. ۱۳ د هغوئ سختو مشرانو په دوئ زور راوړلو چې هره ورځ به هم هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره یې مخکښې
جوړولې چې کله هغوئ ته بوس مِلاوېدل. ۱۴ د هغوئ سختو مِصریانو مشرانو بنی اِسرائیل آفسران وهل، کوم چې هغوئ د دې
کار مشران مقرر کړی وُو. ورته یې وئیل، ”تاسو ولې هم هغه هومره خَښتې نۀ جوړَوئ لکه چې څومره تاسو مخکښې جوړولې؟“
۱۵ نو د بنی اِسرائیلو آفسران راغلل او فِرعون ته یې فریاد وکړو، ”بادشاه سلامت، زمونږ سره داسې ولې کیږی؟ ۱۶ مونږ له
بوس نۀ راکوی، خو بیا هم هغوئ د خښتو جوړولو حُکم راکوی او گوره، مونږ وهلے هم شُو. خو دا ستا د خپلو خلقو غلطی
ده.“ ۱۷ فِرعون ورته ووئیل، ”تاسو ناراسته یئ او کار کول نۀ غواړئ، نو دا ځکه تاسو مِنت کوئ چې زۀ تاسو تلو ته پرېږدم
چې مالِک خُدائ ته قربانئ پېش کړئ. ۱۸ اوس واپس کار له لاړ شئ. تاسو له به هغوئ لږ بوس هم نۀ درکوی، خو اوس به
خامخا هم هغه هومره خَښتې جوړَوئ.“ ۱۹ د بنی اِسرائیلو آفسرانو ته پته ولگېده چې دوئ په بد حالت کښې دی، چې کله
هغوئ ته ووئیلے شول چې دوئ به هره ورځ هم هغه هومره خَښتې جوړوی چې څومره یې مخکښې جوړولې. ۲۰ چې څنگه
دوئ د فِرعون د دربار نه راووتل، نو دوئ د موسیٰ او هارون سره مِلاو شول، ځکه چې هغوئ د دوئ اِنتظار کولو. ۲۱ دوئ
موسیٰ او هارون ته ووئیل، ”مالِک خُدائ دې په خپله ستاسو عدالت وکړی او سزا دې درکړی ځکه چې تاسو د فِرعون او د
هغۀ د درباریانو په زړُونو کښې نفرت پېدا کړے دے. تاسو هغۀ له زمونږ د قتل بهانه ورکړې ده.“

د حضرت موسیٰ مالِک خُدائ ته شکایت کول

۲۲ بیا موسیٰ مالِک خُدائ ته واپس وگرځېدو او ورته یې وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، تۀ د دې خلقو سره ولې بد سلوک کوې؟ تا
زۀ ولې دلته رالېږلے یم؟ ۲۳ ما چې کله هم د فِرعون سره ستا په نوم خبرې کړې دی، نو هغۀ د دوئ سره بد سلوک کړے
دے. او تا د خپلو خلقو مدد نۀ دے کړے.“

۶ ۱ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”اوس به تۀ وگورې چې زۀ د فِرعون سره څۀ کوم. زۀ به خپل زور سره هغه دې ته
مجبور کړم چې زما خلق تلو ته پرېږدی، زۀ به د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم چې فِرعون هغوئ د مُلک مصر نه وشړی.“

د خُدائ پاک حضرت موسیٰ راغوښتل

۲ خُدائ پاک موسیٰ ته وفرمائیل، ”زۀ مالِک خُدائ یم. ۳ زۀ د قادر خُدائ په توگه اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب ته راڅرگند
شوم، خو ما خپل ځان په هغوئ باندې د خپل پاک نوم ”مالِک خُدائ“ په توگه ونۀ پېژندلو. ۴ ما د هغوئ سره د کنعان مُلک
ورکولو لوظ هم وکړو، هغه مُلک په کوم کښې چې دوئ د مسافرو په شان اوسېدلی وُو. ۵ اوس ما د بنی اِسرائیلو فریاد
اورېدلے دے ځکه چې مِصریان د دوئ نه د نوکرانو په شان کار اخلی. زۀ به د دوئ سره خپل لوظ پوره کوم. ۶ نو بنی
اِسرائیلو ته ووایه چې زۀ هغوئ ته وایم چې زۀ مالِک خُدائ یم، زۀ به تاسو بچ کړم او زۀ به تاسو د مِصریانو د غلامئ نه آزاد
کړم. زۀ به د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم او مِصریانو له به سخته سزا ورکړم او زۀ به تاسو خلاص کړم. ۷ زۀ به تاسو
خپل خلق جوړ کړم او زۀ به ستاسو خُدائ پاک یم. تاسو ته به پته ولگی چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم چې کله زۀ
تاسو په مِصر کښې د غلامئ نه آزاد کړم. ۸ زۀ به تاسو هغه مُلک ته راولم چې د کوم ما اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب له د
ورکولو پوخ لوظ کړے وو، دا مُلک به ستاسو میراث وی. زۀ مالِک خُدائ یم.“ ۹ موسیٰ بنی اِسرائیلو ته دا وفرمائیل خو
دوئ د هغۀ خبره وانۀورېدله، ځکه چې د هغوئ د سختې غلامئ په وجه دوئ همت بائیللے وو. ۱۰ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته

وفرمائیل، ۱۱ ”لاړ شه او د مِصر بادشاه فِرعون ته ووایه چې هغه دې بنی اِسرائیل د دې مُلک نه تلو ته پرېږدی.“ ۱۲ خو
موسیٰ ورته وفرمائیل، ”بنی اِسرائیل چې زما خبره نهٔ اوری، نو فِرعون به یې څنګه واوری؟ زهٔ خو په خبرو کولو کښې تکړه نهٔ
یم.“ ۱۳ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم ورکړو چې، ”بنی اِسرائیلو او د مِصر بادشاه فِرعون ته ووایئ چې ما تاسو له
حُکم درکړے دے چې بنی اِسرائیل د مِصر نه بهر بوځئ.“

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون نسب‌نامه

۱۴ د یعقوب د مشر زوئ، د روبین دا څلور زامن وُو، حنوک، فلو، حصرون او کرمی، دا د هغه قبیلو پلار نیکهٔ وُو چې په دې
نومونو یادیږی. ۱۵ د شمعون دا شپږ زامن وُو، یموایل، یمین، اُهد، یکین، صحر او ساؤل د کنعانی ښځې زوئ، دا د هغه قبیلو
پلار نیکهٔ وُو چې په دې نومونو یادیږی. ۱۶ د لیوی دا درې زامن وُو، جیرسون، قُهات او مراری، دا د هغه قبیلو پلار نیکهٔ وُو
چې په دې نومونو یادیږی. د لیوی ټول عُمر یو سل اووهٔ دېرش کاله وو. ۱۷ د جیرسون دوه زامن وُو، لِبنی او سِمعی او د
هغوئ ډېر اولاد وو. ۱۸ د قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزی‌ایل. د قُهات ټول عُمر یو سل درې دېرش کاله
وو. ۱۹ د مراری دوه زامن وُو، محلی او موشی. دا د لیویانو قبیلې او اولاد دے. ۲۰ عُمرام د خپل پلار، خور یوکبد وادهٔ کړه،
چې د هغې نه یې هارون او موسیٰ پیدا شول. د عُمرام ټول عُمر یو سل اووهٔ دېرش کاله وو. ۲۱ د اِضهار درې زامن وُو، قورح،
نفج او زکری. ۲۲ د عُزی‌ایل هم درې زامن وُو، میسائیل، الصفن او ستری. ۲۳ هارون د عمی‌نداب لور الیسبع وادهٔ کړه چې
هغه د نحشون خور وه، د هغې نه یې ندب، ابیهُو، اِلی‌عزر او اِتمر پیدا شول. ۲۴ د قورح درې زامن وُو، اسیر، القنه او ابیاسف،
دوئ د قورح قبیلو پلار نیکهٔ وُو. ۲۵ د هارون زوئ، اِلی‌عزر، د فوطئیل د لوڼو نه یوه لور وادهٔ کړه، چې د هغې نه یې فینحاس
پیدا شو. دا د لیوی قبیلې د قومونو او کورَنو مشران وُو. ۲۶ هارون او موسیٰ هغه کسان وُو چا ته چې مالِک خُدائ وفرمائیل
چې، ”د بنی اِسرائیلو قبیلې د مِصر نه بهر بوځئ.“ ۲۷ دا هغه کسان وُو چا چې د مِصر بادشاه فِرعون ته ووئیل چې بنی
اِسرائیل د مِصر نه بهر تلو ته پرېږده.

د مالِک خُدائ حضرت موسیٰ او حضرت هارون له حُکم ورکول

۲۸ چې کله مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې موسیٰ ته وفرمائیل چې، ۲۹ ”زهٔ مالِک خُدائ یم. چې زهٔ تا ته څهٔ وایم هغه هر
څهٔ د مِصر بادشاه فِرعون ته ووایه.“ ۳۰ خو موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائیل، ”تا ته پته ده چې زهٔ په خبرو کولو کښې تکړه نهٔ
یم، نو فِرعون به زما خبره څنګه واوری؟“

۷ ۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”ګوره، زهٔ تا فِرعون ته د خُدائ په شان جوړوم او ستا ورور هارون به ستا د پېغمبر
په توګه د هغهٔ سره خبرې کوی. ۲ چې څنګه ما حُکم درکړے دے هارون ته هغه هر څهٔ ووایه او هغه به فِرعون ته ووائی چې
بنی اِسرائیل د هغهٔ د مُلک نه تلو ته پرېږدی. ۳-۴ خو زهٔ به د فِرعون زړهٔ سخت کړم. کهٔ زهٔ هر څومره زیاتې نښې او
معجزې په مِصر کښې ښکاره کړم خو هغه به ستا خبره وانهٔ وری. بیا به زهٔ د مِصریانو خِلاف د خپل لوئ طاقت نه کار واخلم
او دوئ له به سخته سزا ورکړم. او زهٔ به د خپل قوم خلق، بنی اِسرائیل د مِصر مُلک نه وباسم. ۵ نو مِصریانو ته به پته ولګی
چې زهٔ مالِک خُدائ یم، چې کله زهٔ د دوئ خِلاف خپل لاس اوچت کړم نو بنی اِسرائیل د هغوئ د مُلک نه بهر بوځم.“ ۶
موسیٰ او هارون هم هغسې وکړل، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۷ په هغه وخت چې کله دوئ فِرعون سره
خبرې وکړې، موسیٰ د اتیاو کالو وو او هارون د درې اتیاو کالو وو.

د حضرت هارون امسا

۸ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ۹ ”کله چې فِرعون تاسو ته ووائی چې تاسو یوه معجزه ښکاره کړئ، نو
هارون ته ووایه چې خپله امسا راواخلی او د فِرعون په مخکښې یې وغورزوی، نو یو مار به ترې نه جوړ شی.“ ۱۰ نو موسیٰ او

هارون فِرعون له لاړل او هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. هارون خپله امسا د فِرعون او د هغۀ د
درباريانو په مخکښې وغورزوله، نو يو مار ترې نه جوړ شو. (۱۱) نو فِرعون هم خپل د غيب عِلم لرونکی خلق او جادوګران
راوغوښتل او هغوئ هم د جادو په ذريعه هم هغه شان وکړل. (۱۲) هغوئ خپلې امساګانې وغورزولې او د امساګانو نه ماران
جوړ شول. خو د هارون امسا د هغوئ امساګانې تېرې کړې. (۱۳) خو د فِرعون زړۀ تر اوسه پورې سخت وو. لکه څنګه چې
مالِک خُدائ فرمائيلی وُو، هغۀ به د موسىٰ او هارون خبره نۀ اورېدله.

په مِصر اول افت: د نيل درياب د اوبو نه وينه جوړېدل

(۱۴) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”د فِرعون زړۀ سخت دے، هغه خلق تلو ته نۀ پرېږدی. (۱۵) په سحر کښې فِرعون له
لاړ شه چې کله هغه د نيل درياب ته کوزيږی. د خپل ځان سره هغه امسا هم يوسه چې مار ترې نه جوړ شوے وو او د درياب
په غاړه هغۀ ته ودرېږه. (۱۶) بيا فِرعون ته ووايه چې مالِک خُدائ د عبرانيانو خُدائ پاک، زۀ رالېږلے يم چې تا ته ووايم چې د
هغۀ خلق تلو ته پرېږده چې دوئ په صحرا کښې د هغۀ عبادت وکړی. خو ګوره، تا تر اوسه پورې دا خبره ونۀ منله. (۱۷) نو
اوس، بادشاه سلامت، مالِک خُدائ به يو داسې کار وکړی چې تا ته پته ولګی چې هغه په رښتيا مالِک خُدائ دے. ګوره، زما په
لاس کښې چې کومه امسا ده زۀ د درياب اوبۀ په دې وهم او د اوبو نه به وينه جوړه شی. (۱۸) کبان به مړۀ شی او د درياب
اوبۀ به دومره سخت بوئ شروع کړی چې مِصريان به ترې اوبۀ نۀ شی څښلے.“ (۱۹) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”هارون
ته ووايه چې خپله امسا راواخلی او د مِصر ټولو اوبو په طرف يعنې دريابونو، نِهرونو او ډنډونو دپاسه ونيسی. نو د اوبو نه به
وينه جوړه شی او د مِصر په ټوله زمکه به وينه وی، داسې د لرګی په لوښو او د خټې په منګو کښې به هم وی.“ (۲۰) نو موسىٰ
او هارون هم هغسې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. د فِرعون او د هغۀ درباريانو په مخکښې، هارون خپله امسا
اوچته کړه او د درياب اوبۀ يې پرې ووهلې او د درياب د ټولو اوبو نه وينه جوړه شوه. (۲۱) په درياب کښې کبان مړۀ شول او
دومره سخا بوئ يې کولو چې مِصريانو د درياب نه اوبۀ نۀ شوې څښلے. او د مِصر په ټول مُلک کښې وينه وه. (۲۲) بيا د
فِرعون جادوګرانو د خپل جادو په ذريعه هم دغه شان وکړل او د فِرعون زړۀ هم هغه شان سخت وو. لکه څنګه چې مالِک
خُدائ فرمائيلی وُو، هغۀ د موسىٰ او هارون د خبرې اورېدو نه اِنکار وکړو. (۲۳) فِرعون راوګرځېدو او خپل محل ته لاړو، دا
خبره يې زړۀ ته ښکته نۀ کړه. (۲۴) ټولو مِصريانو د څښلو د اوبو دپاره د درياب غاړه وکنستله، ځکه چې هغوئ د درياب اوبۀ
نۀ شوې څښلے. (۲۵) چې مالِک خُدائ په درياب افت راوستلے وو نو اووۀ ورځې د هغې نه پس تېرې شوې.

په مِصر دويم افت: چيندخې

۸ (۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”فِرعون له ورشه او هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی، زما خلق تلو ته پرېږده
چې دوئ زما عبادت وکړی. (۲) کۀ تا اِنکار وکړو، نو زۀ به ستا په ټول مُلک داسې افت راولم چې په چيندخو به يې پټ کړم.
(۳) د نيل درياب به د بې‌شمېره چيندخو نه ډک وی. دا به ستا محل، ستا د خملاستو کوټې او کټ ته، ستا د درباريانو او د
خلقو کورونو ته او ستاسو تنورونو او د اوړو ښانکونو ته به هم دروخېژی. (۴) چيندخې به په تا، ستا په خلقو او ستا په ټولو
درباريانو دروخېژی.“ (۵) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ”هارون ته ووايه چې خپله امسا د دريابونو، نِهرونو او ډنډونو دپاسه
ونيسه او چيندخې به د مِصر په مُلک وروخېژوی.“ (۶) نو هارون دا د ټولو اوبو دپاسه ونيوله او چيندخې راوختلې او ټول مُلک
يې پټ کړو. (۷) خو جادوګرانو د جادو نه کار واخستلو او دوئ هم چيندخې جوړې کړې او د مِصر مُلک ته يې راوړې. (۸)
نو فِرعون موسىٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ ته سوال وکړئ چې دا چيندخې لرې کړی، نو زۀ به
ستاسو خلق تلو ته پرېږدم، نو چې دوئ به مالِک خُدائ ته قربانۍ پېش کړی.“ (۹) موسىٰ ورته وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، تۀ
صِرف وخت مقرر کړه چې زۀ ستا، ستا درباريانو او ستا د خلقو دپاره سوال وکړم، چې تۀ او ستاسو کورونه د چيندخو نه
خلاص شی او د نيل درياب نه بغير به هيچرته هم پاتې نۀ شی.“ (۱۰) فِرعون ورته ووئيل، ”سبا زما دپاره سوال وکړه.“ موسىٰ
ورته وفرمائيل، ”زۀ به هم دغسې وکړم لکه څنګه چې تا ووئيل نو بيا به تا ته پته ولګی چې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک په

شان بل هيڅ څوک هم نشته. (۱۱) تهٔ، ستا درباريان او ستا خلق به د چيندخو نه خلاص شى او د نيل درياب نه غير به هيڅرته
هم پاتې نهٔ شى." (۱۲) بيا موسىٰ او هارون د فِرعون د دربار نه لاړل. چې کله موسىٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو چې هغه
چيندخې لرې کړى کومې چې هغهٔ په فِرعون راوستې وې، (۱۳) نو مالِک خُدائ هم هغه شان وکړل چې څنګه موسىٰ فرمائيلى وُو
او په کورونو، صحنونو او په پټو کښې چيندخې مړې شوې. (۱۴) مِصريانو دا راغونډې کړې او لوئ ډېرى يې ترې جوړ کړل او
ټول مُلک سخا بوئ کولو. (۱۵) فِرعون چې کله دا وليدل چې خبر شو، نو هغهٔ بيا خپل زړهٔ سخت کړو، لکه څنګه چې مالِک
خُدائ فرمائيلى وُو، چې فِرعون به د موسىٰ او هارون خبره نهٔ اورى.

په مِصر دريم افت: ماشى

(۱۶) مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "هارون ته ووايه چې زمکه په خپله امسا ووهه، نو د ټول مِصر د مُلک خاورې نه به ماشى
جوړ شى." (۱۷) نو هارون زمکه په خپله امسا ووهله او د مِصر د مُلک د ټولې خاورې نه ماشى جوړ شول، چې ټول خلق او
څناور يې پټ کړل. (۱۸) جادوګرانو هم زمکه ووهله چې د خپل جادو نه کار واخلى چې ماشى راولى، خو دوئ ناکام شول. نو
ماشى په بنيادمو او څناورو پورې انښتى وُو، (۱۹) بيا جادوګرانو فِرعون ته ووئيل، "دا د خُدائ پاک کار دے." خو د فِرعون زړهٔ
سخت وو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، چې فِرعون به د موسىٰ او هارون خبره نهٔ اورى.

په مِصر څلورم افت: مچان

(۲۰) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "سبا سحر وختى لاړ شه او د فِرعون سره مِلاو شه چې کله هغه درياب ته ځى، نو هغهٔ
ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائى، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړى. (۲۱) کهٔ تهٔ زما خلق تلو ته پرې نهٔ ږدې،
نو زهٔ به په تا، ستا په درباريانو او ستا په خلقو بې‌شميره مچان نازل کړم، د مِصريانو کورونه به د مچانو نه ډک وى او زمکه به
وربانډې پټه وى. (۲۲) خو په هغه ورځ به زهٔ د جشن علاقه بچ کړم، چرته چې زما خلق اوسيږى، نو هلته به مچان بېخى نهٔ وى.
زهٔ چې داسې وکړم نو تا ته به پته ولګى چې زهٔ مالِک خُدائ، په دې مُلک کښې حاضر يم. (۲۳) او زهٔ به د خپلو خلقو او ستا د
خلقو په مينځ کښې فرق راولم. دا نښه به سبا ښکاره شى." (۲۴) مالِک خُدائ هم داسې وکړل او بې‌شميره مچان د فِرعون محل
ته او د هغهٔ د درباريانو کورونو ته راننوتل. د بې‌شميره مچانو په وجه د مِصر ټول مُلک وران شو. (۲۵) نو فِرعون موسىٰ او
هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل، "لاړ شئ او هم په دې مُلک کښې خپل خُدائ پاک ته قربانى پېش کړئ." (۲۶) خو موسىٰ
ورته وفرمائيل، "داسې کول به ټيک نهٔ وى، چې کوم څناور مونږ قربانى کوُو او مونږ يې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته پېش
کوُو د هغې په وجه به مِصريان نفرت کوى. کهٔ د دې څناورو د حلالولو په وجه مِصريان زمونږ نه نفرت وکړى نو چې چرته
هغوئ مونږ ووينى، نو مونږ به سنګسار کړى. (۲۷) مونږ به خامخا په صحرا کښې درې ورځې سفر کوُو چې مالِک خُدائ خپل
خُدائ پاک ته په صحرا کښې قربانى پېش کړُو، لکه څنګه چې هغهٔ مونږ له حُکم راکړے دے." (۲۸) نو فِرعون ووئيل، "زهٔ به
تاسو تلو ته پرېږدم چې مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته په صحرا کښې قربانى پېش کړئ، خو تاسو ډېر لرې مهٔ ځئ. زما دپاره
سوال وکړه." (۲۹) موسىٰ ورته وفرمائيل، "چې څنګه زهٔ لاړ شم، نو زهٔ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم چې سبا ستا، ستا د
درباريانو او ستا د خلقو نه مچان لاړ شى. خو چې بيا تهٔ مونږ له دوکه رانهٔ کړې او چې خلق د تلو نه ايسار نهٔ کړې چې مالِک
خُدائ ته قربانى وکړى." (۳۰) موسىٰ د فِرعون د دربار نه لاړو او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، (۳۱) نو مالِک خُدائ د موسىٰ
سوال قبول کړو. مچان د فِرعون، د هغهٔ د درباريانو او د هغهٔ د خلقو نه لاړل، يو مچ هم پاتې نهٔ شو. (۳۲) خو دا ځل هم فِرعون
زړهٔ سخت کړو او بيا يې خلق تلو ته نهٔ پرېښودل.

په مِصر پينځم افت: د څناورو مرهٔ کېدل

۹ (۱) بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "فِرعون له لاړ شه او ورته ووايه چې مالِک خُدائ، د عبرانيانو خُدائ پاک فرمائى،
چې زما خلق تلو ته پرېږده چې زما عبادت وکړى. (۲) خو کهٔ تهٔ اِنکار کوې او هغوئ بيا هم تلو ته نهٔ پرېږدې، (۳) نو ګوره، زهٔ

به ستا په ټولو څناورو، ستا په آسونو، خرونو، اوښانو، ښاروو، ګډو او چېلو سخته بیمارى دروليږم. ۴ زۀ به د بنى اِسرائيلو
او د مِصريانو د ښاروو په مېنځ کښې فرق راولم او د بنى اِسرائيلو يو ښاروے به هم نۀ مرى. ۵ ما مالِک خُدائ سبا وخت د
دې کار کولو دپاره مقرر کړے دے." ۶ بله ورځ مالِک خُدائ هم هغسې وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو. د
مِصريانو ټول ښاروى مړۀ شول، خو د بنى اِسرائيلو يو ښاروے هم مړ نۀ شو. ۷ فِرعون تپوس وکړو چې څۀ شوى وُو او هغۀ
ته ووئيلے شول چې د بنى اِسرائيلو يو ښاروے هم مړ نۀ شو. خو د هغۀ زړۀ سخت وو او هغۀ به خلق تلو ته نۀ پرېښودل.

په مِصر شپږم افت: دانې

۸ بيا مالِک خُدائ موسىٰ او هارون ته وفرمائيل، "د بټۍ نه يو څو لَپې ايرې راواخلئ، دا به موسىٰ د فِرعون په مخکښې د
آسمان طرف ته لړه کړى. ۹ دا به د دوړې په شان د مِصر په ټول مُلک کښې خورې شى او په هر ځائ کښې به دا دانې په
خلقو او څناورو راوخېژى." ۱۰ نو هغوئ ايرې راواخستلې او د فِرعون په مخکښې ودرېدل، موسىٰ دا د آسمان طرف ته لړه
کړې، نو په خلقو او څناورو باندې دانې راوختلې او سخا شوې. ۱۱ جادوګران د دې قابل نۀ وُو چې د موسىٰ په مخکښې ولاړ
وے، ځکه چې د نورو ټولو مِصريانو په شان دوئ هم په دانو پټ وُو. ۱۲ خو مالِک خُدائ د فِرعون زړۀ سخت کړو، لکه څنګه
چې هغۀ فرمائيلى وُو، چې فِرعون به د موسىٰ او هارون خبره نۀ اورى.

په مِصر اوؤم افت:ږلۍ

۱۳ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "سحر وختى پاځه او د فِرعون په مخکښې ودرېږه او هغۀ ته ووايه چې مالِک خُدائ، د
عبرانيانو خُدائ پاک فرمائى، چې زما خلق تلو ته پرېږده چې دوئ زما عبادت وکړى. ۱۴ دا ځل به زۀ نۀ صِرف ستا درباريانو
او ستا خلقو له سزا ورکوم، بلکې دغه شان تا له به هم سزا درکوم، نو تا ته به پته ولګى چې په ټوله دُنيا کښې زما په شان بل
هيڅ څوک هم نشته. ۱۵ کۀ ما خپل لاس اوچت کړے وے او تۀ او ستا خلق مې په بيمارو وهلے وے، نو تاسو به د دُنيا نه
ورک شوى وئ. ۱۶ خو ما تۀ د دې دپاره بادشاه کړې چې خپل طاقت ستا په ذريعه ښرګند کړم او چې زما نوم په ټوله دُنيا
کښې خور شى. ۱۷ خو تر اوسه پورې تۀ خپل ځان ته لوئ ګڼړې او زما خلق تلو ته نۀ پرېږدې. ۱۸ ګوره، سبا دا وخت به زۀ
ږلۍ وورووم، چې داسې ږلۍ به کله د مِصر په تاريخ کښې هم نۀ وى شوې. ۱۹ اوس خپل ښاروى راولئ او چې په پټو کښې
ستاسو نور څۀ هم وى هغه محفوظ ځائ ته راوړئ. ږلۍ به په بهر پاتې خلقو او څناورو باندې وورېږى او ټول به مړۀ شى." ۲۰
د فِرعون کوم درباريان چې د مالِک خُدائ د خبرې نه يرېدل نو هغوئ خپل نوکران او ښاروى په منډه باندې کورونو ته بوتلل.
۲۱ خو چا چې د مالِک خُدائ خبرو ته غوږ ونۀ نيولو نو هغوئ خپل نوکران او ښاروى بهر په پټو کښې پرېښودل. ۲۲ بيا
مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، "خپل لاس کښې امسا آسمان ته پورته کړه، نو د مِصر په ټول مُلک، خلقو، څناورو او په پټو
کښې په ټولو بوټو به ږلۍ وورېږى." ۲۳-۲۴ نو موسىٰ خپله امسا آسمان ته پورته کړه او مالِک خُدائ تندر او ږلۍ راولېږله او
برېښنا زمکه ووهله. مالِک خُدائ د ږلۍ يو لوئ طوفان او آسمانى بجلى راولېږله. د مِصر په ټول تاريخ کښې هم داسې خراب
طوفان کله هم نۀ وو تېر شوے. ۲۵ د مِصر په مُلک کښې بهر ټول څناور او خلق ږلۍ ووهل. ږلۍ په پټو کښې ټول بوټى
وغورزول او ټولې ونې يې ماتې کړلې. ۲۶ خو صِرف د جشن په علاقه کښې، چرته چې بنى اِسرائيل اوسېدل، هلته لړه ږلۍ هم
نۀ وه ورېدلې. ۲۷ فِرعون موسىٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، "دا ځل زما نه ګناه شوې ده، مالِک خُدائ صادق
دے او زۀ او زما خلق بدعمله يُو. ۲۸ مالِک خُدائ ته سوال وکړه. نور مونږ دې ږلۍ او تندرونو ته نۀ شُو ټينګېدے. زۀ به تاسو
تلو ته پرېږدم، تاسو به دلته نور نۀ ايسارېږئ." ۲۹ موسىٰ هغۀ ته وفرمائيل، "زۀ چې څنګه د ښار نه لاړ شم، نو زۀ به د دُعا
دپاره خپل لاسونه مالِک خُدائ ته پورته کړم. نو تندر به بس شى او نوره ږلۍ به نۀ ورېږى، نو داسې به تا ته پته ولګى چې زمکه د
مالِک خُدائ ده. ۳۰ خو ما ته پته ده چې تۀ او ستا درباريان اوس هم د مالِک خُدائ، خُدائ پاک نه نۀ يرېږئ." ۳۱ سنډ او
اوربشې تباه شول، ځکه چې اوربشې پخې وې او د سنډو بوټى غوټۍ شوى وُو. ۳۲ خو د غنمو فصل خراب نۀ شو، ځکه چې
دا وروستو پخېږى. ۳۳ موسىٰ د فِرعون نه لاړو او د ښار نه بهر ووتلو او خپل لاسونه يې مالِک خُدائ ته پورته کړل. تندرونه،
ږلۍ او باران هر څۀ ودرېدل. ۳۴ چې کله فِرعون ته پته ولګېده چې طوفان ختم شو، نو هغۀ بيا ګناه وکړه. هغۀ او د هغۀ

درباريانو خپل زړونه سخت کړل ۳۵ او لکه چې څنګه مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه مخکښې فرمائيلی وُو، فِرعون بنی
اِسرائيل تلو ته نهٔ پرېښودل.

په مِصر اتم افت: د قحطیٰ مُلخان

۱۰ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”فِرعون له لاړ شه. ما د هغهٔ او د هغهٔ د درباريانو زړونه سخت کړی دی، چې
زهٔ په دوئ کښې خپلې دا معجزې څرګندې کړم ۲ او چې تاسو خپلو زامنو او نمسو ته وئيلے شئ چې کله ما معجزې
څرګندې کړې نو ما د مِصريانو نه څنګه کم عقل جوړ کړل. تاسو ټولو ته به پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم.“ ۳ نو موسیٰ
او هارون فِرعون له لاړل او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ، د عبرانيانو خُدائ پاک فرمائی چې، تهٔ به تر کومې پورې زما د
منلو نه اِنکار کوې؟ زما خلق تلو ته پرېږده، چې هغوئ زما عبادت وکړی. ۴ کهٔ تهٔ هم دغه شان اِنکار کوې، نو ګوره، سبا به
زهٔ ستا مُلک ته د قحطیٰ مُلخان دروليږم. ۵ دا به دومره زيات وی چې د زمکې مخ به پټ کړی او هيڅ څوک به هم زمکه نهٔ
شی کتلے. دا به هغه هر څهٔ وخوری کوم چې ږلیٰ نهٔ دی تباه کړی، دغه شان هغه ونې به هم وخوری چې بيا راشنې کيږی. ۶
د قحطیٰ مُولخانو نه به ستاسو کورونه، ستا د ټولو درباريانو او ستا د ټولو خلقو کورونه ډک شی. دا به د هغه هر څهٔ نه بدتر وی
چې کوم ستا پلار نيکهٔ په تاريخ کښې ليدلی دی.“ بيا موسیٰ راوګرځېدو او د فِرعون نه لاړو. ۷ د فِرعون درباريانو هغهٔ ته
ووئيل، ”دا سړے به تر کومې پورې مونږ له تکليف راکوی؟ دا خلق تلو ته پرېږده، نو چې دوئ د مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک
عبادت وکړی. تا ته پته نهٔ لګی چې مِصر تباه شو؟“ ۸ نو موسیٰ او هارون واپس فِرعون له راوستے شول، نو هغهٔ دوئ ته
ووئيل، ”تاسو لاړ شئ او د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت وکړئ. خو څوک څوک به ځی؟“ ۹ نو موسیٰ ورته
وفرمائيل، ”مونږ به ټول سره د خپلو ځوانانو او زړو ځُو. مونږ به د ځان سره خپل زامن، لوڼه، ګډې، چېلۍ او خپل څاروی هم
بوځُو، ځکه چې مونږ به د مالِک خُدائ په درناوی کښې اختر کوُو.“ ۱۰ فِرعون ووئيل، ”زما دې په مالِک خُدائ قسم وی چې
زهٔ به تاسو هيڅکله نهٔ پرېږدم چې خپلې ښځې او بچی هم بوځئ. ګورئ، تاسو د څهٔ غلط کار منصوبه جوړَوئ. ۱۱ نه، هيڅکله
هم نه. کهٔ تاسو د مالِک خُدائ عبادت کول غواړئ نو صِرف سړی تلے شی.“ نو موسیٰ او هارون د فِرعون د دربار نه وشړلے
شول. ۱۲ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”خپل لاس اوږد کړه چې د مِصر په مُلک د قحطیٰ مُلخان راشی. چې د قحطیٰ
مُلخان راشی نو هر يو شين بوټے به وخوری، هر هغه څيز چې د ږلیٰ نه بچ پاتې وی.“ ۱۳ نو موسیٰ خپله امسا اوږده کړه او
مالِک خُدائ د نمرخاتهٔ طرف نه په هغه مُلک باد راوالېږلو چې په هغه ټوله شپه او ټوله ورځ وچلېدو. چې کله سحر شو نو دې باد
د قحطیٰ مُلخان راوړی وُو. ۱۴ د قحطیٰ دې مُولخانو د مِصر ټول مُلک نيولے وو. دا د قحطیٰ د مُولخانو د ټولو نه غټ لښکر
وو چې نهٔ د دې نه مخکښې ليدلے شوے وو او نهٔ به بيا کله وليدلے شی. ۱۵ دوئ د زمکې ټول مخ پټ کړو چې د دوئ په
وجه مُلک تک تور شو، دوئ هغه هر څهٔ وخوړل کوم چې د ږلیٰ نه پاتې وُو، سره د هغه مېوې چې په ونو کښې وې. د مِصر ټول
مُلک په ونو او بوټو کښې هيڅ يو شين څيز پاتې نهٔ شو. ۱۶ نو فِرعون سمدستی موسیٰ او هارون راوغوښتل او ورته يې ووئيل،
”ما د مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک او ستاسو خِلاف ګناه کړې ده. ۱۷ نو اوس دا يو ځل زما ګناه معاف کړه او مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال وکړه چې دا د مرګ افت زما نه لرې کړی.“ ۱۸ موسیٰ د فِرعون نه لاړو او مالِک خُدائ ته يې
سوال وکړو. ۱۹ او مالِک خُدائ هغه د نمرخاتهٔ باد په يو زوروَر نمرپرېوتهٔ باد بدل کړو، چې ټول د قحطیٰ مُلخان يې اوچت
کړل او بحرِقُلزم ته يې يوړل. د مِصر په مُلک کښې يو د قحطیٰ مُلخ هم پاتې نهٔ شو. ۲۰ خو مالِک خُدائ د فِرعون زړهٔ سخت
کړو او بنی اِسرائيل يې تلو ته نهٔ پرېښودل.

په مِصر نهم افت: توره تيارهٔ

۲۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”خپل لاس آسمان طرف ته اوږد کړه، نو د مِصر په ټول مُلک به تيارهٔ راشی، داسې
تکه توره تيارهٔ چې چا ته به هيڅ هم نهٔ ښکاری.“ ۲۲ موسیٰ خپل لاس آسمان طرف ته اوچت کړو او درې ورځې په ټول مِصر
تکه توره تيارهٔ وه. ۲۳ مِصريانو تر درېو ورځو پورې يو بل نهٔ شُو ليدلے او هيڅ څوک هم د خپل خپل ځائ نه ونهٔ خوځېدل،

خو چې په کوم ځائ کښې بنی اِسرائيل اوسېدل هلته رڼا وه. (۲۴) فِرعون موسیٰ راوغوښتلو او ورته يې ووئيل، ”تاسو لاړ شئ
چې د مالِک خُدائ عبادت وکړئ، هم دغه شان ستاسو ښځې او بچی هم درسره تلے شی. خو ستاسو ګډې، چېلۍ او ښاروی به
خامخا دلته پاتې کيږی.“ (۲۵) خو موسیٰ ورته وفرمائيل، ”تهٔ به مونږ له ښاروی راکوې چې مونږ يې د قربانيانو او سوزېدونکې
نذرانې په توګه مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته پېش کړُو. (۲۶) مونږ به خپل ښاروی د ځان سره بوځُو، يو ښاروے به هم نهٔ
پاتې کيږی. مونږ به په خپله ښاروی خوښوو چې دې سره د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عبادت وکړُو. چې مونږ هلته
رسېدلی نهٔ يُو مونږ ته پته نهٔ لګی چې د کومو ښاروو قربانۍ هغهٔ ته پېش کړُو.“ (۲۷) مالِک خُدائ د فِرعون زړهٔ سخت کړو او
دوئ يې تلو ته پرې نهٔ ښودل. (۲۸) هغهٔ موسیٰ ته ووئيل، ”د مخې نه مې ورک شه. نور چې زما وړاندې رانهٔ شې. په کومه ورځ
چې زما مخې ته راغلې نو مړ به شې.“ (۲۹) موسیٰ ورته وفرمائيل، ”ټيک ده، تا ښهٔ ووئيل، تهٔ به بيا ما کله هم ونهٔ وينې.“

په مِصر لسم افت: مرګ

۱۱ (۱) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”زهٔ به د مِصر په فِرعون او د هغهٔ په خلقو يو آخرى افت راولم. د هغې نه پس به
هغه تاسو د دې ځائ نه تلو ته پرېږدی. په رښتيا سره، هغه به تاسو ټول د دې ځائ نه وباسی. (۲) خلقو ته ووايه چې هر يو
سړے د خپل ګاونډی نه او هره يوه ښځه به د خپلې ګاونډۍ نه د سپينو زرو او سرو زرو کالی وغواړی.“ (۳) مالِک خُدائ بنی
اِسرائيل د مِصريانو په نظر کښې درانهٔ کړی دی. د دې نه علاوه، په خپله موسیٰ هم د مِصر په مُلک کښې د فِرعون د درباريانو
او د ټولو خلقو په مخکښې يو عزتمند سړے ګڼلے شو. (۴) موسیٰ بيا فِرعون ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ فرمائی چې تقريباً په
نيمه شپه به زهٔ د مِصر نه تېر شم، (۵) د مِصر په مُلک کښې هر يو مشر زوئ به مړ شی، د فِرعون د مشر زوئ نه واخله کوم
چې په تخت کښېنی د وينځې تر هغه مشر زوئ پورې کوم چې مېچنې ته ناست وی، او د ښاروو ټول وړومبی پېدا شوی بچی به
هم مړهٔ شی. (۶) د مِصر په ټول مُلک کښې به داسې په زوره ژړا وی، چې نهٔ به مخکښې کله شوې وی او نهٔ به وشی. (۷) خو
چې چرته بنی اِسرائيل اوسيږی نو هلته به خبر وی، دوئ او د دوئ په ښاروو پسې به يو سپے قدر هم ونهٔ غپيږی. نو تا ته به پته
ولګی چې زهٔ، مالِک خُدائ د مِصريانو او بنی اِسرائيلو په مينځ کښې فرق راولم.“ (۸) موسیٰ خپله خبره د دې وئيلو سره ختمه
کړه، ”ستا ټول درباريان به ما له راشی او زما په مخکښې به ټيټ شی او دوئ به زما مِنت وکړی چې خپل ټول خلق روان کړه
او لاړ شه. د دې نه پس به زهٔ لاړ شم.“ نو موسیٰ د قهره تک سور وو چې د فِرعون نه لاړو. (۹) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته
وفرمائيل، ”فِرعون به ستا خبره ځکه وانهٔ وری، چې زهٔ د مِصر په مُلک کښې نورې معجزې هم وکړم.“ (۱۰) موسیٰ او هارون د
فِرعون په مخکښې دا ټولې معجزې وکړې، خو مالِک خُدائ به د فِرعون زړهٔ سختولو او هغهٔ به بنی اِسرائيل د هغهٔ د مُلک نه تلو
ته نهٔ پرېښودل.

د فسحې اختر

۱۲ (۱) مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، (۲) ”دا مياشت به ستاسو دپاره د کال اولنۍ
مياشت وی. (۳) د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته دا ووايئ چې، د دې مياشتې په لسمه ورځ به هر سړے د خپل خاندان دپاره يو
ګډُورے يا د چېلۍ بچے راولی. (۴) او کهٔ چرې د چا په خاندان کښې د ټول ښاروی خوړلو والا کسان کم وی، نو هغه دې د
خپل ګاونډی سره چې د هغهٔ د کور په خوا کښې اوسيږی، په شريکه د کسانو د شمېر په مطابق ګډُورے يا د چېلۍ بچے راولی
او هر يو کس ته دې د خوراک په مطابق حِصه مِلاو شی. (۵) تاسو به يو ګډُورے يا د چېلۍ بچے خوښ کړئ، خو دا دې
خامخا د يو کال نر وی چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. (۶) نو د دې مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام، د بنی اِسرائيلو ټول
قوم به دا ښاروی حلال کړی. (۷) خلق دې د هغه وينې نه لږه وينه واخلی او د دروازو په چوکاټونو او پاسنۍ درشل باندې دې
ولګوی، د کورونو په هغه چوکاټونو چرته چې هغوئ دا ښاروی خوری. (۸) په هغه شپه دې غوښه په اور وريته کړے شی او د
ترخو بوټو او د پتيرې روټۍ سره دې وخوړلے شی. (۹) د دې ښاروی نه څهٔ کچه او يا يشېدلې څيز مهٔ خورئ، بلکې دا ټول

وریت کړئ او سره د سر، پښو او دننني ټولو اندامونه يې وخورئ. (۱۰) تر سحره پورې په دې کښې هيڅ هم باقي مۀ پرېږدئ، خو
کۀ پاتې شي نو هغه وسوزوئ. (۱۱) دا به تاسو زر زر خورئ، ځکه چې تاسو به د سفر دپاره ملا تړئ، ستاسو په پښو به پېزار وی
او ستاسو په لاسونو کښې به امساګانې وی. دا زما يعنې د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر دے. (۱۲) په هغه شپه به
زۀ د مِصر مُلک نه تېرېږم او هر ورومبے پيدا شوے نر انسان او حيوان به ووژنم او د مِصر ټولو معبودانو له به سزا ورکړم،
زۀ مالِک خُدائ يم. (۱۳) په چوکاټونو د وينې نښه به ما ته هغه کورونه په نښه کوی چې تاسو په کښې اوسېږئ. چې کله زۀ
مِصريان هلاکوم او زۀ دې وينې ته ګورم، نو د څۀ نقصان رسولو نه بغېر به ستاسو نه تېر شم. (۱۴) تاسو په دې ورځ خامخا
اختر کوئ چې تاسو ته هغه څۀ درياديږی چې ما مالِک خُدائ څۀ کړی دی. دغه اختر په راتلونکی وختونو کښې هميشه دپاره
کوئ."

د پتيرې روټۍ اختر

(۱۵) مالِک خُدائ وفرمائيل، "تاسو به اووۀ ورځې خمبيره شوې پخه روټۍ نۀ خورئ، صِرف پتيره روټۍ به خورئ. په ورومبۍ
ورځ به تاسو د خپلو کورونو نه ټوله خمبيره لرې کړئ، ځکه چې کۀ په دې اووۀ ورځو کښې څوک خمبيره شوې پخه روټۍ
وخوری، نو هغه کس به د بنی اِسرائيلو نه نۀ شی ګڼلے. (۱۶) په ورومبۍ ورځ او بيا په اوومه ورځ به تاسو زما د عبادت دپاره يو
ځائ کېږئ. په دغه ورځو کښې به بل يو کار هم نۀ کوئ خو د ځان دپاره صِرف خوراک تيارولے شئ. (۱۷) د پتيرې روټۍ اختر
کوئ، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې ما تاسو د مِصر نه قبيله په قبيله راوويستلئ. تاسو به په راتلونکی وختونو کښې هميشه په دې
ورځ اختر کوئ. (۱۸) د ورومبۍ مياشتې د څوارلسمې ورځې د ماښام نه واخله د يويشتمې ورځې تر ماښامه پورې، خمبيره
شوې روټۍ مۀ خورئ. (۱۹)-(۲۰) چې اووۀ ورځې ستاسو په کورونو کښې خمبيره پيدا نۀ شی، کۀ څوک هم خمبيره روټۍ
وخوری کۀ هغه د دې مُلک وی يا مسافر وی، نو هغه کس به نور د بنی اِسرائيلو نه نۀ شی ګڼلے."

د فسحې اختر په اول ځل کول

(۲۱) موسیٰ د بنی اِسرائيلو ټول مشران راوغوښتل او هغوئ ته يې وفرمائيل، "په تاسو کښې دې هر يو کس يو ګډُورے يا د چېلۍ
بچے خوښ کړی او حلال يې کړئ، نو چې ستاسو خاندان د فسحې اختر وکړی. (۲۲) د وېلنې يوه ګېډۍ راواخلئ، دا د وينې په
لوښی کښې ډُوبه کړئ او دا وينه د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او په پاسنو دُرشلو باندې ولګوئ. په تاسو کښې دې يو
کس هم د خپل کور نه تر سحره پورې نۀ وځی. (۲۳) چې کله مالِک خُدائ د مِصر نه تېرېږی او مِصريان هلاکوی، نو هغه به د
دروازو په چوکاټونو او پاسنو دُرشلو باندې هغه وينه وګوری او د مرګ فرښته به ستاسو کورونو ته پرې نۀ ږدی چې راننوځی او
تاسو ووژنی. (۲۴) تاسو او ستاسو اولاد به خامخا هميشه دپاره دا اصُول منئ. (۲۵) چې کله تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې
مالِک خُدائ د هغې درکولو وعده کړې ده، نو تاسو دا اختر هر کال کوئ. (۲۶) چې ستاسو اولاد ستاسو نه تپوس کوی چې، د
دې اختر څۀ مطلب دے؟ (۲۷) تاسو به ورته وايئ چې دا د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر قربانی ده، ځکه چې هغه
په مِصر کښې د بنی اِسرائيلو د کورونو دپاسه تېر شو. هغۀ مِصريان هلاک کړل، خو موږ يې بچ کړُو." بنی اِسرائيلو خپل
سرونه ټيټ کړل او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو. (۲۸) بيا بنی اِسرائيل لاړل او هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ
موسیٰ او هارون له حُکم ورکړے وو.

د آخرى افت رارسېدل

(۲۹) په نيمه شپه کښې مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې ټول ورومبی پيدا شوی زامن ووژل، د فِرعون د زوئ نه واخله کوم
چې په تخت کښېناستو، د هغه قېدی د زوئ پورې چې په قېدخانې کښې وو، د څاروو ټول ورومبی پيدا شوی بچی هم ووژلے
شول. (۳۰) په هغه شپه فِرعون، د هغۀ درباريان او نور ټول مِصريان راويښ شول. په ټول مِصر کښې په چغو چغو ژړا کېدله،
ځکه چې يو کور هم داسې نۀ وو چې مړے په کښې نۀ وو شوے. (۳۱) هم په هغه شپه بادشاه موسیٰ او هارون راوغوښتل او

ورته يې ووئيل، "تاسو دواړه او ټول بنی اِسرائيل پاځئ. زما د مُلک نه ووځئ، لکه څنګه چې تاسو وئيل، نو لاړ شئ او د مالِک خُدائ عبادت وکړئ. ﴿۳۲﴾ خپلې ګډې، چېلۍ او څاروی د ځان سره بوځئ او لاړ شئ. او زما د برکت دپاره هم دُعا وکړئ." ﴿۳۳﴾ مِصريانو په بنی اِسرائيلو زور راوړو چې زر زر د هغه مُلک نه ووځی، دوئ ووئيل، "کۀ تاسو لاړ نۀ شئ نو مونږ به ټول مړۀ شُو." ﴿۳۴﴾ نو خلقو د پتيرې پېړو ښانکونه ډک کړل او په څادرو کښې يې وتړل او د ځان سره يې يوړل. ﴿۳۵﴾ بنی اِسرائيلو هم هغسې کړی وُو چې څنګه موسیٰ ورته فرمائيلی وُو او د مِصريانو نه يې د سرو زرو او سپينو زرو کالی او جامې غوښتلې وُو. ﴿۳۶﴾ مالِک خُدائ په مِصريانو د دې خلقو قدر وکړو او چې دوئ څۀ غوښتل هغوئ ورکړل. نو داسې بنی اِسرائيلو د مِصريانو دولت لوټ کړو.

د بنی اِسرائيلو د مِصر نه تلل

﴿۳۷﴾ بنی اِسرائيلو د رعمسيس نه سُکات پورې پېدل مزل وکړو. د ښځو او ماشومانو نه بغير دا تقريباً شپږ لاکه سړی وُو. ﴿۳۸﴾ سره د ډېرو ګډو، چېلو او څاروو، نور هم ډېر خلق ورسره لاړل. ﴿۳۹﴾ دوئ د هغه پېړو نه پتيره روټۍ پخې کړې چې کومې يې د مِصر نه ځان سره راوړې وې، ځکه چې دوئ د مِصر نه ناڅاپی ويستلے شوی وُو چې دومره وخت ورته مِلاو نۀ شو چې د ځان دپاره خمبيره روټۍ يا نور خوراک تيار کړی. ﴿۴۰﴾ بنی اِسرائيل په مِصر کښې څلور سوه دېرش کاله اوسېدل. ﴿۴۱﴾ هم په هغه ورځ څلور سوه دېرش کاله پوره شول، چې د مالِک خُدائ د خلقو ټولې قبيلې د مِصر نه ووتلې. ﴿۴۲﴾ دا هغه شپه وه چې د مالِک خُدائ په دوئ نظر وو چې کله يې دوئ د مِصر نه راوويستل، نو دغه شپه به د همېشه دپاره مالِک خُدائ ته وقف وی نو ټول بنی اِسرائيل به په هم دې وجه په راتلونکی وخت کښې په دې شپه بېدار اوسيږی.

د فسحې اختر په حقله اصُول

﴿۴۳﴾ مالِک خُدائ موسیٰ او هارون ته وفرمائيل، "دا د فسحې د اختر اصُول دی. د بل مُلک يو کس به هم د فسحې اختر خوراک نۀ خوری، ﴿۴۴﴾ خو چې کوم غلام تاسو په بيعه اخستے وی دا خوراک خوړلے شی خو تاسو به مخکښې هغه سنت کوئ. ﴿۴۵﴾ مسافر يا مزدور به دا نۀ شی خوړلے. ﴿۴۶﴾ دا ټول خوراک به په هغه کور کښې خوړلے شی چې په کوم کښې دا تيار شوے وی، چې غوښه بهر راونۀ باسئ او چې يو هډُوکے هم مات نۀ کړئ. ﴿۴۷﴾ د بنی اِسرائيلو ټول قوم به دا اختر کوی، ﴿۴۸﴾ خو چې کوم سړے سنت شوے نۀ وی هغه به دا نۀ خوری. کۀ په تاسو کښې د بل مُلک څوک اوسيږی او د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر کول غواړی، نو اول به خامخا د هغۀ د کور ټول نران سنت کولے شی. بيا به هغه د يو پېدائشی بنی اِسرائيلی په شان ګڼلے شی او په دې اختر کښې تاسو سره برخه اخستے شی. ﴿۴۹﴾ د هغه مُلک او د بل مُلک خلقو دپاره به يو شان قانون وی کوم چې ستاسو سره اوسيږی." ﴿۵۰﴾ ټولو بنی اِسرائيلو فرمانبرداری وکړه او هم هغه شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ او هارون له حُکم ورکړے وو. ﴿۵۱﴾ هم په هغه ورځ مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو قبيلې د مِصر د مُلک نه راوويستلې.

د اول پېدا شوو نرانو وقف کول

۱۳ ﴿۱﴾ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ﴿۲﴾ "ټول ورومبی پېدا شوی نران ما ته وقف کړه. د هرې بنی اِسرائيلی ښځې مشر ماشوم او هر يو ورومبے نر څاروے زما دے."

د پتيرې روټۍ اختر

﴿۳﴾ موسیٰ خلقو ته وفرمائيل، "دا ورځ ياده ساتئ، په کومه ورځ چې تاسو د مِصر نه راووتلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ، دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ تاسو د خپل لوئ طاقت سره راوويستلئ، خمبيره روټۍ به نۀ خورئ. ﴿۴﴾ د ورومبی مياشتې په

دې ورځ چې د ابيب مياشت ده تاسو د مِصر نه روان يئ. ۵ مالِک خُدائ ستاسو د پلار نيکۀ سره پوخ لوظ کړے دے چې
تاسو له به د کنعانيانو، حِتيانو، اموريانو، حِوِيانو او د يبوسيانو مُلک درکوى. چې کله تاسو هغه زرخېز مُلک ته بوځى، نو د کال
په وړومبى مياشت کښې دا اختر کوئ. ۶ اووۀ ورځې به تاسو پتيره روټۍ خورئ او په اوومه ورځ د مالِک خُدائ د درناوى
دپاره اختر وکړئ. ۷ اووۀ ورځې به تاسو خمبيره روټۍ نۀ خورئ، چې خمبيره روټۍ هيچرته هم ستاسو په مُلک کښې پيدا نۀ
شى. ۸ چې کله اختر شروع کيږى، خپلو زامنو ته ووايئ چې دا هر څۀ تاسو ځکه کوئ چې کله تاسو د مِصر نه تلئ نو مالِک
خُدائ ستاسو دپاره څۀ کړى وُو. ۹ چې کله تاسو دا اختر کوئ نو دا به تاسو ته هغه څۀ داسې درپادوى لکه چې يوه نښه
تاسو په خپل لاس يا تندى تړلې وى، نو د دې دپاره چې د مالِک خُدائ کلام ستاسو په ژبه وى، ځکه چې مالِک خُدائ د خپل
لوئ طاقت سره تاسو د مِصر نه راوويستلئ. ۱۰ نو تاسو هر کال دا اختر په خپل مقرر وخت کوئ.

وړومبى پيدا شوى نران

۱۱ مالِک خُدائ به تاسو د کنعانيانو مُلک ته راولى، د کوم چې هغۀ ستاسو پلار نيکۀ له د ورکولو پوخ لوظ کړے دے. چې کله
هغه مُلک تاسو له درکړى، ۱۲ نو تاسو خامخا هر وړومبے پيدا شوے نر مالِک خُدائ ته پېش کوئ. ستاسو هر يو وړومبے
پيدا شوے نر څاروے به د مالِک خُدائ وى، ۱۳ خو تاسو به د هغۀ نه هر يو نر خر واپس اخلئ او د هغۀ په بدل کښې به يو
ګډُورے پېش کوئ. خو کۀ تاسو هغه خر واپس اخستل نۀ غواړئ، نو څټ يې مات کړئ. تاسو به هر يو خپل وړومبے پيدا
شوے نر بچے په بدل کښې خامخا واپس اخلئ. ۱۴ په راتلونکى وخت کښې چې کله ستاسو زامن تپوس کوى چې د دې
رسمونو څۀ مطلب دے، نو تاسو به ورته وايئ چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مونږ د مِصر نه راوويستلو، چې هلته
مونږ غلامان وُو. ۱۵ چې کله د مِصر فِرعون خپل زړۀ سخت کړو او مونږ يې تلو ته نۀ پرېښودلو، نو مالِک خُدائ د مِصر په
مُلک کښې هر يو وړومبے پيدا شوے نر انسان او حيوان ووژلو. نو دا ځکه مونږ هر يو نر څاروے مالِک خُدائ ته قربانى کوُو
او خپل وړومبى پيدا شوى زامن په بدل کښې واپس اخلو. ۱۶ دا اختر به يو يادګار وى، داسې لکه چې مونږ يوه نښه په خپل
لاس يا تندى باندې تړلې وى، دا به مونږ ته هغه څۀ رايادوى چې مالِک خُدائ په خپل لوئ طاقت سره مونږ د مِصر نه
راوويستلو.“

د ورېځې ستن او د اور ستن

۱۷ چې کله د مِصر فِرعون خلق تلو ته پرېښودل، نو خُدائ پاک دوئ په هغه لار بوتۀ تلل کومه چې د درياب په غاړه د فلستيانو
علاقې ته تلې وه، اګر چې دا لار لنډه وه. خُدائ پاک وفرمائيل، ”زۀ دا نۀ غواړم چې دا خلق پښېمانه شى او مِصر ته راواپس شى
چې هغوئ ته دا پته ولګى چې په هغوئ جنګ راروان دے.“ ۱۸ نو هغۀ دا خلق د صحرا په کږه وږه لار د بحرِقُلزم په طرف
بوتلل. بنى اِسرائيلو د جنګ دپاره قطارونه جوړ کړى وُو. ۱۹ موسىٰ د يوسف هډُوکى د خپل ځان سره يوړل، لکه څنګه چې
يوسف د بنى اِسرائيلو نه د دې د وړلو پوخ لوظ اخستے وو. يوسف فرمائيلى وُو، ”خُدائ پاک به په رښتيا سره ستاسو مدد له
راشى، نو بيا تاسو خامخا زما هډُوکى د دې ځائ نه د خپل ځان سره يوسئ.“ ۲۰ بنى اِسرائيل د سُکات نه لاړل او د صحرا په
غاړه ايتام کښې يې خېمې ولګولې. ۲۱ د ورځې به مالِک خُدائ د ورېځې په ستن کښې د لار ښودلو دپاره د دوئ نه مخکښې
تلو او د شپې د اور په ستن کښې مخکښې تلو چې دوئ ته رڼا وى او چې دوئ د شپې، ورځې مزل کوى. ۲۲ د ورځې به هر
وخت د ورېځې ستن د خلقو نه مخکښې وه او د شپې به د اور ستن د هغوئ نه مخکښې وه.

د بحرِقُلزم نه پورې وتل

۱۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۲ ”بنى اِسرائيلو ته ووايه چې واپس راوګرځى او فىهخيروت ته مخامخ، د
مجدال او د درياب په مينځ کښې بعلصفون ته نزدې خېمې ولګوى. ۳ د فِرعون به دا خيال وى چې بنى اِسرائيل په مُلک
کښې سرګردانه ګرځى او په صحرا کښې راګېر دى. ۴ زۀ به د فِرعون زړۀ سخت کړم او هغه به په دوئ پسې وى، خو زۀ به د

فِرعون او د هغهٔ په ټول لښکر فتح ومومم نو داسې به زما عزت وشی، او مِصریانو ته به پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“ نو
بنی اِسرائیلو فرمانبرداری وکړه. (۵) چې کله فِرعون خبر شو چې بنی اِسرائیل تښتېدلی دی، نو هغهٔ او د هغهٔ درباریانو خپلې
ارادې بدلې کړې او وې وئیل، ”مونږ دا څهٔ کړی دی؟ مونږ بنی اِسرائیل تښتېدلو ته پرېښودل، زمونږ غلامان زمونږ د لاس نه
لاړل.“ (۶) نو فِرعون خپلې جنګی ګاډی تیارې کړې او خپل لښکر یې د ځان سره روان کړو. (۷) هغه د خپلو ټولو جنګی ګاډو
سره روان شو، شپږ سوه په کښې ښې ښې جنګی ګاډی وې چې آفسران ورسره وُو. (۸) مالِک خُدائ د فِرعون زړهٔ سخت کړو
او هغه په بنی اِسرائیلو پسې روان شو نو بنی اِسرائیل زړَور روان وُو. (۹) د مِصریانو لښکر، سره د ټولو آسونو، جنګی ګاډو او
په آسونو سوارهٔ کسان په دوئ پسې وُو او هلته ور ورسېدل چرته یې د دریاب سره فیهخیروت او بعلصفون ته نزدې خېمې
لګولې وې. (۱۰) چې څنګه فِرعون ورلنډ شو، نو بنی اِسرائیلو وکتل، او وې لیدل چې مِصریان په دوئ پسې راروان وُو. بنی
اِسرائیل ډېر سخت وېرېدل او مالِک خُدائ ته یې فریاد وکړو. (۱۱) دوئ موسیٰ ته ووئیل، ”په مِصر کښې اديرې نهٔ وې څهٔ چې
تا دې صحرا ته د مړ کېدو دپاره راوستلی یُو؟ ګوره، دا تا څهٔ کړی دی چې مونږ دې د مِصر نه راوویستلو. (۱۲) مونږ تا ته
مخکښې په مِصر کښې نهٔ وُو وئیلی چې داسې به کیږی؟ مونږ تا ته وئیلی وُو چې مونږ پرېږده چې د مِصریانو غلامی کوُو. چې
په دې صحرا کښې د مړهٔ کېدو نه به ښهٔ وی چې مونږ د مِصریانو غلامی کولے.“ (۱۳) موسیٰ ورته په جواب کښې وفرمائیل،
”یرېږئ مه. کلک شئ،او تاسو به وګورئ چې مالِک خُدائ ستاسو د بچ کولو دپاره نن څهٔ کوی، ځکه چې نن تاسو کوم
مِصریان وینئ هغوئ به هیځکله هم بیا ونهٔ وینئ. (۱۴) مالِک خُدائ به ستاسو دپاره جګړه وکړی، تاسو غلی کښېنئ.“ (۱۵)
مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”تهٔ ولې ما ته ژاړې؟ بنی اِسرائیلو ته ووایه چې وړاندې لاړ شی. (۱۶) خپله امسا پورته کړه او د
دریاب دپاسه یې ونیسه. اوبهٔ به په مینځ ښېلې شی او بنی اِسرائیل به د دریاب په مینځ کښې په اوچه زمکه پورې وځی. (۱۷) زهٔ به
د مِصریانو زړونه دومره سخت کړم چې هغوئ به په تاسو پسې درشی، نو په فِرعون، د هغهٔ په لښکر، جنګی ګاډو او د هغهٔ په
آسونو سوارو کسانو فتح موندلو په وجه به زما عزت وشی. (۱۸) چې کله زهٔ هغوئ له ماتے ورکړم، نو مِصریانو ته به پته ولګی
چې زهٔ مالِک خُدائ یم.“ (۱۹) د مالِک خُدائ فرښته، کومه چې د بنی اِسرائیلو د لښکر نه مخکښې روانه وه، اوس د دوئ شاته
لاړه. د وريځې ستن هم حرکت وکړو تر دې پورې (۲۰) چې د مِصریانو او بنی اِسرائیلو په مینځ کښې شوه. وريځې به مِصریانو
ته تیارهٔ جوړوله، خو د بنی اِسرائیلو لښکر ته به یې رڼا راوستله، نو دا لښکرې په ټوله شپه کښې یو بل ته نزدې نهٔ شوې راتلے.
(۲۱) نو موسیٰ د دریاب دپاسه خپل لاس اوږد کړو او مالِک خُدائ د نمرخاتهٔ په زورَوره هوا دریاب وروستو بوتلو. هوا ټوله شپه
وچلېده او دریاب یې په اوچه زمکه بدل کړو. اوبهٔ په مینځ ښېلې شوې، (۲۲) او بنی اِسرائیل په اوچه زمکه د دریاب نه پورې
وتل، د دوئ ښی او ګس طرف ته د اوبو دېوالونه وُو. (۲۳) مِصریان ورپسې وُو او د خپلو ټولو آسونو، جنګی ګاډو او په آسونو
سوارو کسانو سره په دوئ پسې دریاب ته ورکوز شول. (۲۴) د سحر د رڼا نه مخکښې مالِک خُدائ د اور او وريځې ستن نه
لاندې د مِصریانو لښکر ته وکتل او هغوئ یې د وارخطایۍ په وجه تښتېدو ته جوړ کړل. (۲۵) مالِک خُدائ د هغوئ د جنګی ګاډو
پایې ونښلولې، نو چې هغه په سختئ سره چلېدلې. مِصریانو ووئیل، ”مالِک خُدائ زمونږ خِلاف د بنی اِسرائیلو دپاره جګړه کوی.
راځئ چې د بنی اِسرائیلو نه وتښتُو.“ (۲۶) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”خپل لاس د دریاب دپاسه اوږد کړه، نو اوبهٔ به په
مِصریانو، د هغوئ په جنګی ګاډو او په آسونو سوارو کسانو واپس راشی.“ (۲۷) نو موسیٰ خپل لاس د دریاب دپاسه اوږد کړو
او د سحر د رڼا په وخت اوبهٔ خپل صحیح ځائ له واپس راغلې. مِصریانو د اوبو نه د تښتېدو کوشش وکړو، خو مالِک خُدائ
هغوئ د دریاب مینځ ته ورګزار کړل. (۲۸) اوبهٔ واپس راغلې او جنګی ګاډی، په آسونو سوارهٔ کسان او د مِصریانو ټول لښکر
اوبو ډُوب کړو کوم چې د دریاب پورې په بنی اِسرائیلو پسې وُو، او یو هم پکښې بچ پاتې نهٔ شو. (۲۹) خو بنی اِسرائیل په اوچه
زمکه د دریاب نه پورې وتل او د دوئ ښی او ګس طرف ته د اوبو دېوالونه وُو. (۳۰) نو، په هغه ورځ مالِک خُدائ بنی اِسرائیل د
مِصریانو د زور نه بچ کړل او بنی اِسرائیلو هغوئ ولیدل چې د دریاب په غاړه مړهٔ پراتهٔ وُو. (۳۱) چې کله بنی اِسرائیلو د مالِک
خُدائ هغه لوئ قُدرت ولیدو کوم چې هغهٔ د مِصریانو خِلاف ښودلے وو، نو دوئ د مالِک خُدائ نه وېرېدل، او په مالِک خُدائ
او د هغهٔ په خِدمت کوونکی موسیٰ یې ایمان راوړو.

د حضرت موسیٰ حمدوثناء وئیل

۱۵ (۱) بيا موسیٰ او بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته دا حمدوثناء ووئيله، ”زۀ به مالِک خُدائ دپاره حمدوثناء ووايم، ځکه چې
هغۀ د جلال نه ډکه فتح موندلې ده، هغۀ آسونه او په آسونو سوارۀ کسان درياب ته غورزولی دی. (۲) مالِک خُدائ زما طاقت
دے او زما حمدوثناء د هغۀ دپاره ده، او هغه ذات دے چې زۀ يې بچ کړے يم، هغه زما خُدائ پاک دے او زۀ به د هغۀ ثناء وايم،
هغه زما د پلار خُدائ پاک دے او زۀ به د هغۀ لوئی بيان کړم. (۳) مالِک خُدائ د جنګيالی په شان دے، د هغۀ نوم مالِک خُدائ
دے. (۴) هغۀ درياب کښې د فِرعون جنګی ګاډی او لښکر ډُوب کړو د هغۀ ښۀ ښۀ مشران په بحرِقُلزم کښې ډُوب شول. (۵)
ژور درياب هغوئ ډُوب کړل، هغوئ د کاڼی په شان لاندې ببخ ته لاړل. (۶) مالِکه خُدايه، ستا په ښی لاس کښې د جلال نه ډک
طاقت شته، مالِکه خُدايه، ستا ښے لاس دشمنان ټوټې ټوټې کوی. (۷) د خپل لوئ جلال سره تا خپل دشمنان د پښو لاندې
کړل، تا د اور په شان خپل قهر ورولېږلو او هغوئ دې د بوسو په شان وسوزول. (۸) تا درياب پو کړو او اوبۀ اوچتې راغونډې
شوې، سېلابونه د ديوال په شان نېغ ودرېدل، او د درياب په ببخ کښې اوبۀ کلکې شوې. (۹) دشمن لافې وهلې، چې زۀ به په
هغوئ پسې يم او زۀ به ورورسېږم، زۀ به د هغوئ غنيمت ووېشم او خپل ځان به په دې ښۀ موړ کړم. زۀ به خپله تُوره راوباسم
او زۀ به هغوئ تباه کړم. (۱۰) خو تا پوکے ورکړو او درياب هغوئ ډُوب کړل، مِصريان په زوَرورو اوبو کښې د سيکې په شان
ډُوب شول. (۱۱) اے مالِکه خُدايه، ستا په شان نور معبودان څوک دی؟ ستا په شان څوک دے چې ټولو نه لوئ او مقدس دے؟
ستا جلال د يرې نه ډک دے، ځکه چې داسې عجيبه عجيبه کارونه کوې. (۱۲) تا خپل ښے لاس اوږد کړو، نو زمکې زمونږ
دشمنان ژوندی تېر کړل. (۱۳) تۀ په خپله وعده ولاړ وې او تا هغه خلقو ته لار ښودله کوم چې تا بچ کړی دی، تۀ به په خپل
طاقت سره هغوئ، تر خپل مقدس ځائ پورې ورسوې. (۱۴) قومونو واورېدل او په لړزان شول، فلستيان په دردونو آخته شول.
(۱۵) د ادوم مشران ويرېدل، د موآب مشران په لړزان آخته شول، د کنعان ټولو اوسېدونکو خپله حوصله بائيلله. (۱۶) سخته يره
او هيبت په هغوئ باندې پرېوتو، هغوئ ستا د لاس طاقت وليدو او هغوئ د تيږې په شان غلی شول، تر دې پورې مالِکه خُدايه،
چې ستا قوم تېر شولو، چې هغه خلق تېر شول کوم چې تا بچ کول. (۱۷) تۀ به خپل خلق دننه راولې او هغوئ به په خپل غرۀ
آبادوې، هغه ځائ اے مالِکه خُدايه، چې تا د خپل ځان دپاره خوښ کړے دے، هغه پاک ځائ ته، اے مالِکه خُدايه، چې تا په
خپله ودان کړے دے. (۱۸) مالِک خُدائ به تل تر تله بادشاهی کوی.“

د بی‌بی مريم حمدوثناء وئيل

(۱۹) چې کله د فِرعون آسونه، د هغۀ جنګی ګاډی او د هغۀ په آسونو سوارۀ کسان درياب ته ورکوز شول، مالِک خُدائ د درياب
اوبۀ واپس په هغوئ باندې راوستلې، خو بنی اِسرائيل د درياب په مينځ کښې په اوچه زمکه تېر شول. (۲۰) بيا د هارون خور
مريم، کومه چې پېغمبره وه، هغې خپل تمبل راواخستلو، او ټولې ښځې د خپلو تمبلونو سره په ګډېدو په هغې پسې لاړلې. (۲۱) نو
مريم هغوئ ته دا حمدوثناء ووئيله، ”مالِک خُدائ ته حمدوثناء ووايئ، ځکه چې هغۀ لويه فتح موندلې ده، هغۀ آسونه او په آسونو
سوارۀ کسان درياب ته غورزولی دی.“

ترخې اوبۀ

(۲۲) بيا موسیٰ بنی اِسرائيلو له حُکم ورکړو چې د بحرِقُلزم نه روان شی، نو دوئ د شور صحرا ته لاړل. دوئ په صحرا کښې
درې ورځې مزل وکړو خو اوبۀ يې ونۀ موندلې. (۲۳) چې کله دوئ ماره ته راغلل، نو دوئ د ماره اوبۀ نۀ شوې څښلے ځکه چې
د دې ځائ اوبۀ ترخې وې. نو د دې ځائ نوم ماره اېښودلے شوے وو. (۲۴) نو خلق موسیٰ ته وغورېدل او ورته يې ووئيل،
”مونږ به څۀ څښو؟“ (۲۵) موسیٰ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، نو مالِک خُدائ هغۀ ته د لرګی يوه ټُکړه وښودله، هغۀ دا اوبو ته
وغورزوله او اوبۀ خوږې شوې. مالِک خُدائ هلته د هغوئ دپاره حُکمونه او يو قانون جوړ کړو او هلته يې په هغوئ آزمېښت
وکړو. (۲۶) ورته يې وفرمائيل، ”کۀ تاسو د مالِک خُدائ، د خپل خُدائ پاک خبره په غور سره واورئ او هغه څۀ کوئ کوم چې
د هغۀ په نظر کښې صحيح دی او د هغۀ قانون ته پام کوئ او د هغۀ ټول حُکمونه پوره کوئ، نو زۀ به په تاسو داسې هيڅ بيمارئ

نهٔ راولم چې کومې ما په مِصريانو راوستلې وې، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ يم او زهٔ شفا درکوونکے يم.“ ۲۷ بيا دوئ ايليم ته
راغلل، چې هلته د اوبو دولس چينې او د کجورو اويا ونې وې، او هلته هغوئ د اوبو په خوا خېمې ولګولې.

من او مړَزان

۱۶ ۱ د بنی اِسرائيلو ټول قوم د ايليم نه په سفر روان شو او د دوېمې مياشتې په پينځلسمه ورځ دوئ د صين بيابان ته
راغلل، دا د هغوئ د مِصر نه د راوتلو نه پس وُو، کوم چې د ايليم او سينا په مينځ کښې دے. ۲ هلته په بيابان کښې دوئ ټول
د موسیٰ او هارون خِلاف وغورېدل ۳ او بنی اِسرائيلو هغوئ ته ووئيل، ”کاش چې مونږ مالِک خُدائ د مِصر په مُلک کښې
وژلی وے. هلته د غوښې لوښو ته کښېناستے خو شُو کنه چې مونږ په مړه خېټه روټۍ خوړلے. تاسو مونږ دلته دې بيابان ته د
دې دپاره راوستلی يُو چې دا ټول خلق د لوږې نه ووژنئ.“ ۴ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ګوره، اوس به زهٔ ستاسو ټولو
دپاره د آسمان نه يو خوراک د باران په شان ووروم. دا خلق دې هره ورځ بهر ځی او د ځان دپاره دې هم هغه هومره راټولوی
چې بس يې وی. نو داسې به زهٔ دوئ معلوم کړم چې زما په کلام عمل کوی او کهٔ نه. ۵ خو په شپږمه ورځ به دوئ د هغې يو
په دوه راوړی چې څومره هره ورځ راټولوی او پخوی يې.“ ۶ نو موسیٰ او هارون ټولو بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”تاسو ته به
نن ماښام پته ولګی چې هغه مالِک خُدائ وو چا چې د مِصر نه راوويستلئ. ۷ په سحر کښې به تاسو د مالِک خُدائ جلال
ووينئ. مالِک خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو غورېدل اورېدلی دی. مونږ هيڅ نهٔ يُو چې تاسو زمونږ خِلاف غورېږئ.“ ۸ بيا
موسیٰ وفرمائيل، ”هغه به مالِک خُدائ وی چې په ماښام کښې تاسو له د خوړلو دپاره غوښه درکړی او په سحر کښې په مړه
خېټه روټۍ درکړی، ځکه چې مالِک خُدائ د خپل ځان خِلاف ستاسو غورېدل اورېدلی دی. مونږ هيڅ هم نهٔ يُو چې تاسو زمونږ
خِلاف غورېږئ، دا په حقيقت کښې تاسو د مالِک خُدائ خِلاف غورېږئ.“ ۹ موسیٰ هارون ته وفرمائيل، ”د بنی اِسرائيلو ټول
قوم ته ووايه چې راشی او د مالِک خُدائ په حضور کښې ودرېږی، ځکه چې مالِک خُدائ د دوئ غورېدل اورېدلی دی.“ ۱۰
چې هارون څنګه د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته دا خبره وکړه او چې هغوئ بيابان ته وکتل، ناڅاپی د مالِک خُدائ جلال په وريځو
کښې راښکاره شو. ۱۱ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ۱۲ ”ما د بنی اِسرائيلو غورېدل اورېدلی دی. هغوئ ته ووايه چې په
ماښام کښې به هغوئ ته د خوړلو دپاره غوښه مِلاو شی او سحر کښې به په روټۍ ماړهٔ شی. نو هغوئ ته به پته ولګی چې زهٔ
مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک يم.“ ۱۳ په ماښام کښې د مړَزانو يو لوئ سېل راغلو او چرته چې خېمې وې هلته کښېناستو
او په سحر کښې د خېمو ګېرچاپېره پرخه ورېدلې وه. ۱۴ چې کله پرخه اوچه شوه، نو د بيابان مخ په وړو وړو سپينو څيزونو
باندې پټ شولو. ۱۵ چې کله بنی اِسرائيلو دا وليدل، نو هغوئ نهٔ پېژندل چې دا څهٔ شے دے او د يو بل نه يې تپوسونه کول،
”دا څهٔ دی؟“ موسیٰ دوئ ته وفرمائيل، ”دا هغه روټۍ ده چې مالِک خُدائ تاسو له د خوړلو دپاره درکړې ده. ۱۶ مالِک خُدائ
حُکم کړے دے چې ستاسو هر يو کس به دومره راټولوی چې څومره خوړلے شی، تقريباً دوه کلو د خپل خاندان د هر يو کس
دپاره.“ ۱۷ بنی اِسرائيلو هم دغه شان وکړل، چا ډېره او چا لږه راټوله کړه. ۱۸ چې کله دوئ اندازه واخستله، چا چې ډېره
راټوله کړې وه د هغهٔ سره ډېره زياته نهٔ وه او چا چې لږه راټوله کړې وه د هغهٔ سره کمه نهٔ وه. هر يو کس د خپل ضرورت په
مطابق راټوله کړې وه. ۱۹ موسیٰ دوئ ته وفرمائيل، ”تر سحره پورې به هيڅ څوک هم په دې کښې څهٔ نهٔ پرېږدی.“ ۲۰ خو
بعضې کسانو د موسیٰ خبره وانهٔ ورېدله او لږه يې ترې نه پرېښوده. او بل سحر په کښې چينجی شوی وُو او سخا بوئ ترې نه
تلو، نو موسیٰ دوئ ته په قهر شو. ۲۱ هر سحر هر يو کس به د خپل ضرورت په مطابق راټولوله، او چې نمر به ګرم شو، نو څهٔ
هم چې په زمکه پاتې وُو نو هغه به ويلی شول. ۲۲ په شپږمه ورځ دوئ يو په دوه روټۍ راټوله کړه، څلور کلو د هر يو کس دپاره.
د قوم ټول مشران راغلل او موسیٰ ته يې د دې په حقله ووئيل، ۲۳ نو هغهٔ دوئ ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې
سبا د سبت مقدسه د آرام ورځ ده کومه چې مالِک خُدائ ته وقف ده، چې تاسو څهٔ پخول غواړئ هغه نن پاخهٔ کړئ او چې څهٔ
يشول غواړئ نو وې يشوئ. چې څهٔ پاتې شی نو هغه د سبا دپاره پرېږدئ.“ ۲۴ چې څنګه موسیٰ حُکم کړے وو، چې څهٔ پاتې
وه نو هغه يې د بلې ورځې پورې پرېښودله، او دا سخا نهٔ شوه او نهٔ په کښې چينجی وشول. ۲۵ موسیٰ وفرمائيل، ”دا نن
وخورئ، ځکه چې نن د سبت يعنې د آرام ورځ ده، دا ورځ مالِک خُدائ ته وقف شوې ده او تاسو به بهر په زمکه هيڅ هم ونهٔ

مومئ. (۲۶) تاسو به شپږ ورځې خوراک راټولوئ، خو اوومه ورځ د سبت ورځ ده، هيڅ خوراک به په کښې نۀ وى چې تاسو يې
راټول کړئ.“ (۲۷) په اوومه ورځ څۀ خلق د خوراک راټولولو دپاره بهر لاړل، خو هغوئ هيڅ هم ونۀ موندل. (۲۸) نو مالِک خُدائ
موسىٰ ته وفرمائيل، ”تر کومې پورې به تاسو زما حُکمونه او شريعت ماتوئ؟ (۲۹) ياد ساتئ چې ما مالِک خُدائ، تاسو له د
سبت ورځ درکړې ده، نو په شپږمه ورځ به زۀ د هميشه دپاره تاسو له د دوو ورځو خوراک هم درکوم. په اوومه ورځ هر يو کس
چې چرته هم وى هلته به ايساريږى او د خپل کور نه به بهر نۀ وځى.“ (۳۰) نو هغوئ په اوومه ورځ آرام وکړو. (۳۱) د بنى
اِسرائيلو قوم په دې خوراک من نوم کېښودو. دا د دنيا د تخم په شان واړۀ وُو او رنګ يې سپين وو او خوند يې داسې وو لکه
روټۍ چې په شاتو کښې پخه شوې وى. (۳۲) موسىٰ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې تاسو څۀ من د خپلو نسلونو
دپاره وساتئ، نو هغوئ به دا روټۍ وګورى کومه چې هغۀ مونږ له په بيابان کښې د خوړلو دپاره راکړې ده کله چې هغۀ مونږ د
مِصر مُلک نه راوويستلو.“ (۳۳) موسىٰ هارون ته وفرمائيل، ”يو لوښے واخله او د دوه کلو برابر من په کښې واچوه او د مالِک
خُدائ په حضور کښې يې کېږده چې زمونږ د راتلونکو نسلونو دپاره وساتلے شى.“ (۳۴) چې څنګه مالِک خُدائ موسىٰ له حُکم
ورکړے وو، هارون هغه د لوظ صندوق کښې د کاڼى تختو ته مخامخ کېښودو، چې بچ وساتلے شى. (۳۵) بنى اِسرائيلو څلوېښت
کاله من خوړل، تر دې پورې چې هغوئ د کنعان مُلک ته ورسېدل او هلته ديره شول. (۳۶) (په هغه ورځو کښې به اومر او ايفه د
خيزونو تَللو دپاره استعمالېدل لکه څنګه چې نن سبا کلو يا من استعماليږى، يو اومر د ايفه لسمه حِصه ده لکه څنګه چې کلو د
من څلوېښتمه يا پنځوسمه حِصه ده.)

د ګټ نه اوبۀ راوتل

۱۷ (۱) د بنى اِسرائيلو ټول قوم د صين بيابان نه په سفر روان شولو او د مالِک خُدائ په حُکم يې د يو ځائ نه بل ځائ ته
کډه وړله. دوئ په رفيديم کښې خېمې ولګولې، خو هلته د دې خلقو دپاره د څښلو اوبۀ نۀ وې. (۲) نو په دې وجه خلق د موسىٰ
سره په جګړه شول او وې وئيل، ”مونږ له د څښلو اوبۀ راکړه.“ موسىٰ دوئ ته وفرمائيل، ”تاسو ولې ما سره په جګړه يئ؟ تاسو
ولې مالِک خُدائ په آزميښت کښې اچوئ؟“ (۳) خو خلق ډېر تږى وُو او موسىٰ ته وغورېدل. دوئ ووئيل، ”تا مونږ ولې د مِصر
نه راوويستلو؟ د دې دپاره چې مونږ، زمونږ بچى او زمونږ څاروى د تندې نه ووژنې؟“ (۴) نو موسىٰ مالِک خُدائ ته مِنت زارى
وکړه او وې فرمائيل، ”زۀ دې خلقو سره څۀ وکړم؟ دوئ خو زما سنګسارولو ته تيار دى.“ (۵) مالِک خُدائ موسىٰ ته
وفرمائيل، ”د ځان سره د بنى اِسرائيلو يو څو مشران روان کړه او د خلقو په وړاندې ځه. د ځان سره هغه امسا هم يوسه په
کومه چې تا د نيل درياب وهلے وو. (۶) او ګوره، زۀ به په سينا کښې په يو ګټ باندې ستا په وړاندې ولاړ يم. تۀ هغه ګټ په
امسا ووهه او د هغه ګټ نه به د خلقو دپاره د څښلو اوبۀ راوځى.“ نو موسىٰ د بنى اِسرائيلو د مشرانو په مخکښې هم دغه شان
وکړل. (۷) نو هغۀ په دغه ځائ مسه (يعنې آزميښت) او مريبه (يعنې جګړه) نوم کېښودو، ځکه چې بنى اِسرائيل په جګړه شول
او مالِک خُدائ يې په آزميښت کښې واچولو چې وې وئيل، ”مالِک خُدائ زمونږ مل دے کۀ نۀ دے؟“

د عماليقيانو سره جنګ کېدل

(۸) بيا عماليقيان راغلل او په رفيديم کښې يې په بنى اِسرائيلو باندې حمله وکړه. (۹) موسىٰ يشوَع ته وفرمائيل، ”يو څو سړى
خوښ کړه او لاړ شه، سبا د عماليقيانو سره جنګ وکړه. زۀ به د غرۀ په سر ودريږم او د خُدائ پاک طاقت لرونکې امسا به زما
په لاس کښې وى.“ (۱۰) يشوَع هم هغه شان وکړل چې څنګه ورته موسىٰ فرمائيلى وُو او عماليقيانو سره يې جنګ وکړو او
موسىٰ، هارون او حُور د غرۀ سر ته لاړل. (۱۱) تر کومې پورې چې موسىٰ لاسونه پورته نيولى وُو، اِسرائيليان په ګټه کښې وُو،
خو چې کله هغۀ لاسونه لاندې کړل، نو عماليقيان په ګټه کښې شول. (۱۲) چې کله د موسىٰ لاسونه سترى شول، نو هارون او
حُور ورله د کښېناستو دپاره يو کاڼے راوړو او هغوئ د هغۀ يو څنګ او بل څنګ ته ولاړ وُو او د هغۀ لاسونه يې پورته نيولى وُو
او د نمرپرېواتو پورې د هغۀ لاسونه نېغ وُو. (۱۳) نو داسې يشوَع عماليقيانو له پوره شکست ورکړو. (۱۴) بيا مالِک خُدائ موسىٰ
ته وفرمائيل، ”دا فتح د ياد ساتلو دپاره د ځان سره وليکه. يشوَع ته دا واوروه چې زۀ به عماليقيان مکمل تباه کړم.“ (۱۵) موسىٰ

يوه قربانګاه جوړه کړه او په هغې يې "مالِک خُدائ زما د فتحې جنډا ده" نوم کېښودو. (۱۶) نو څکه هغۀ وفرمائيل، "د مالِک
خُدائ جنډا اوچته ونيسئ. مالِک خُدائ به د همېشه دپاره د عماليقيانو خِلاف جنګ جارى ساتى."

د يترو حضرت موسىٰ سره مِلاوېدل

۱۸ (۱) د موسىٰ سخر يترو، څوک چې د ميديان اِمام وو، هغۀ د هغه هر څۀ په حقله واورېدل چې خُدائ پاک د موسىٰ او د
خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره کړى وُو او چې مالِک خُدائ هغوئ څنګه د مِصر نه راويستلى وُو. (۲) نو يترو موسىٰ له راغلو،
د موسىٰ ښځه صفوره يې هم د ځان سره راوستله، کومه چې موسىٰ د خپلې سخرانې کره پرېښې وه، (۳) او ورسره د هغې دوه
زامن جيرسوم او اِلىعزر هم وُو. موسىٰ فرمائيلى وُو، "زۀ په پردى مُلک کښې مسافر يم." نو څکه هغۀ په يو زوئ جيرسوم نوم
کېښودو. (۴) هغۀ دا هم فرمائيلى وُو، "زما د پلار خُدائ پاک زما مل وو او زۀ يې د مِصر د فِرعون نه بچ کړم چې هغۀ زۀ
وژلم." نو څکه هغۀ په بل زوئ اِلىعزر نوم کېښودو. (۵) يترو د موسىٰ د ښځې او د هغې د دوو زامنو سره بيابان ته راغلو چرته
چې موسىٰ د خُدائ پاک غرۀ ته نزدې اوسېدو. (۶) هغۀ موسىٰ له خبر ورولېږلو چې، "زۀ ستا د ښځې او د دوو زامنو سره
درروان يم،" (۷) نو موسىٰ هغۀ سره مِلاوېدو دپاره بهر لاړو، د هغۀ په مخکښې د عزت نه ټيټ شو او ښُکل يې کړو. هغوئ د يو
بل د خبر خېريت پوښتنه وکړه او بيا د موسىٰ خېمې ته دننه راغلل. (۸) موسىٰ يترو ته هغه هر څۀ وفرمائيل کوم چې مالِک
خُدائ د بنى اِسرائيلو په خاطر په فِرعون او د مِصر په خلقو کړى وُو. هغۀ ته يې د هغه تکليفونو په حقله هم وفرمائيل کوم چې په
لاره کښې دوئ ته پېښ شوى وُو او دا هم چې مالِک خُدائ دوئ څنګه بچ کړى وُو. (۹) چې کله يترو دا هر څۀ واورېدل، نو
هغه ډېر خوشحاله شو (۱۰) او وې وئيل، "د مالِک خُدائ ثناء دې وى، چې هغۀ تاسو د فِرعون او د مِصر د خلقو نه بچ کړئ. د
مالِک خُدائ ثناء دې وى، چې هغۀ خپل خلق د غلامۍ نه بچ کړل. (۱۱) اوس ما ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ د نورو ټولو
معبودانو نه لوئ دے، څکه چې هغۀ خپل خلق د مِصريانو نه بچ کړل کله چې مِصريانو دوئ ته سپک کتل." (۱۲) بيا يترو يوه
پوره سوزېدونکې قربانى پېش کړه او ورسره يې نورې قربانۍ هم راوړلې چې د خُدائ پاک په حضور کښې يې پېش کړى، هارون
او د بنى اِسرائيلو نور ټول مشران د يترو سره د خُدائ پاک حضور ته لاړل، چې د عبادت په شکل کښې د قربانۍ دغه روټۍ
وخورى.

د قاضيانو مقرر کېدل

(۱۳) په بله ورځ موسىٰ د خلقو لانجې فېصله کولو ته کېښناستو او د سحر نه تر ماښامه پورې خلق ترې نه راتاو وُو. (۱۴) چې
کله يترو هغه هر څۀ وليدل کوم چې موسىٰ کول، نو هغۀ ترې تپوس وکړو، "دا څۀ دى چې تۀ يې د خلقو دپاره کوې؟ تۀ دا کار
يواځې ولې کوې، چې د سحر نه تر ماښامه پورې خلق د مشورې دپاره درنه راتاو وى؟" (۱۵) موسىٰ خپل سخر ته وفرمائيل، "زۀ
به خامخا داسې کوم څکه چې خلق د خُدائ پاک رضا معلومولو دپاره ما له راځى. (۱۶) چې کله د دوو کسانو په مينځ کښې
لانجه وى، نو هغوئ ما له راشى او زۀ بيا دا ګورم چې کوم يو په حقه دے او کوم په ناحقه دے او زۀ دوئ ته د خُدائ پاک
حُکمونه او شريعت ښايم." (۱۷) يترو ورته ووئيل، "تۀ دا کار په صحيح طريقه نۀ کوې. (۱۸) تۀ او دا خلق به ځانونه ستړى
کړئ. دا کار ستا دپاره ډېر مشکل دے، تۀ دا کار يواځې نۀ شې کولے. (۱۹) زما خبره واوره زۀ به تا له يوه ښۀ مشوره درکړم
او خُدائ پاک به ستا مل وى. ستا دپاره به دا ښۀ وى چې تۀ د خلقو لانجې راوړې او د خُدائ پاک په حضور کښې يې پېش
کوې. (۲۰) تۀ به دوئ ته د خُدائ پاک حُکمونه او شريعت ښائې او تۀ به دوئ ته د ژوند د تېرولو طريقه او هغه څۀ ښائې چې
دوئ به يې کوى. (۲۱) د دې نه علاوه، تۀ يو څو قابل کسان هم خوښ کړه او هغوئ په لسو، پنځوسو، سوونو او زرګونو کسانو
باندې مشران مقرر کړه. هغوئ دې داسې سړى وى چې د خُدائ پاک نه يرېږى، چې اعتبارى وى او رشوت خوارۀ نۀ وى. (۲۲)
هغوئ دې همېشه د قاضيانو په شان د خلقو خِدمت کوى. هغوئ به ټولې سختې لانجې تا له راوړى، خو ورې لانجې به هغوئ په
خپله فېصله کوى، نو ستا دپاره به آسانى جوړه شى او بوج به درنه کم شى. (۲۳) کۀ تۀ هم هغه شان کوې چې څنګه خُدائ پاک
حُکم درکړے دے، نو تۀ به دومره زيات ستړے کېږې هم نه او ټول خلق به په خېر سره خپل خپل کور ته ځى." (۲۴) موسىٰ د

يترو مشوره ومنله (۲۵) نو هغهٔ د ټولو بنی اِسرائيلو نه قابل خلق خوښ کړل. او هغوئ يې په لسو، پنځوسو، سوونو او زرګونو
کسانو مشران مقرر کړل. (۲۶) هغوئ به په پخه توګه د قاضيانو په شان د خلقو خِدمت کولو، هغوئ به ټولې سختې لانجې موسیٰ
له راوړې خو ورې لانجې به هغوئ په خپله فېصله کولې. (۲۷) بيا موسیٰ يترو رُخصت کړو او يترو خپل مُلک ته واپس لاړو.

د بنی اِسرائيلو سينا غرهٔ ته رسېدل

(۱)-(۲) بنی اِسرائيل د رفيديم نه روان شول او چې کله دوئ د مِصر نه راوتلی وُو، د هغې نه پس د درېمې مياشتې په اوله ورځ
د سينا بيابان ته راغلل. دوئ هلته د سينا د غرهٔ په لمن کښې خېمې ولګولې، (۳) او موسیٰ خُدائ پاک له غرهٔ ته وروختلو.
مالِک خُدائ د غرهٔ نه هغهٔ ته آواز وکړو او ورته يې وفرمائيل چې، ”بنی اِسرائيلو يعنې د يعقوب اولاد ته داسې ووايه. (۴) ”تاسو
په خپله هغه څهٔ وليدل چې ما د مِصريانو سره وکړل او تاسو مې داسې بوتلئ لکه چې باز خپل بچی په وزرو کښې اوړی او دلته
مې خپل ځان له راوستلئ. (۵) اوس، کهٔ تاسو زما فرمانبرداری وکړئ او زما په لوظ باندې ټينګ ودرېږئ، نو بيا به تاسو په
ټولو خلقو کښې زما خپل خاص خلق يئ، هسې خو ټوله زمکه زما ده. (۶) تاسو به زما دپاره مقدسه ډله يئ او د اِمامانو په
توګه به زما خِدمت کوئ.“ موسیٰ، تهٔ به دا خبره بنی اِسرائيلو ته ورسوې.“ (۷) نو موسیٰ کوز شو او د قوم مشران يې راغونډ
کړل او کوم حُکم چې مالِک خُدائ هغهٔ ته کړے وو هغه ټولې خبرې يې هغوئ ته بيان کړې. (۸) نو ټولو خلقو په يوه خوله
جواب ورکړو، ”مالِک خُدائ چې څهٔ هم فرمائيلی دی مونږ به هم هغه شان کوُو.“ بيا موسیٰ واپس د هغوئ جواب مالِک خُدائ
ته ورسولو. (۹) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”زهٔ به په تکه توره وريځ کښې تا له راشم، چې کومې خبرې زهٔ تا سره کوم نو
خلق به زما خبرې واوری نو داسې به هغوئ د هميشه دپاره په تا يقين کوی.“ چې خلقو کوم جواب ورکړے وو نو موسیٰ هغه
مالِک خُدائ ته ووئيلو، (۱۰) او مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”خلقو له ورشه او هغوئ ته ووايه چې هغوئ دې نن او سبا
خپل ځانونه د عبادت دپاره پاک کړی. هغوئ دې خامخا خپلې جامې ووينځی (۱۱) او په درېمه ورځ دې تيار اوسيږی. په هغه
ورځ به زهٔ د ټولو خلقو په موجودګئ کښې د سينا غرهٔ ته راکوز شم. (۱۲) د غرهٔ نه ګېرچاپېره حدونه مقرر کړه چې خلق به ترې
نه نهٔ راوړی او هغوئ ته ووايه چې نهٔ غرهٔ ته راوخېژی او نهٔ يې لمنې ته ورنزدې شی. خو کهٔ څوک غرهٔ ته ورشی، نو هغه به
خامخا ووژلے شی، (۱۳) هيڅ څوک به هم نهٔ ورځی، خو کهٔ څوک ورشی نو هغه به سنګسارولے شی يا به په غشو ويشتلے
شی. هغه کهٔ انسان وی يا حيوان وی خامخا به وژلے شی. خو چې کله بيګل په اوږد آواز وغږولے شی، نو بيا به خلق غرهٔ ته
راوخېژی.“ (۱۴) بيا موسیٰ د غرهٔ نه راکوز شو او خلقو ته يې وفرمائيل چې د عبادت دپاره خپل ځانونه پاک کړئ. نو هغوئ
خپلې جامې ووينځلې، (۱۵) او موسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”د درېمې ورځې دپاره ځانونه تيار کړئ او په دې دوران کښې د ښځو
سره مهٔ څملئ.“ (۱۶) د درېمې ورځې په سحر تندرونه او برېښناګانې شوې، په غرهٔ باندې تکه توره وريځ راښکاره شوه او د
بيګل اوچت آواز واورېدلے شو. او د خېمو په ځائ کښې چې څومره خلق وُو هغوئ ټول د يرې نه په لړزان شول. (۱۷) موسیٰ
هغه خلق د خېمو د ځائ نه د خُدائ پاک حضور ته بوتلل او هغوئ د غرهٔ په لمن کښې ودرېدل. (۱۸) د سينا ټول غر د وريځ په
شان په لوګی کښې پټ وو، ځکه چې مالِک خُدائ په دې باندې په اور کښې راکوز شوے وو. دا لوګے د بټۍ د لوګی په شان
بره ختلو او ټول غر سخت ولړزېدلو. (۱۹) د بيګل آواز نور هم اوچتېدلو او زياتېدلو. موسیٰ خبرې کولې او خُدائ پاک هغهٔ له د
تندر د آواز په شان جواب ورکولو. (۲۰) مالِک خُدائ د سينا د غرهٔ سر ته راکوز شو او موسیٰ يې د غرهٔ سر ته راوغوښتلو. نو
موسیٰ وروختلو (۲۱) او مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”ښکته لاړ شه او خلقو له خبردارے ورکړه چې زما کتلو دپاره د
حدونو نه راوا نهٔ وړی، خو کهٔ چرې راوختل، نو ډېر کسان به د هغوئ نه مړهٔ شی. (۲۲) کهٔ اِمامان هم ما ته نزدې راځی نو
هغوئ دې هم ځان پاک کړی، ګنې زهٔ مالِک خُدائ به هغوئ له سزا ورکړم.“ (۲۳) موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، ”خلق د
سينا غرهٔ ته نهٔ شی راختلے، ځکه چې تا مونږ له خبردارے راکړے دے چې د دې نه ګېرچاپېره حدونه مقرر کړُو او غر مقدس
وګڼو.“ (۲۴) مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”ښکته لاړ شه او هارون هم د ځان سره راوخېژوه. خو چې اِمامان او خلق ما ته د
راتلو دپاره د حدونو نه راوا نهٔ وړی، ګنې زهٔ، مالِک خُدائ به هغوئ له سزا ورکړم.“ (۲۵) نو بيا موسیٰ خلقو له ورکوز شو او
چې مالِک خُدائ څهٔ فرمائيلی وُو هغه يې ورته وفرمائيل.

د شریعت لس حُکمونه

۲۰ ۱ بیا خُدائ پاک کلام وکړو او هغه ټولې خبرې دا دی، ۲ ”زهٔ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک یم چا چې تاسو د
مِصر د مُلک نه راوویستلئ، کوم چې د غلامۍ مُلک وو. ۳ زما نه غېر د نورو معبودانو عبادت مهٔ کوئ. ۴ د خپلو ځانونو
دپاره بُتان مهٔ جوړَوئ، د داسې یو څیز په شکل هم نه چې هغه پاس په آسمان کښې وی یا په زمکه وی یا کهٔ هغه د زمکې لاندې
په اوبو کښې وی. ۵ یو بُت ته هم چې سجده ونهٔ لګوئ او نهٔ یې عبادت وکړئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک
یو غېرتی خُدائ یم. زهٔ هغه خلقو او د هغو اولادونو له د دریم او څلورم نسل پورې سزا ورکوم څوک چې زما نه کرکه کوی.
۶ خو زهٔ د هغه خلقو زرګونو نسلونو ته خپله نهٔ بدلېدونکې مینه ښایم څوک چې زما سره مینه لری او زما حُکمونه منی. ۷
زما نوم د غلطو مقصدونو دپاره مهٔ استعمالوئ، ځکه چې زهٔ، مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک
چې زما نوم بېفائدې اخلی. ۸ د سبت ورځ یاده لرئ او دا مقدسه ګڼئ. ۹ په شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزګار
کوئ، ۱۰ خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هیڅ څوک کار روزګار نهٔ کوی، نهٔ تاسو، نهٔ ستاسو
بچی، نهٔ ستاسو غلامان، نهٔ ستاسو څاروی او نهٔ هغه مسافر کوم چې تاسو سره اوسیږی. ۱۱ په شپږو ورځو کښې ما یعنې
مالِک خُدائ زمکه، آسمان، سمندر او په دې کښې چې هر څهٔ هم دی جوړ کړل، خو په اوومه ورځ یې څهٔ ونهٔ کړل. نو دا ځکه
ما مالِک خُدائ د سبت ورځې له برکت ورکړو او مقدسه مې کړه. ۱۲ د خپل مور او پلار عزت کوئ، نو تاسو به په هغه مُلک
کښې یو اوږد عمر تېر کړئ کوم چې زهٔ درکوم. ۱۳ قتل مهٔ کوئ. ۱۴ زنا مهٔ کوئ. ۱۵ غلا مهٔ کوئ. ۱۶ د چا خِلاف د
دروغو ګواهی مهٔ ورکوئ. ۱۷ د خپل ګاونډی د کور خواهش مهٔ کوئ، د هغهٔ د ښځې، د هغهٔ د نوکرانو، د هغهٔ د څاروو،
خرونو او د هغه یو شی لالچ هم مهٔ کوئ کوم چې ستاسو د ګاونډی وی.“

د خلقو وېره

۱۸ چې کله خلقو د تندرونو او د بیګل آواز واورېدو او بربښناګانې او د غرهٔ لوګی یې ولیدل، هغوئ د یرې نه ولړزېدل او لرې
ودرېدل. ۱۹ هغوئ موسیٰ ته ووئیل، ”کهٔ تهٔ زمونږ سره خبرې کوې نو مونږ به ورته غوږ ونیسو، خو کهٔ خُدائ پاک زمونږ سره
خبرې وکړی نو مونږ یریږو چې مړهٔ به شو.“ ۲۰ موسیٰ ورته وفرمائیل، ”یرېږئ مه، خُدائ پاک خو صِرف دې له راغلے دے
چې تاسو وآزمائی او خپله یره ستاسو په زړونو کښې واچوی چې تاسو ګناه نهٔ کوئ.“ ۲۱ خو خلق هم هغه شان لرې ولاړ وُو
او صِرف موسیٰ هغه تکې تورې تیارې له نزدې ورَغلو چرته چې خُدائ پاک وو.

د قربان‌ګاه په حقله قانون

۲۲ بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم وکړو چې، ”بنی اِسرائیلو ته ووائی، تاسو ولیدل چې ما مالِک خُدائ ستاسو سره د آسمان
نه څنګه خبرې کړې دی. ۲۳ د خپلو ځانونو دپاره د سپینو زرو یا د سرو زرو بُتان مهٔ جوړَوئ چې زما په ځائ د هغوئ
عبادت وکړئ. ۲۴ زما دپاره د خاورې نه یوه قربان‌ګاه جوړه کړئ او په دې باندې خپل ګډان، چېلی او غویان د پوره
سوزېدونکې قربانو او د سلامتۍ د قربانو په توګه حلالوئ. د خپل عبادت دپاره کوم ځائ چې زهٔ درته وښایم نو هغه ځائ ته به
زهٔ تاسو له درځم او برکت به درکوم. ۲۵ کهٔ تاسو زما دپاره د کاڼو نه یوه قربان‌ګاه جوړَوئ، نو هغه د تراشلے شوی کاڼو نه
مهٔ جوړَوئ، ځکه چې کله تاسو په هغه کاڼو آوزار لګوئ، نو هغه به ناپاکه کړئ. ۲۶ زما دپاره داسې قربان‌ګاه مهٔ جوړَوئ چې
تاسو بره په پوړو ورخېژئ، ګنې ستاسو د سَتر اندامونه به بربنډ شی.“

د نوکرانو سره سلوک

۲۱ ۱ ”د بنی اِسرائیلو دپاره دا قانون مقرر کړه چې، ۲ کهٔ تاسو یو عبرانے غلام واخلئ، هغه به شپږ کاله ستاسو خِدمت
کوی. او په اووَم کال به بغېر د څهٔ څیز درکولو نه آزاد شی. ۳ چې کله هغه د وادهٔ نه مخکښې ستاسو غلام شوے وی، نو د

آزادېدو په وخت به د ځان سره ښځه نهٔ بوځی، خو چې کله هغه ستاسو غلام کېدلو او وادهٔ یې کړے وو، نو هغه خپله ښځه د ځان سره بوتلے شی. (۴) کهٔ مالِک ورله وادهٔ وکړی او د هغهٔ زامن یا لوڼه پیدا شی، نو هغه ښځه او د هغهٔ بچی به د مالِک وی او هغه سړے چې آزاد کړے شی نو هغه یواځې تلے شی. (۵) خو کهٔ غلام صفا ووائی چې زهٔ د خپل مالِک سره، خپلې ښځې او خپلو بچو سره مینه لرم او آزادېدل نهٔ غواړم، (۶) نو خپل مالِک به هغه د قاضیانو ځائ ته بوځی. هلته به یې د دروازې یا چوکاټ په مخکښې ودروی او په ستن دې د هغهٔ په غوږ کښې سورے وکړی. نو ټول عُمر به یې غلام وی. (۷) کهٔ یو سړے خپله لور د وینځې په توګه خرڅه کړی، نو هغه به د نرانو نوکرانو په شان نهٔ شی آزادولے. (۸) کهٔ هغه په یو داسې کس خرڅه کړے شی چې هغه یې د ښځې کولو اراده لری، خو د هغهٔ دا خوښه نهٔ وی، نو خپل پلار به دا واپس اخلی، د هغې مالِک دا په پردو خلقو نهٔ شی خرڅولے، ځکه چې هغهٔ د دې سره ټګی کړې ده. (۹) کهٔ یو سړے د خپل زوئ دپاره وینځه واخلی، نو هغه به د هغې سره د لور په شان سلوک کوی. (۱۰) کهٔ یو سړے دویمه ښځه وکړی، نو هغه به خامخا د خپلې وړومبۍ ښځې د مخکښې په شان د هغې د خوراک، جامو او د وادهٔ د حقُونو خیال ساتی. (۱۱) کهٔ هغه ورسره دا درې ذمه وارۍ نهٔ پوره کوی، نو هغه به یې خامخا بغېر د څهٔ قیمت نه آزاده کړی.

د بدو عملونو په حقله قانون

(۱۲) چې څوک یو کس ووهی او هغه وهلے شوے کس مړ شی نو هغه وهونکے به خامخا وژلے شی. (۱۳) خو کهٔ دا د خُدائ پاک نه راپېښه شوې وی او هغهٔ دا قصداً نهٔ وی وژلے، نو هغه به د پناه دپاره یو داسې ځائ ته وتښتی چې کوم درته زهٔ ښایم او هلته به په پناه کښې وی. (۱۴) خو کهٔ یو کس غصه شی او قصداً بل څوک قتل کړی، نو هغه به خامخا وژلے شی، تر دې پورې کهٔ هغه زما قربان‌ګاه ته هم د پناه دپاره تښتېدلے وی. (۱۵) چې څوک هم خپل پلار یا خپله مور ووهی نو هغه به خامخا وژلے شی. (۱۶) کهٔ څوک یو کس اغوا کړی او بیا یې خرڅ کړی یا یې د ځان سره وساتی، نو هغه اغواکار به خامخا وژلے شی. (۱۷) هر څوک چې خپل مور پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړے شی. (۱۸-۱۹) کهٔ په جګړه کښې یو کس بل کس په کاڼی یا په سوک ووهی او مړ نهٔ شی، نو وهونکی له دې سزا نهٔ شی ورکولے. چې کوم وهلے شوے وی او د کټ نه د پاڅېدو نهٔ وی، خو وروستو بیا هغه د پاڅېدو او د امسا په مدد سره د بهر ګرځېدو جوګه شی، نو چا چې وهلے وی نو هغه به ورله د بې‌روزګاره پاتې کېدلو مزدوری ورکوی او تر هغه پورې به د هغهٔ خیال ساتی چې پوره روغ شوے نهٔ وی. (۲۰) کهٔ یو کس خپله وینځه یا خپل غلام په کوتک ووهی او هغه هم په هغه ځائ مړ شی، نو مالِک له به یې خامخا سزا ورکولے شی. (۲۱) خو کهٔ وهلے شوے کس یوه یا دوه ورځې ژوندے وی، نو مالِک له به یې سزا نهٔ شی ورکولے، ځکه چې هغه یې خپل تاوان وو نو دا سزا یې بس ده. (۲۲) کهٔ څهٔ کسان په جګړه وی او یوه اُمیدواره ښځه ووهی او چې د هغې اولاد وغورزیږی، خو بل ځائ یې زخمی نهٔ وی، نو چا چې هغه وهلې وی هغه به دومره جرمانه کیږی چې څومره جرمانه د هغې ښځې خاوند غواړی او چې قاضیان ووائی چې دا جرمانه صحیح ده. (۲۳) خو کهٔ هغه ښځه په خپله هم زخمی وی، نو سزا به د ژوند په بدل کښې ژوند وی، (۲۴) د سترګې په بدل کښې سترګه، او د غاښ په بدل کښې غاښ، د لاس په بدل کښې لاس، د پښې په بدل کښې پښه، (۲۵) د سوزولو په بدل کښې سوزول، د زخم په بدل کښې زخم، د کوړو په بدل کښې کوړې وهل دی. (۲۶) کهٔ یو کس د خپل غلام یا خپلې وینځې په وهلو سره سترګه وباسی، نو د سترګې په بدل کښې به هغه غلام یا وینځه آزادولے شی. (۲۷) کهٔ هغه د خپل غلام یا وینځې غاښ مات کړی، نو د غاښ په بدل کښې به هغه غلام یا وینځه آزادولے شی.

د مالِکانو ذمه واری

(۲۸) کهٔ یو غویَے څوک په ښکر ووهی او هغه مړ شی، نو هغه غویَے به خامخا سنګسارولے شی او د دې غوښه به نهٔ شی خوړلے، خو د غویَی مالِک خلاص دے. (۲۹) خو کهٔ دې غویَی مخکښې هم خلق وهل او مالِک له یې خبردارے ورکړے شوے وی او هغهٔ دا غویَے تړلے نهٔ وی ساتلے او دا څوک ووهی او مړ شی، نو غویَے به سنګسارولے شی او مالِک به یې هم وژلے شی. (۳۰) خو کهٔ د مالِک نه د خپل ژوند بچ کولو تاوان وغوښتلے شی، نو هغه به پوره تاوان ورکوی. (۳۱) کهٔ یو غویَے هلک یا جینۍ ووژنی، نو هم دغه شان فېصله به پرې کیږی. (۳۲) کهٔ غویَے یو غلام یا وینځه ووژنی، نو د غویَی مالِک به د هغه غلام یا

وینځې مالِک له د سپینو زرو دېرش سيکې ورکوی او غوَیے به هم سنګسارولے شی. (۳۳) کهٔ یو کس یوه کنده کولاو پرېږدی یا کنده وکنی او دا پټه نهٔ کړی او یو غوَیے یا خر ورغورزېږی، (۳۴) نو هغه کس به خامخا د دې ځناور مالِک ته تاوان ورکوی. هغه به یې مالِک ته د دې قیمت ورکړی او هغه مړ ځناور به د هغهٔ شی. (۳۵) کهٔ د یو کس غوَیے د بل چا غوَیے ووهی او هغه مړ شی، نو هغوئ دواړه دې هغه ژوندے غوَیے خرڅ کړی او هغه پیسې دې په خپلو کښې تقسیم کړی، او هغه مړ ځناور دې هم په خپلو کښې تقسیم کړی. (۳۶) خو کهٔ دا پته لګېدلې وی چې دې غوَیی مخکښې هم وهل کول او مالِک دا تړلے نهٔ ساتلو، نو هغه به د غوَیی په تاوان کښې هغه بل کس له ژوندے غوَیے ورکوی او هغه مړ ځناور به د هغهٔ شی.

د تاوان په حقله قانون

۲۲ (۱) کهٔ یو کس یوه غوا یا ګډه پټه کړی او حلاله یې کړی یا یې خرڅه کړی، هغه به خامخا د یوې غوا په بدل کښې پینځهٔ غواګانې ورکوی او د یوې ګډې په بدل کښې به څلور ګډې ورکوی. ۲-۴ هغهٔ چې څهٔ پټ کړی وی نو خامخا به د هغې تاوان ورکوی. کهٔ هغه هیڅ هم نهٔ لری، نو هغهٔ چې څهٔ پټ کړی وی د هغې په تاوان کښې به هغه د غلام په توګه خرڅولے شی. چې کوم ځناور یې پټ کړی وی، کهٔ هغه غوا، خر او یا ګډه وی او د هغهٔ سره ژوندے موندے شی نو هغه به د دې یو په دوه ورکوی. کهٔ یو غل د یو کور کنډر کولو په وخت د شپې ونیولے شی او د وهلو په وجه مړ شی، چا چې هغه وژلے وی نو هغه به د دې خُون ذمه وار نهٔ وی. خو کهٔ دا کار د ورځې شوے وی، نو هغه به د دې خُون ذمه وار وی. (۵) کهٔ یو کس خپل څاروی په یو پټی یا د انګورو په باغ کښې څروی او دا خوشے لاړ شی او د بل چا په پټی کښې فصل وخوری، نو هغه به خامخا په تاوان کښې د خپل پټی یا د انګورو باغ نه د ټولو نه ښهٔ پېداوار ورکوی. (۶) کهٔ څوک په خپل پټی کښې اور ولګوی او اور د واښو په ذریعه د بل چا پټی ته ورسېږی او د هغهٔ ګېډئ شوے، رېبلے شوے، یا داسې فصل وسوزوی چې ولاړ وی، چا چې دا اور لګولے وی هغه به یې پوره تاوان ورکوی. (۷) کهٔ یو کس د بل چا پیسې یا قیمتی څیزونه د امانت په توګه د هغهٔ دپاره کېږدی او د هغهٔ د کور نه غلا وشی او هغه غل ونیولے شی نو یو په دوه به ترې نه اخستلے شی. (۸) خو کهٔ غل ونهٔ نیولے شی، نو د چا سره چې امانت پروت وو هغه به خامخا د قاضیانو په مخکښې حاضر شی او هلته به قسم وکړی چې دغه پردے مال دهٔ پخپله نهٔ دے پټ کړے. (۹) د مال او سامان هر قِسم لانجې، کهٔ هغه د څاروو، خرونو، ګډو، جامو، یا د بل ورک شوی څیز په حقله وی، چې دوه کسان په کښې دعویٰ لری هغوئ دې خپلې لانجې د قاضیانو په مخکښې پېش کوی. هغوئ چې چا ته پړ ووائی نو هغه به هغه بل ته یو په دوه ورکوی. (۱۰) کهٔ یو کس بل کس له خپل خر، غوا، ګډه یا بل څاروے امانت ورکړی او هغه مړ یا زخمی شی یا په داسې وخت کښې وتښتولے شی چې هیڅ څوک یې هم ونهٔ وینی، (۱۱) نو هغه کس به ورته د مالِک خُدائ په نوم قسم کوی چې د هغه بل کس ځناور یې نهٔ دے پټ کړے. کهٔ هغه ځناور چا نهٔ وی پټ کړے، نو هغه مالِک دې دا قسم ومنی او تاوان ورکولو ته ضرورت نشته، (۱۲) خو کهٔ ځناور چا پټ کړے وی، نو هغه کس به خامخا مالِک ته د هغې تاوان ورکوی.
(۱۳) خو کهٔ هغه ځنګلی ځناور وژلے وی، نو هغه کس به د هغې پاتې حِصه د ثبوت دپاره راوړی، نو هغهٔ له د هغه ځناور د تاوان ورکولو ضرورت نشته کوم چې ځنګلی ځناورو وژلے وی. (۱۴) کهٔ یو کس د بل کس نه یو څاروے وغواړی او هغه په داسې وخت کښې زخمی یا مړ شی چې مالِک یې موجود نهٔ وی، نو هغه به یې خامخا تاوان ورکوی. (۱۵) خو کهٔ دا کار په داسې وخت کښې شوے وی چې مالِک یې حاضر وی، نو هغهٔ ته د تاوان ورکولو ضرورت نشته. کهٔ ځناور یې په مزدورئ راوستلے وی، نو هغه به صِرف د مزدورئ پیسې په تاوان کښې ورکوی.

اخلاقی او مذهبی قانون

(۱۶) کهٔ یو سړے یوه پېغله دوکه کړی چې هغه کوژدن شوې هم نهٔ وی او د هغې سره څملی، هغه دې خامخا د هغې حق مهر ورکړی نو ښځه به یې شی. (۱۷) خو کهٔ پلار یې هغهٔ له د ورکولو نه اِنکار وکړی، نو هغه به خامخا د هغې پېغلې پلار له د حق مهر برابر قیمت ورکوی. (۱۸) کومه ښځه چې کوډې کوی هغه ژوندئ مهٔ پرېږدئ. (۱۹) هغه کس به خامخا وژلے شی کوم چې د ځناور سره زنا وکړی. (۲۰) څوک چې د مالِک خُدائ نه بغیر بل خُدائ ته قربانی پېش کوی هغه دې هلاک کړے شی. (۲۱) د

یو مسافر سره بد سلوک یا زیاتے مۀ کوئ، هغه رایاد کړئ چې تاسو په خپله د مِصر په مُلک کښې مسافر وئ. (٢٢) د کونډې یا
یتیم سره بد سلوک مۀ کوئ. (٢٣) کۀ تاسو د هغوئ سره بد سلوک وکړو او چې کله هغوئ ما مالِک خُدائ ته د مدد دپاره فریاد
وکړی نو زۀ به د هغوئ فریاد اورم، (٢٤) او زۀ به په قهر شم او تاسو به په جنګ ووژنم. ستاسو ښځې به کونډې شی او ستاسو
بچی به یتیمانان شی. (٢٥) کۀ تاسو زما د خلقو نه یو کس له قرض ورکړئ چې هغه غریب وی، د هغۀ سره د یو قرض
ورکوونکی په شان عمل مۀ کوئ او سود ترې نه مۀ غواړئ. (٢٦) کۀ تاسو د قرض په ضمانت کښې د چا نه چُوغه واخلئ، دا به
تاسو د نمرپرېواتو نه مخکښې هغۀ له واپس ورکوئ، (٢٧) ځکه چې د هغۀ سره د ځان پټولو دپاره صرف یوه چُوغه وه، د دې نه
بغیر هغه په څۀ کښې اودۀ شی؟ چې کله هغه ما ته سوال زاری وکړی، زۀ به د هغۀ فریاد اورم ځکه چې زۀ رحیم یم. (٢٨) د
خُدائ پاک په حق کښې بدې ردې مۀ وایئ او د خپل قوم مشرانو ته ښېرې مۀ کوئ. (٢٩) خپله غله، مے او خپل د زیتُونو تېل ما
ته ښۀ په وخت پېش کوئ. تاسو خپل مشران زامن ما له راکړئ. (٣٠) تاسو د خپلو څاروو او د خپلو ګډو وړومبی پېدا شوی
بچی ما ته وقف کړئ. هر یو وړومبے پېدا شوے نر بچے به اووۀ ورځې د خپلې مور سره ایسارېږی او په اتمه ورځ به هغه ما ته
پېش کوئ. (٣١) تاسو به زما مقدس خلق یئ، نو د داسې څناور غوښه مۀ خورئ چې هغه ځنګلی څناور وژلے وی، هغه سپو ته
اچوئ.

عدل او اِنصاف

٢٣ (١) د دروغو خبر مۀ خوروئ او د دروغو ګواهۍ په ذریعه د یو مجرم کس مدد مۀ کوئ. (٢) د ډېرو خلقو په بد عمل
کښې یا د قانون ماتولو په ګواهۍ کښې ملګرتیا مۀ کوئ او بې‌اِنصافی مۀ کوئ. (٣) په یوه مقدمه کښې د یو غریب سړی ناجائزه
طرفدارے مۀ کوئ. (٤) کۀ تاسو د خپل دشمن غوا یا خرووینئ چې لار یې غلطه کړې وی، نو هغۀ له یې خامخا واپس ورولئ.
(٥) کۀ د هغۀ خرووینئ چې د بار لاندې پرېوتلے وی، نو د خر په پاڅولو کښې د هغۀ مدد وکړئ، او ځان پرې مۀ ناغرضه
کوئ. (٦) چې کله یو غریب سړے په عدالت کښې حاضر شی نو د هغۀ سره بې‌اِنصافی مۀ کوئ. (٧) د دروغو اِلزام مۀ لګوئ
او یو صادق او بې‌ګناه سړے مۀ وژنئ، ځکه چې څوک داسې بد عمل وکړی نو زۀ به هغه نۀ پرېږدم. (٨) رشوت مۀ اخلئ، ځکه
چې رشوت بینا خلق ړندوی او حق نۀ ګوری او رشوت د صادقانو په خبرو کښې هم چالاکی پېدا کوی. (٩) د یو مسافر سره بد
سلوک مۀ کوئ، تاسو ته پته ده چې د یو مسافر په زړۀ څۀ تېرېږی، ځکه چې تاسو هم د مِصر په مُلک کښې مسافر وئ.

د سبت ورځې دپاره قانون

(١٠) شپږ کاله خپله زمکه کَرئ او فصل ترې نه رېبئ. (١١) خو په اوؤم کال یې شاړه پرېږدئ او چې څۀ په کښې شوی وی هغه
ترې نه مۀ رېبئ، چې څۀ په کښې پاتې وی نو هغه به غریبانان خلق او ځنګلی څناور وخوری. د انګورو او زیتُونو د باغونو سره
هم دغه شان وکړئ. (١٢) په هفته کښې شپږ ورځې کار کوئ، خو په اوومه ورځ کار مۀ کوئ، د دې دپاره چې ستاسو غلامان او
هغه مسافر چې ستاسو دپاره کار کوی او داسې ستاسو څاروی به هم آرام وکړی. (١٣) چې ما مالِک خُدائ تاسو ته څۀ وئیلی
دی په هغې عمل کوئ. د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ او نۀ چې ستاسو د خولې نه د هغوئ د نومونو ذکر واورم.

درې اخترونه

(١٤) زما د درناوی دپاره په کال کښې درې ځله اختر کوئ. (١٥) چې ما څنګه حُکم درکړے دے هم هغه شان د ابیب په میاشت
کښې، تاسو د پتیرې روټۍ اختر کوئ، دا هغه میاشت ده چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. د دې اختر په اووۀ ورځو کښې
تاسو پتیره روټۍ خورئ. او هیڅ څوک به هم زما په حضور کښې خالی لاسونه نۀ حاضرېږی. (١٦) چې کله تاسو خپل فصلونه
رېبل شروع کوئ، نو د لَو کولو اختر کوئ په خپلو پټو کښې چې تاسو کوم تخم کَرلے وی نو د هغه فصل وړومبے پېداوار پېش
کوئ او چې کله تاسو خپل فصل د پټو نه راټول کړئ نو په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ. (١٧) هر کال په دې درېو
اخترونو کښې دې خامخا ستاسو ټول نران مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک عبادت له راځی. (١٨) چې کله تاسو یو څناور

قربانی کوئ او د هغهٔ وينه ما ته پېش کوئ نو خمبيره روټۍ ورسره مهٔ پېش کوئ. په دې اخترونو کښې چې کوم څناور ما ته قربانى شى د هغوئ وازګه دې د سحر پورې نهٔ شى پرېښودلے. ۱۹ هر کال د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، کور ته د خپلې زمکې نه رېبلے شوې ورومبۍ غله راوړئ. د چېلۍ بچے د خپلې مور په پيو کښې مهٔ پخوئ.

لار ښودنه او وعدې

۲۰ ګورئ، زهٔ به ستاسو نه وړاندې يوه فرښته درولېږم چې په لار کښې ستاسو حِفاظت کوى او هغه ځائ ته مو راولى کوم چې ما تيار کړے دے. ۲۱ هغې ته پام کوئ او د هغې خبرې ته غوږ نيسئ. د هغې خِلاف بغاوت مهٔ کوئ، ځکه چې هغې له مې پوره اختيارورکړے دے او هغه به ستاسو بغاوت معاف نهٔ کړى. ۲۲ خو کهٔ تاسو په رښتيا سره د هغې خبره ومنئ او هغه هر څهٔ وکړئ چې ما حُکم درکړے دے، نو زهٔ به ستاسو د دشمنانو سخت دشمن يم. ۲۳ زما فرښته به ستاسو په وړاندې روانه وى او تاسو به د اموريانو، حِتيانو، فرزيانو، کنعانيانو، حِويانو او د يبوسيانو مُلک ته بوځى او زهٔ به هغوئ تباه کړم. ۲۴ د هغوئ معبودانو ته سجده مهٔ لګوئ او مهٔ يې عبادت کوئ او د هغوئ طريقې مهٔ خپلوئ او د هغوئ بُتان مات کړئ او د هغوئ د کاڼو مقدسې ستنې وغورزوئ. ۲۵ کهٔ تاسو زما، مالِک خُدائ د ستاسو خُدائ پاک عبادت کوئ، نو زهٔ به ستاسو په خوراک او اوبو کښې برکت واچوم او د ټولو بيمارَيانو نه به مو بچ وساتم. ۲۶ ستاسو په مُلک کښې به د يوې ښځې هم بچى نهٔ ضائع کېږى او يوه ښځه به هم شنډه نهٔ وى. زهٔ به تاسو له اوږد عُمر درکړم. ۲۷ زهٔ به په هغه خلقو خپله يره راولم چې کوم ستاسو مخالفت کوى، زهٔ به هغه خلق په وارخطايۍ آخته کړم د کومو خلقو سره چې تاسو جنګ کوئ او زهٔ به ستاسو ټول دشمنان ستاسو نه وزغلوم. ۲۸ زهٔ به ستاسو په دشمنانو وارخطائى راولم، چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زهٔ به حِويان، کنعانيان او حِتيان ستاسو د مخې نهٔ لرې کړم. ۲۹ زهٔ به هغوئ په يو کال کښې نهٔ وباسم، کهٔ ما داسې وکړل، نو زمکه به ويجاړه شى او هلته به ډېر زيات ځنګلى څناور وى. ۳۰ خو زهٔ به هغوئ ورو ورو وباسم، تر دې پورې چې تاسو زيات شئ او هغه زمکه ستاسو خپله شى. ۳۱ زهٔ به ستاسو د زمکې سرحدونه د بحرِقُلزم نه واخله د مديترانى د سمندر پورې او د بيابان نه د فرات سيند پورې خوارهٔ کړم. زهٔ به د هغې زمکې اوسېدونکى ستاسو په لاس کښې درکړم او چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوئ به وشړئ. ۳۲ د هغوئ يا د هغوئ د معبودانو سره لوظ مهٔ کوئ. ۳۳ هغوئ خپل مُلک کښې اوسېدو ته مهٔ پرېږدئ، کهٔ تاسو پرېښودل نو هغوئ به تاسو دوکه کړى او زما خِلاف ګناه کولو ته به مو جوړ کړى. کهٔ تاسو د هغوئ د معبودانو عبادت وکړئ نو دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شى.“

پوخ لوظ کول

۲۴ ۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل چې، ”ما ته تهٔ، هارون، ندب، ابيهُو او د بنى اِسرائيلو اويا مشران بره غر ته راشئ، خو نزدې مهٔ راځئ او د لرې نه ما ته سجده وکړئ. ۲ صِرف تهٔ ما له راشه او هغه نور به ما له نزدې نهٔ راځى. نور کسان به تا سره غرهٔ ته نهٔ راخېژى.“ ۳ موسىٰ راغلو او خلقو ته يې د مالِک خُدائ ټولې خبرې او ټول اصُول بيان کړل او ټولو خلقو په يو آواز جواب ورکړو، ”څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى دى نو مونږ به هم هغه شان کوُو.“ ۴ موسىٰ د مالِک خُدائ هغه ټولې خبرې وليکلې. بل سحر وختى د غرهٔ په لمن کښې هغهٔ يوه قربانګاه جوړه کړه او د بنى اِسرائيلو د دولسو قبيلو په مطابق يې د هرې يوې دپاره دولس تيرې ودرولې. ۵ بيا هغهٔ د بنى اِسرائيلو څهٔ زلمى مقرر کړل او هغوئ مالِک خُدائ ته سوزېدونکې قربانى او څهٔ خاروى د سلامتۍ قربانۍ په توګه پېش کړل. ۶ موسىٰ د څناورو هغه نيمه وينه واخستله او په ښانکونو کښې يې واچوله، او هغه نوره نيمه يې په قربانګاه وشيندله. ۷ بيا هغهٔ د لوظ کِتاب راواخستلو او حاضرو خلقو ته يې واورولو. هغوئ ووئيل، ”مونږ به د مالِک خُدائ تابعدارى کوُو او د هغهٔ په ټولو خبرو به عمل کوُو.“ ۸ بيا موسىٰ هغه وينه راواخستله چې په ښانکونو کښې وه او په خلقو يې وشيندله. هغهٔ وفرمائيل، ”ګورئ، دا وينه د لوظ د پوخوالى دپاره ده کوم چې مالِک خُدائ تاسو سره کړے دے چې کله هغهٔ دا ټول حُکمونه درکول.“ ۹ موسىٰ، هارون، ندب، ابيهُو او د بنى اِسرائيلو هغه اويا مشران غرهٔ ته وختل. ۱۰ او هغه د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک يې وليدلو. د هغهٔ د پښو لاندې لکه د آسمان په شان د نيلم کاڼى شين فرش وو.

(۱۱) د خُدائ پاک د لاس نه د بنی اِسرائيلو هغه مشرانو ته ضرر ونۀ رسېدلو، هغوئ خُدائ پاک وليدلو او بيا هغوئ خوراک
څښاک وکړو.

حضرت موسیٰ د سينا په غرۀ باندې

(۱۲) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "ما له غرۀ ته راوخېژه او چې کله تۀ هلته يې نو زۀ به تا له د کاڼو دوه تختې درکړم چې په
هغې باندې ما ټول اصُول او حُکمونه ليکلی دی چې تۀ به دا خلقو ته بيانوې." (۱۳) موسیٰ د خپل مدد کوونکی يشوَع سره روان
شو او موسیٰ د خُدائ پاک غرۀ ته بره ختلو. (۱۴) موسیٰ مشرانو ته وفرمائيل، "تاسو مونږ ته دلته تر هغې پورې اِنتظار کوئ چې
مونږ واپس نۀ يُو راغلی. هارون او حُور به ستاسو سره وی، او کۀ د چا څۀ لانجه وی نو هغوئ له دې ورځی." (۱۵) چې موسیٰ
بره وختلو نو ورېځې غر پټ کړو. (۱۶-۱۷) د مالِک خُدائ جلال په غرۀ باندې خور شو. بنی اِسرائيلو ته د مالِک خُدائ جلال
داسې ښکارېدو لکه چې د غرۀ په سر باندې اور بل وی. شپږ ورځې ورېځې غر پټ کړے وو او په اوومه ورځ مالِک خُدائ د
ورېځې د مينځ نه موسیٰ ته آواز وکړو. (۱۸) چې موسیٰ بره غرۀ ته ورختلو نو د ورېځې مينځ ته ورننوتلو او څلوېښت ورځې او
څلوېښت شپې په غرۀ کښې ايسار شو.

مقدسه خيمه

۲۵ (۱) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، (۲) "بنی اِسرائيلو ته ووايه چې ما ته يوه نذرانه پېش کړی. چې څوک د زړۀ نه ما
ته څۀ نذرانه پيش کول غواړی تۀ يې ترې نه اخله. (۳) دا هغه نذرانې دی چې کومې به ترې نه تۀ اخلې، سرۀ زر، سپين زر او
زېړ، (۴) کتان، د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی، د چېلو د وړی کپړه، (۵) سره رنګ شوې د ګډو څرمن، ښۀ
څرمن، د کيکر لرګے، (۶) د ډيوو دپاره تېل، د غوړولو د تېلو دپاره مصالحې او د خوشبويۍ مصالحې، (۷) اونيکس کانړی او
نور قيمتی کانړی چې د مشر اِمام په مقدس واسکټ باندې چې پېش بند ورته وائی او د هغۀ د سينې جېب باندې ولګولے شی.
(۸) او خلق به زما دپاره يوه مقدسه خيمه جوړه کړی، نو زۀ به د هغوئ په مينځ کښې اوسېږم. (۹) دا مقدسه خيمه او د هغې
ټول سامان د هغې نقشې په مطابق جوړ کړئ کومه چې زۀ درته ښايم.

د لوظ صندوق

(۱۰) هغوئ به زما دپاره د کيکر د لرګی نه يو صندوق جوړ کړی، چې پينځۀ څلوېښت اِنچه اوږد وی، اوويشت اِنچه پلن او
اوويشت اِنچه لوړ وی. (۱۱) دننه او بهر ورباندې د سوچه سرو زرو پترے وخېژوه او د دې د سر نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه
تاو کړه. (۱۲) د وړلو دپاره ورله د سرو زرو څلور ګول کړَی جوړې کړه او دا ورله په څلورو پښو پورې ولګوه، چې دوه کړَی يو
خوا وی او دوه بل خوا وی. (۱۳) د وړلو دپاره ورله د کيکر لرګی نه بازوګان جوړ کړه او د سرو زرو پترې ورباندې وخېژوه
(۱۴) او دا بازوګان د صندوق د وړولو دپاره په کړو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړه. (۱۵) هغه بازوګان به په هغه کړو کښې
پرېږدئ او وباسئ به يې ترېنه نه. (۱۶) بيا د لوظ صندوق کښې هغه د کاڼو دوه تختې کېږده کومې چې زۀ درکوم، په کومو باندې
چې حُکمونه ليکلی دی. (۱۷) د سوچه سرو زرو يو سر ورله جوړ کړه چرته به چې کفاره ادا کېږی، چې پينځۀ څلوېښت اِنچه
اوږد وی او اوويشت اِنچه پلن وی. (۱۸) د ټکېدلے شوو سرو زرو نه دوه د وزرو والا مخلوق ورله جوړ کړه، (۱۹) يو ورباندې په
يو سر کښې او بل په بل سر کښې جوړ کړه نو چې دواړه د لوظ صندوق د کفارې د سر سره يوه ټُکړه شی. (۲۰) د وزرو والا
مخلوق دې د لوظ صندوق د کفارې په تخت باندې يو بل ته مخامخ وی او د هغوئ خورې وزرې دې د صندوق د کفارې تخت
پټ کړی او مخونه به يې لاندې وی. (۲۱) د کاڼی چې کومې دوه تختې زۀ درکوم هغه د لوظ صندوق کښې کېږده او هغه د کفارې
تخت د صندوق دپاسه کېږده. (۲۲) زۀ به تا سره هلته ملاقات وکړم او د دې دوو وزرو والا مخلوق په مينځ کښې چې د کفارې
صندوق د سر دپاسه دی زۀ به تا له د اِسرائيلو دپاره خپل حُکمونه درکړم.

د پېش کېدونکې روټۍ مېز

۲۳ د کيکر لرګی نه يو مېز جوړ کړه، چې شپږ دېرش اِنچه اوږد وی، اتلس اِنچه پلن او اوويشت اِنچه لوړ وی. ۲۴ په دې د
سوچه سرو زرو پترے وخېژوه او د دې نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۲۵ ګېرچاپېره درې اِنچه پلنه يوه ژۍ ورله
جوړه کړه او ژۍ نه ګېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۲۶ د دې وړلو دپاره د سرو زرو څلور ګول کَړی جوړې کړه او دا په
هغه څلورو ګوټونو کښې ولګوه، چرته چې پښې دی. ۲۷ دا کَړی به د ژۍ سره نزدې ولګولے شی چې هغه بازوګان ونيسی چې
د کومو په ذريعه دا مېز وړلے شی. ۲۸ دا بازوګان د کيکر لرګی نه جوړ کړه او په دې باندې د سرو زرو پترې وخېژوه. ۲۹ د
سوچه سرو زرو نه رکېبۍ او لوښی جوړ کړه او دغه شان د نذرانو تويَولو دپاره منګی او جامونه هم جوړ کړه. ۳۰ دا مېز به د
لوظ صندوق په مخکښې کېښودلے شی او ما ته پېش کړے شوې مقدسه روټۍ به د هميشه دپاره په مېز پرته وی.

ډيوټ

۳۱ د سوچه سرو زرو نه يو ډيوټ جوړ کړه. د دې بېخ او د دې ډنډا د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړ کړه، د دې د ښۀ
ښکارېدلو دپاره ګلونه، سره د غوټو او پاڼو جوړ کړه، چې د دې سره يوه ټُکړه شی. ۳۲ د ډيوټ د اړخونو نه دې شپږ څانګې
وتلې وی، چې درې په يو طرف وی او درې په بل طرف وی. ۳۳ د دې شپږ واړو څانګو به درې درې د ښۀ ښکارېدو ګلونه
وی، دا به سره د غوټو او پاڼو د بادام د ګلونو په شان جوړ وی. ۳۴ د ډيوټ د ډنډې به د ښۀ ښکارېدو څلور ګلونه وی، دا به
سره د غوټو او د پاڼو د بادام د ګلونو په شان وی. ۳۵ د دې درېو واړو څانګو د هرې يوې لاندې به يوه غوټۍ وی. ۳۶ دا
غوټۍ، څانګې او دا ډيوټ به د ټکېدلے شوو سوچه سرو زرو د يوې ټُکړې نه جوړ وی. ۳۷ د ډيوټ دپاره اووۀ ډيوې جوړې
کړه او هغه داسې کېږده چې د ډيوټ مخامخ څليری. ۳۸ د هغې سرپوښونه او مجمعې د سوچه سرو زرو وی. ۳۹ پينځۀ
دېرش کلو سوچه سرۀ زر په دې ډيوټ او د دې په ټول سامان جوړولو کښې استعمال کړه. ۴۰ ګوره چې دا د هغې نقشې په
مطابق جوړ کړې چې کومه ما درته په غرۀ باندې ښودلې ده.“

د مالِک خُدائ د حضور خېمه

۲۶ ۱ او مالِک خُدائ وفرمائيل، ”د مقدسې خېمې يعنې زما د حضور خېمې دننه برخه د کتان د لسو پردو نه جوړه کړه
چې دا د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ د وړی نه تياره وی. په دې باندې په ګُلکاری کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړه.
۲ هره يوه پرده په برابر ناپ جوړه کړه چې څوارلس ګزه اوږده وی او دوه ګزه پلنه وی. ۳ پينځۀ پردې په يو ځائ وګنډه.
او هغه نورې پينځۀ پردې هم په يو ځائ وګنډه. ۴ په هره يوه جوړه کښې، د پردې په بهرنی غاړه د آسمانی رنګ د کپړې کَړی
جوړې کړه. ۵ د ورومبی جوړې په ورومبی پرده پنځوس کَړی او پنځوس کَړی د دويمې جوړې په آخری پرده جوړې کړه چې
دا کَړی يو بل ته مخامخ وی. ۶ پنځوس د سرو زرو کُنډې جوړې کړه او هغه پردې د يوې بلې سره مِلاو کړه نو ټوله مقدسه
خېمه به يوه شی. ۷ د خېمې پټولو دپاره د چېلو د وړو نه جوړې شوې يوولس پردې واخله. ۸ دا ټولې په يو ناپ جوړې
کړه، چې پينځلس ګزه اوږدې او دوه ګزه پلنې وی. ۹ پينځۀ پردې په يو ځائ وګنډه او هغه نورې شپږ هم يو ځائ وګنډه.
شپږمه پرده د خېمې په مخکښنی حِصه باندې غبرګه کړه. ۱۰ د يوې جوړې د آخری پردې په غاړه پنځوس کَړی جوړې کړه
او د هغه بلې جوړې په غاړه هم پنځوس کَړی جوړې کړه. ۱۱ د زېړو پنځوس کُنډې جوړې کړه او هغه په کړو کښې واچوه
چې هغه دوه جوړې مِلاو کړی نو داسې به دا د خېمې سره يو ځائ شی. ۱۲ هغه زياته شوې نيمه برخه به د خېمې شا ته
ځوړنده وی. ۱۳ د پردو دواړو طرفونو ته چې په اوږدوالی کښې کوم نيم ګز زيات شوے دے هغه به راځوړند وی چې خېمه
پټه کړی. ۱۴ دوه نورې پردې هم جوړې کړه، يوه پرده د ګډو د څرمنې نه چې سور رنګ ورکړے شوے وی او بله د ښې
څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شی. ۱۵ خېمې له د ودرولو دپاره د کيکر د لرګی نه چوکاټونه جوړ
کړه. ۱۶ چې هر يو چوکاټ پينځلس فټه اوږد وی او اوويشت اِنچه پلن وی، ۱۷ په بېخ کښې ورله دوه يو شان تختې هم

جوړې کړه چې چوکاټونه ونښلوی. د ټولو چوکاټونو دې دا تختې وی. (۱۸) د خېمې جنوب طرف دپاره شل چوکاټونه جوړ کړه
(۱۹) او څلوېښت د سپينو زرو پښې چې ورلاندې شی، چې د هر يو چوکاټ لاندې دوه دوه وی چې هغه دوه وړاندينی حِصې
ونيسی. (۲۰) د خېمې د شمال په طرف هم شل چوکاټونه جوړ کړه (۲۱) او څلوېښت د سپينو زرو پښې جوړې کړه، چې د هر يو
چوکاټ لاندې دوه دوه وی. (۲۲) د خېمې شا دپاره چې د نمرپرېواتۀ په طرف دے، شپږ چوکاټونه جوړ کړه، (۲۳) او دوه
چوکاټونه د خېمې د کوټونو دپاره جوړ کړه. (۲۴) د کوټونو دا چوکاټونه به په ېېخ کښې مِلاو وی او د لاندې نه واخله تر سره
پورې به انښتی وی. دا دوه چوکاټونه به هم دغه شان جوړولے شی چې د کومو نه دوه کوټونه جوړولے شی. (۲۵) نو اتۀ
چوکاټونه او شپاړس د سپينو زرو پښې به وی، چې د هر چوکاټ لاندې به دوه دوه وی. (۲۶) د کيکر لرګی نه پينځلس لاړی جوړ
کړه، پينځۀ د خېمې د هغه چوکاټونو دپاره چې په يو طرف باندې وی، (۲۷) پينځۀ د هغه چوکاټونو دپاره چې په بل طرف باندې
وی او پينځۀ د هغه چوکاټونو دپاره چې نمرخاتۀ طرف شا ته په آخر سر کښې وی. (۲۸) د چوکاټونو تير به د يو سر نه تر بل
سره پورې پوره رسېدلے وی. (۲۹) په چوکاټونو د سرو زرو پترې وخېژوه او د سرو زرو کړې ورله جوړې کړه چې لاړی
ونيسی، په لاړو به هم د سرو زرو پترې خېژولے شی. (۳۰) دا خېمه د هغه نقشې په مطابق ودروه کومه چې ما تا ته په غرۀ
ښودلې وه. (۳۱) د کتان نه يوه پرده جوړه کړه چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی نه تياره شوې وی. په دې باندې
په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړه. (۳۲) دا د کيکر لرګی په څلورو ستنو باندې، په کُنډو کښې راځوړنده کړه په
کومو ستنو چې د سرو زرو پترې خېژولے شوی وی او د سپينو زرو په څلورو پښو باندې به ولاړې وی. (۳۳) دا پرده د خېمې
په چت کښې د کُنډو په قطار کښې ځوړنده کړه او د پردې نه شا ته د لوظ صندوق کېږده چې په هغې کښې د کاڼو دوه تختې
دی. دا پرده به مقدس ځائ د زيات مقدس ځائ نه جدا کوی. (۳۴) د لوظ صندوق د کفارې په تخت بند کړه. (۳۵) د زيات
مقدس ځائ نه بهر د خېمې ښی طرف ته مېز او ګس طرف ته يې هغه ډيوټ کېږده. (۳۶) د خېمې د ننوتلو دروازې دپاره د کتان
نه يوه پرده جوړه کړه چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی نه تياره شوې وی او چې دا په ګُلکارۍ باندې ښائسته
کړے شوے وی. (۳۷) د دې پردې دپاره د سرو زرو کُنډې جوړې کړه او د کيکر لرګی نه پينځۀ ستنې جوړې کړه چې د سرو
زرو پترې ورباندې خېژولے شوی وی، او د دې ستنو دپاره پينځۀ د زېړو پښې جوړې کړه.

قربانګاه

۲۷ (۱) د کيکر لرګی نه يوه قربانګاه جوړه کړه. هغه به څلورګوټيه وی، چې اووۀ نيم فټه اوږده وی، اووۀ نيم فټه پلنه او
څلور نيم فټه لوړه وی. (۲) د دې دپاره د څلورو کوټونو دپاسه د ښکرو په شان څيزونه جوړ کړه چې د قربانګاه سره يو ځائ
شی او په دې هر څۀ باندې به د زېړو پترې وخېژولے شی. (۳) د ايرو د لرې کولو دپاره لوښی، بېلچې، جامونه، درې غاښی او
د ګرمې ايرې دپاره لوښی جوړ کړه. دا ټول سامان د زېړو نه جوړ کړه. (۴) او تۀ د زېړو يوه جالۍ هم جوړه کړه او د هغې په
کوټونو باندې د وړلو دپاره څلور د زېړو کړې ولګوه. (۵) دا جالۍ د قربانګاه د ژۍ لاندې کېږده نو چې د قربانګاه مينځ ته
ورسيږی. (۶) د وړلو دپاره د کيکر لرګی نه ورله بازوګان جوړ کړه او د زېړو پترې ورباندې وخېژوه، (۷) نو د قربانګاه
دواړو طرفونو ته چې کومې کړې دی په هغې کښې بازوګان ولګوه. (۸) قربانګاه د تختو نه جوړه کړه او تشه يې پرېږده، هم د
هغې نقشې په مطابق چې ما درته په غرۀ باندې ښودلې وه.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دربار جوړېدل

(۹) د کتان د پردو نه زما د حضور خېمې دپاره دربار جوړ کړه چې د جنوب طرف يې پنځوس ګزه اوږد وی، (۱۰) دا به د
زېړو د شلو ستنو په ذريعه د زېړو په شلو پښو کښې، د سپينو زرو کُنډو او د سپينو زرو سيخونو په مدد سره ټينګولے شی. (۱۱)
د دربار شمال طرف ته دې هم دغه شان وکړے شی. (۱۲) په نمرپرېواتۀ طرف به د لسو ستنو او لسو پښو سره پينځويشت ګزه
اوږدې پردې وی. (۱۳) نمرخاتۀ طرف دربار به هم پينځويشت ګزه اوږد وی، چې هلته دروازه هم ده. (۱۴)-(۱۵) د دروازې په
دواړه طرف د دريو ستنو او دريو پښو سره اووۀ نيم ګزه پردې به هم وی. (۱۶) يواځې دروازې له دې لس ګزه اوږده پرده وی

چې د کتان نه جوړه شوې وی چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړی نه تیاره شوې وی او په ګُلکاری باندې ښائسته کړے شوې وی. دا دې د څلورو ستنو او څلورو پښو په ذریعه ټینګه کړے شی. ۱۷ د دربار ګېرچاپېره ټولې ستنې به د سپینو زرو د سیخونو سره انښلولے شی او د هغې کُنډې به د سپینو زرو وی او پښې به یې زېړو نه جوړولے شی. ۱۸ دا دربار به پنځوس ګزه اوږد وی او پینځویشت ګزه پلن وی او دوه نیم ګزه لوړ وی. د دې پردې به د کتان نه او پښې به یې د زېړو نه جوړې وی. ۱۹ په خېمه کښې چې څومره سامان استعمالیږی او د خېمې او دربار دپاره ټول موږی به د زېړو نه جوړولے شی.

د ډیوې خیال ساتل

۲۰ بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې د ډیوې دپاره د زیتُونو سوچه تېل درله راوړی، چې دا هره شپه بله وساتلے شی. ۲۱ هارون او د هغهٔ زامن دې هغه ډیوه زما د حضور په خېمه کښې د پردې نه بهر ولګوی چې د لوظ صندوق ته مخامخ ده. دا به هلته زما په حضور کښې د ماښام نه واخله تر سحره پورې بلیږی. بنی اِسرائیل او د هغوئ اولاد به همېشه دپاره دا حُکم منی.

د اِمامانو خاص لِباس

۲۸ ۱ خپل ورور هارون او د هغهٔ زامن، ندب، ابیهُو، اِلیعزر او اِتمر ځان له راوله. هغوئ د بنی اِسرائیلو د مینځ نه رابېل کړه، چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوی. ۲ د خپل ورور هارون دپاره د اِمامانو جامې جوړې کړه، چې هغهٔ ته عزت او ښائست مِلاو شی. ۳ ټول ماهِر خلق راوغواړه کومو له چې ما مهارت ورکړے دے او هغوئ ته ووايه چې د هارون جامې جوړې کړی، نو چې هغه د یو اِمام په توګه زما خِدمت ته وقف شی. ۴ هغوئ ته ووايه چې یو د سینې جېب، یو پېش بند، یوه چُوغه، یو قمیص چې ګُلکاری وربانديې شوې وی، یو پټکے او یو کمربند جوړ کړی. هغوئ به د اِمامانو دا جامې ستا ورور هارون او د هغهٔ زامنو له جوړوی، چې دوئ د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. ۵ هغه ماهِر خلق به د آسمانی رنګ، کاسنی او سور رنګ وړی، د سرو زرو تار او د کتان نه کار اخلی. ۶ هغوئ به پېش بند د آسمانی رنګ، کاسنی او سور رنګ وړی، د سرو زرو تار او د کتان نه جوړوی، چې په ګُلکاری باندې ښائسته کړے شوے وی. ۷ دواړو طرفونو ته دې وربانديې د اوږې پټی لګېدلې وی، چې د دې په ذریعه تړلے شی. ۸ یو ښهٔ ګُلکاری شوے کمربند چې د سرو زرو آسمانی او کاسنی او سور رنګ تارونو نه جوړ وی هغه دې د پېش بند سره ونښلولے شی. ۹ دوه اونیکس کانی واخله او په هغې باندې د یعقوب د دولسو زامنو نومونه پاخهٔ ولیکه، ۱۰ د هغوئ د پېدایښت په مطابق چې شپږ نومونه په یو کانی او شپږ په بل کانی باندې وی. ۱۱ په هغه دوو کاڼو باندې د یعقوب د زامنو نومونه د یو ماهِر زرګر په ذریعه ولیکه او دا کانی په سرو زرو کښې ګېر کړه. ۱۲ دا د پېش بند د ولی په پټو باندې ولګوه چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندګی کوی. نو داسې هارون به د هغوئ نومونه ګرځوی، نو زهٔ، مالِک خُدائ به خپل خلق همېشه دپاره یاد ساتم. ۱۳ د سرو زرو دوه نور څیزونه جوړ کړه چې دا کانی په کښې ګېرولے شی ۱۴ او دوه د سوچه سرو زرو زنځیرونه جوړ کړه چې د تارونو په شان تاو شوی وی او د سرو زرو په دې څیزونو پورې یې ونښلوه.

د مشر اِمام د سینې جېب

۱۵ د مشر اِمام دپاره یو د سینې جېب جوړ کړه چې د خُدائ پاک رضا معلومولو دپاره یې استعمالوی. دا به هم د هغه کتان نه جوړ وی د کوم نه چې پېش بند جوړ دے او هم هغه شان ګُلکاری به وربانديې شوې وی. ۱۶ دا به څلورګوټه او دوه غبرګه وی، نهٔ اِنچې به اوږد او نهٔ اِنچې پلن وی. ۱۷ په هغه څلور قطاره قیمتی کانی ولګوه، په اول قطار کښې یاقوت، یو طوپاز او یو لعل ولګوه، ۱۸ په دویم قطار کښې یو زمرد، یو نیلم او یوه هیره ولګوه، ۱۹ په دریم قطار کښې یو کائنائټ، یو عقیق او یو کټېله ولګوه، ۲۰ او په څلورم قطار کښې یو ایکوامرین، یو اونیکس کانړے او یو جاسپر ولګوه. دا به په سرو زرو کښې ګېر شوی وی. ۲۱ په دې دولسو کاڼو په هر یو کانی باندې دې د یعقوب د یو زوئ نوم لیکلے وی، چې د بنی اِسرائیلو د دولسو

قبيلو نمائندګي وشي. ﴿۲۲﴾ د سينې جبب دپاره د سوچه سرو زرو زنځيرونه جوړ کړه، چې د تارونو په شان تاو شوي وي. ﴿۲۳﴾
د سرو زرو دوه کړۍ جوړې کړه او د سينې د جبب په برنو ګوټونو پورې يې ونښلوه، ﴿۲۴﴾ او د سرو زرو هغه دوه زنځيرونه په
هغه کړو پورې وتړه. ﴿۲۵﴾ د زنځيرونو دوه سرونه په هغه دوه ځيزونو پورې وتړه چې په هغې کښې کانې ګېر کړے شوی دی او
دا د پيش بند د اوږې په پټو باندې مخکښې طرف ته ونښلوه. ﴿۲۶﴾ بيا دوه د سرو زرو کړۍ جوړې کړه او دا د سينې د جبب
لاندې ګوټونو دننه غاړې ته د پيش بند څنګ پورې ونښلوه. ﴿۲۷﴾ دوه د سرو زرو نورې کړۍ هم جوړې کړه او دا په لاندينۍ
حِصه پورې د پيش بند د ولې دوه پټو په مخکښې ونښلوه چې ګنډ ته نزدې وی او په ګُلکارۍ ښائسته کړے شوی کمربند دپاسه
وی. ﴿۲۸﴾ د سينې د جبب کړۍ د پيش بند کړو پورې د آسمانی رنګ مزی سره وتړه، نو چې د سينې جبب په کمربند باندې
پروت وی او ترې نه لرې نۀ شی. ﴿۲۹﴾ نو چې کله هارون مقدس ځائ ته ورننوځی، هغه به د سينې جبب د ځان سره وړی چې
په کوم باندې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نومونه ليکلے شوی دی، نو زۀ مالِک خُدائ به خپل خلق هميشه دپاره ياد ساتم. ﴿۳۰﴾
د اُوريم او تميم کانې د سينې په جبب کښې کېږده، چې کله هارون زما پاک حضور ته راځی نو هغه به د ځان سره دا راوړی. په
داسې وختونو کښې به هغه خامخا د سينې جبب اغوندی، چې د بنی اِسرائيلو دپاره د مالِک خُدائ رضا معلوموی.

د اِمامانو نور لِباس

﴿۳۱﴾ چې کومه چُوغه د پيش بند لاندې اغوستلے کيږی هغه به ټوله د آسمانی رنګ د وړی نه جوړولے شی. ﴿۳۲﴾ په هغې کښې
به د سر دپاره يو سورے وی، چې غاړه يې مضبوطه ګنډلے شوی وی چې ونۀ شليږی. ﴿۳۳-۳۴﴾ د دې په لاندې پېنځه باندې د
آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ تار انار جوړ کړه او د هر انار په مينځ کښې دې د سرو زرو ټلۍ وی. ﴿۳۵﴾ چې کله هارون
د اِمام په توګه خِدمت کوی نو هغه به دا چُوغه اغوندی. چې کله هغه زما په حضور کښې مقدس ځائ ته ننوځی يا ترې نه
وځی، نو د ټلو آواز به اورېدلے شی او هغه به نۀ مړ کيږی. ﴿۳۶﴾ د سوچه سرو زرو نه يوه نښه جوړه کړه او په هغې باندې
وليکه، "مالِک خُدائ ته وقف شوے." ﴿۳۷﴾ دا د يو آسمانی رنګ مزی سره د پټکی مخې ته وتړه. ﴿۳۸﴾ هارون به دا په خپل تندی
باندې وتړی، نو زۀ مالِک خُدائ به هغه نذرانې قبلوم چې بنی اِسرائيل يې ما ته وقف کوی، کۀ خلق د دې په پيش کولو کښې څۀ
غلطی هم کوی. ﴿۳۹﴾ د هارون دپاره د کتان نه يو قميص جوړ کړه او د کتان نه ورله پټکے جوړ کړه او يو کمربند هم جوړ کړه
چې ګُلکارۍ ورباندې شوې وی. ﴿۴۰﴾ د هارون د زامنو دپاره قميصونه، کمربند او ټوپۍ جوړې کړه، چې هغوئ ته عزت او
ښائست مِلاو شی. ﴿۴۱﴾ دا جامې خپل ورور هارون او د هغۀ زامنو ته ورواغونده. بيا هغوئ مقرر کړه او هغوئ ما ته وقف کولو
دپاره د زيتُونو په تېلو غوړ کړه، نو داسې به هغوئ د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. ﴿۴۲﴾ هغوئ له د کتان نه جانګې جوړ
کړه، چې د ملا نه د پنډو پورې رسيږی، نو چې د هغوئ د سَتر ځايونه بربنډ نۀ شی. ﴿۴۳﴾ هارون او د هغۀ زامن به خامخا هميشه
دپاره دا اغوندی چې کله هغوئ زما په حضور کښې خېمې ته ننوځی يا چې په مقدس ځائ کښې د اِمامانو په توګه خِدمت کوی
او قربان‌ګاه ته ورنزدې کيږی، ګنې د سَتر ځايونو بربنډولو په وجه به ګناهګار شی او وبه وژلے شی. د هارون او د هغۀ د اولاد
دپاره به دا حُکم د هميشه دپاره وی.

د حضرت هارون او د هغۀ زامن د اِمامانو په توګه مقرر کېدل

۲۹ ﴿۱﴾ هارون او د هغۀ زامن د اِمامانو په توګه زما په خِدمت کښې وقف کولو دپاره داسې وکړه چې يو سخے او دوه ګډان
راونيسه چې هيڅ عېب په کښې نۀ وی. ﴿۲﴾ د غنمو د ټولو نه ښۀ اوړۀ واخله، خو چې خمبيره په کښې نۀ وی او درې قِسمه
روټۍ ترې نه پخې کړه چې د څۀ سره د زيتُونو تېل ګډ وی، څۀ چې سپورې وی او څۀ په تېلو غوړې وی. ﴿۳﴾ دا په شکور کښې
کېږده او چې کله هغه سخے او هغه دوه ګډان ما ته قربانی کړې نو دا هم ورسره راوړه. ﴿۴﴾ هارون او د هغۀ زامن زما د
حضور خېمې دروازې ته راوله او هغوئ له غسل ورکړه. ﴿۵﴾ بيا هارون ته د اِمامانو دا لِباس ورواغونده، قميص او چُوغه چې
کومه د پيش بند لاندې اغوستلے کيږی، پيش بند او د سينې جبب د ښۀ ګُلکارۍ شوی کمربند سره وتړه. ﴿۶﴾ هغۀ ته پټکے
وريه سر کړه او په دې باندې د سرو زرو پټۍ وتړه چې هغه نښه ورباندې لګېدلې وی. ﴿۷﴾ بيا د زيتُونو تېل واخله او د مقررولو

د نښې په طور د هغهٔ سر مسح کړه. (۸) د هغهٔ زامن راوله او قميصونه ورواغونده، (۹) هغوئ ته دا کمربند وتړه او ټوپۍ ورپه سر کړه. نو تهٔ به هارون او د هغهٔ زامن مقرر کړې. هغوئ او د هغوئ اولاد به د اِمامانو په توګه هميشه دپاره زما خِدمت کوی. (۱۰) هغه سخے زما د حضور خېمې مخې ته راوله او هارون او د هغهٔ زامنو ته ووايه چې خپل لاسونه د هغې په سر کېږدی. (۱۱) سخے د خېمې په دروازه کښې زما په حضور کښې حلال کړه. (۱۲) د خپلې ګوتې سره د سخی څهٔ وينه واخله او د قربانګاه د څلورو ښکرونو په شان څيزونو پورې يې وسُوله. بيا هغه پاتې وينه د قربانګاه په بېخ کښې توئ کړه. (۱۳) بيا، هغه ټوله وازګه واخله کومه چې په کولمو پرته وی، د اينې ښهٔ حِصه او دواړه ګردې سره د هغه وازګې چې ورباندې پرته وی او د يوې نذرانې په توګه يې په قربانګاه باندې ما ته وسوزوه. (۱۴) خو د سخی غوښه، څرمن او د هغهٔ سوتې د خېمو نه بهر وسوزوه. دا د اِمامانو د ګناه معاف کېدلو دپاره يوه نذرانه ده. (۱۵) د هغه ګډانو نه يو ګډ راونيسه او هارون او د هغهٔ زامنو ته ووايه چې خپل لاسونه د هغهٔ په سر باندې کېږدی. (۱۶) هغه حلال کړه او وينه يې واخله او د قربانګاه څلورو واړو طرفونو ته يې وشينده. (۱۷) ګډ ټوټې ټوټې کړه، د هغهٔ کولمې او وروستو پښې ووينځه او دا د ګډ سر او د نورو ټوټو سره کېږده. (۱۸) ټول ګډ په قربانګاه باندې وسوزوه، دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه ده. د دې خوشبوئی په هغهٔ ښهٔ لګی. (۱۹) هغه بل ګډ هارون او د هغهٔ زامنو له راوله او هغوئ دې خپل لاسونه د هغې په سر کېږدی. (۲۰) ګډ حلال کړه او څهٔ وينه يې واخله او دا د هارون او د هغهٔ د زامنو د ښی غوږُونو په نرمو ځايونو پورې، د هغوئ د ښی لاسونو په غټو ګوتو پورې او د هغوئ د ښی پښو په غټو ګوتو پورې ولګوه. بيا هغه پاتې وينه د قربانګاه څلورو واړو طرفونو ته وشينده. (۲۱) څهٔ وينه واخله چې کومه په قربانګاه باندې پرته وی او څهٔ د غوړولو تېل واخله او دا د هارون او د هغهٔ په جامو او د هغهٔ زامنو او د هغوئ په جامو باندې وشينده. نو هغه، د هغهٔ زامن او د هغوئ جامې به ما ته وقف شی. (۲۲) د ګډ وازګه، لم، هغه وازګه چې په کولمو پرته وی، د اينې ښهٔ حِصه، دواړه ګردې سره د هغه وازګې چې ورباندې وی او ښے پتُون دا ټول پرې کړه. (۲۳) د روټۍ هغه ټوکر چې کوم ما ته پېش کړے شوے دے، د هر يو قِسمه روټۍ نه يوه يوه روټۍ راواخله. (۲۴) دا ټول د هارون او د هغهٔ د زامنو په لاسونو کښې کېږده او هغوئ ته ووايه چې دا ټول د دې ښکاره کولو دپاره اوچت کړی چې دا مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په توګه وقف کوی. (۲۵) بيا دا د هغوئ د لاسونو نه واخله او دا په قربانګاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سره وسوزوه. د دې خوشبو هم په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګی. (۲۶) تهٔ به د دوېم ګډ پوښتۍ وخورې، خو تهٔ به ورومبے دا اوچتې کړې چې ښکاره کړې چې دا غوښه ما ته وقف کېږی. (۲۷) کله چې اِمامان مقررولے شی هغه د ګډ پوښتۍ او پتُون کوم چې د مقررولو دپاره استعمالېږی هغه به اوچت کړے شی او د هارون او د هغهٔ د زامنو دپاره به بېل کړے شی. (۲۸) دا زما نهٔ بدلېدونکے قانون دے چې کله بنی اِسرائيل د سلامتی قربانی پېش کوی، د څناور پوښتۍ او پتُون به د اِمامانو وی. دا زما د خلقو د طرف نه مالِک خُدائ ته نذرانه ده. (۲۹) د هارون د اِمامت لِباس د هغهٔ د مرګ نه پس به د هغهٔ زامنو ته ملاوېږی، ځکه چې کله هغوئ مقررولے شی نو هغوئ به دا اغوندی. (۳۰) د هارون کوم زوئ چې د هغهٔ په ځائ اِمام شی او چې هغه زما د حضور خېمې ته د خِدمت دپاره ننوځی نو هغه به دا لِباس اووهٔ ورځې اغوندی. (۳۱) د ګډ هغه غوښه واخله کومه چې د هارون او د هغهٔ د زامنو په مقررولو کښې استعمال شوې وی او په يو پاک ځائ کښې يې اوبشوه. (۳۲) هارون او د هغهٔ زامن به هغه غوښه زما د حضور خېمې په دروازه کښې د هغه روټۍ سره خوری کومه چې په ټوکر کښې پاتې وی. (۳۳) د مقرر کېدلو په وخت کښې چې د کفارې د رسم ادا کولو دپاره څهٔ استعمال شوی وُو هغوئ به هغه خوری. صرف اِمامان به دا خوراک خوری ځکه چې دا خوراک مقدس دے. (۳۴) کهٔ څهٔ غوښه يا څهٔ روټۍ تر سحره پورې پاتې شی، نو هغه به سوزولے شی، هغه به نهٔ شی خوړلے، ځکه چې مقدسه ده. (۳۵) د هارون او د هغهٔ د زامنو د مقرر کېدلو رسمونه دې اووهٔ ورځې کولے شی هم هغه شان چې څنګه ما حُکم درکړے دے. (۳۶) هره ورځ خامخا يو سخے د نذرانې په توګه قربانی کوئ، نو چې د ګناه کفاره ادا کېږی. دا به قربانګاه پاکه کړی. د مقدس کولو دپاره يې د زيتُونو په تېلو غوړه کړئ. (۳۷) هره ورځ تر اووهٔ ورځو پورې تهٔ کفاره ادا کوه. نو قربانګاه به بېخی مقدسه شی او هر څوک يا هر څيز چې د هغې سره ولګی نو هغه به هم مقدس شی.

د هرې ورځې نذرانې

(۳۸) تهٔ هميشه دپاره هره ورځ ما ته دوه ګډوری په قربانګاه پېش کوه چې د يو کال وی. (۳۹) يو ګډُورے د سحر په وخت کښې

د قربانۍ په توګه پېش کوه او بل په ماښام کښې. ۴۰ د وړومبي ګډُورى سره يو کلو د غنمو ښۀ اوړۀ پېش کړه چې د زيتُونو يو ليټر سوچه تېل ورسره ګډ وى. او يو ليټر مے د نذرانې په توګه پېش کړه. ۴۱ دويم ګډُورے په ماښام کښې قربانى کړه او د سحر په شان هم هغه هومره اوړو سره، د زيتُونو تېلو او مے سره يې پېش کړه. دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدونکې نذرانه ده او د دې خوشبو په هغۀ ښۀ لګى. ۴۲ په راتلونکى ټولو وختونو کښې، دا سوزېدونکې نذرانه زما د حضور خېمې د دروازې په خولۀ کښې به پېش کولے شى. چې هلته به تاسو د مالِک خُدائ سره ملاقات وکړئ او تا سره به خبرې وکړى. ۴۳ هلته به بنى اِسرائيل زما سره ملاقات وکړى او زما د حضور جلال به هغه ځائ مقدس کړى. ۴۴ زۀ به خېمه او قربانګاه مقدس کړم او زۀ به هارون او د هغۀ زامن راببل کړم چې د اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړى. ۴۵ زۀ به د بنى اِسرائيلو په مېنځ کښې اوسېږم او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ۴۶ هغوئ ته به پته ولګى چې زۀ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم چا چې هغوئ د مِصر د مُلک نه راوويستل چې زۀ د هغوئ په مېنځ کښې اوسېږم. زۀ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک يم.

د خوشبوئۍ قربانګاه

۳۰ ۱ د خوشبوئۍ سوزولو دپاره، د کيکر د لرګى نه يوه قربانګاه جوړه کړه. ۲ دا به څلورګوټه وى، چې اتلس اِنچې اوږده، اتلس اِنچې پلنه او يو ګز اوچته وى. د ښکرو په شان څلور ګوټونه ورله جوړ کړه چې ورسره يو ځائ شى. ۳ د هغې په چت، څلورو واړو طرفونو او د هغې د ښکرونو په شان څيزونو باندې د سوچه سرو زرو پترى وخېژوه او ګېرچاپېره ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ۴ د وړلو دپاره دوه د سرو زرو ګول کړئ ورله جوړې کړه او لاندې يې دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړه چې هغه بازوګان ونيسى چې د کومو په ذريعه دا وړلے شى. ۵ بازوګان د کيکر د لرګى نه جوړ کړه او په دې باندې د سرو زرو پترى وخېژوه. ۶ دا قربانګاه د هغې پردې نه بهر کېږده کومه چې د لوظ صندوق مخې ته ځوړنده ده. دا هغه ځائ دے چې چرته به زۀ تا سره ملاقات کوم. ۷ هر سحر وختى چې هارون کله د ډيوو تيارولو له راځى، هغه به په دې باندې خوشبوئۍ سوزوى. ۸ چې کله هغه په ماښام کښې ډيوې بلوى نو هم دغه شان به کوى. دا د خوشبوئۍ نذرانه به په راتلونکى ټولو وختونو کښې جارى ساتلے شى. ۹ په دې قربانګاه باندې حرامه خوشبوئى مۀ پېش کوئ او د يو ځناور نذرانه، يا د غلې نذرانه مۀ پېش کوئ او يا د څښلو څۀ نذرانه هم په دې مۀ توېَوئ. ۱۰ په کال کښې يو ځل به هارون د قربانګاه د کفارې رسم ادا کوى، چې کله د ګناه دپاره د قربان شوى ځناور وينه د قربانګاه د ښکرو په شان څيزونو باندې توېَولے شى نو دا پاکيږى. په راتلونکى ټولو وختونو کښې به دا د کفارې رسم هر کال ادا کيږى. دا قربانګاه به پوره مقدسه وى، ځکه چې دا ما مالِک خُدائ ته وقف ده.“

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره د کفارې محصُول

۱۱ مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۱۲ ”کله چې تۀ د بنى اِسرائيلو مردمشمارى کوې، نو هر يو سړے به ما له د خپل ژوند قيمت راکوى، چې کله مردمشمارى کيږى، نو هيڅ بلا به ورباندې نۀ راځى. ۱۳ هر يو کس چې په دې مردمشمارۍ کښې شامليږى نو هغه به خامخا د منلے شوى معيار په مطابق هغه مقرر شوے قيمت ورکوى. هر يو کس به دا مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه ورکوى. ۱۴ هر يو کس به په دې مردمشمارۍ کښې شمېرلے شى، د هر يو کس عُمر چې شل کاله يا د شلو کالو نه زيات وى، نو هغه به دا قيمت ورکوى. ۱۵ چې کله هغوئ مالِک خُدائ ته د خپل ژوند قيمت ادا کوى نو مالدار او غريب به يو برابر ورکوى. ۱۶ د بنى اِسرائيلو نه د کفارې دا پېسې راټولوه او زما د حضور په خېمه يې خرچ کوه. دا محصُول به د هغوئ د ژوند قيمت وى او زۀ، مالِک خُدائ به هغوئ ياد ساتم او د هغوئ حِفاظت به کوم.“

د زېړو ښانک

۱۷ او مالِک خُدائ موسىٰ ته وفرمائيل، ۱۸ ”د وينځلو دپاره د زېړو يو ښانک جوړ کړه چې بېخ يې هم د زېړو وى. دا د خېمې او د قربانګاه په مېنځ کښې کېږده او په هغې کښې اوبۀ واچوه. ۱۹ هارون او د هغۀ زامن به په دې اوبو خپل لاسونه او پښې

وینځئ (۲۰) د هغې نه مخکښې چې هغوئ خېمې ته ننوځی یا چې قربانګاه ته د خوراک نذرانه پېش کولو دپاره نزدې کیږی. نو هغوئ به نۀ مرۀ کیږی. (۲۱) هغوئ دې خامخا خپل لاسونه او پښې وینځی، چې مړۀ نۀ شی. دا یو قانون دے چې هغوئ او د هغوئ اولاد به همېشه دپاره په دې عمل کوی.“

د غوړولو تېل

(۲۲) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۲۳) ”دا ښې مصالحې واخله، شپږ کلو اویۀ شوې خوشبوداره مُر، درې کلو خوشبوداره دارچینی، درې کلو خوشبودار لرګے، (۲۴) او شپږ کلو د سناد د پاڼو مصالحه، دا ټول به د منلے شوی معیار په مطابق تَللے شوی وی. څلور لیټره د زیتُونو تېل هم ورسره مِلاو کړه، (۲۵) او د غوړولو مقدس تېل ترې نه جوړ کړه، داسې یې مِلاو کړه لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی. (۲۶) په دې باندې دا څیزونه غوړ کړه، زما د حضور خېمه، د لوظ صندوق، (۲۷) مېز او د هغې ټول سامان، ډیوټ او د هغې سامان، د خوشبوئ سوزولو قربانګاه، (۲۸) د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه، ورسره د هغې ټول سامان، او د وینځلو ښانک او د دې ببخ هم په تېلو غوړ کړه. (۲۹) په دې طریقه دا څیزونه وقف کړه او دا به بېخی مقدس شی او هر څوک یا هر څیز چې د دې سره ولګی نو هغه به هم مقدس شی. (۳۰) بیا د هارون او د هغۀ د زامنو سرونه په تېلو غوړ کړه او زما په خِدمت کښې یې د اِمامانو په توګه مقرر کړه. (۳۱) بنی اِسرائیلو ته ووایه چې دا مقدس تېل به په راتلونکی ټولو وختونو کښې زما په خِدمت کښې استعمالیږی. (۳۲) دا به د یو عام سړی په بدن باندې نۀ شی تویَولے او تاسو به د دې په شان خوشبوئ نۀ جوړَوئ. دا مقدس دی او تاسو به خامخا دا مقدس ګڼئ. (۳۳) کۀ هر څوک د دې په شان خوشبوئی جوړه کړی یا یې څوک د یو اِمام نه بغېر په بل چا پورې ولګوی نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے.“

خوشبوئی

(۳۴) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”د دې خوشبودارو مصالحو یوه یوه برابره حِصه واخله، مُر، صدف، کنډ او سوچه لوبان. (۳۵) د دې نه عطر جوړ کړه، دا داسې مِلاو کړه لکه چې یو د عطرو والا دا کار کړے وی. مالګه په کښې مِلاو کړه چې سوچه او مقدس وی. (۳۶) او د دې څۀ حِصه مېده مېده کړه، دا زما د حضور خېمې ته یوسه او دا د لوظ صندوق مخې ته کېږده، هلته به زۀ تا سره ملاقات وکړم. دا پوره مقدس وګڼئ. (۳۷) د خپلو ځانونو دپاره داسې خوشبوئی مۀ جوړَوئ چې دا څیزونه په کښې په دې طریقه استعمال شوی وی. دا یو مقدس څیز او دا مالِک خُدائ ته وقف وګڼئ. (۳۸) کۀ څوک داسې یو څیز هم جوړ کړی او د عطرو په توګه یې استعمال کړی نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے.“

د مالِک خُدائ د حضور د خېمې جوړولو هُنرمند کسان

۳۱ (۱) بیا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، (۲) ”ګوره، ما د یهوداه قبیلې، بضلیایل غوره کړے دے، چې د اوری زوئ او د حُور نمسے دے، (۳) او ما هغه د خپل روح نه ډک کړے دے. ما هغۀ له پوهه، هُنر او د هر قِسم هُنر په کار کښې قابلیت ورکړے دے، (۴) د سرو زرو، سپینو زرو او د زېړو ښائسته کار کولو، (۵) قیمتی کانی پرې کولو او تیارولو، د لرګی کار کولو، او د هر قِسم د هُنر کار دپاره. (۶) او ګوره، ما اهلیاب هم خوښ کړے دے چې د اخیسمک زوئ دے او د دان د قبیلې نه دے، چې هغوئ یو ځائ کار وکړی. ما نورو ټولو هُنرمندو له هم لوئ قابلیت ورکړے دے، چې هغوئ هغه څۀ جوړ کړی چې ما حُکم ورکړے دے، (۷) یعنې زما د حضور خېمه، د لوظ صندوق او د کفارې تخت چې ورباندې پروت دے، د خېمې نور ټول سامان، (۸) مېز او د هغې سامان، د سوچه سرو زرو ډیوټ او د هغې ټول سامان، د خوشبوئ د سوزولو قربانګاه، (۹) د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه او د هغې ټول سامان، د وینځلو ښانک او د هغې ببخ، (۱۰) د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره د اِمامانو ښائسته لِباس چې کله هغوئ د اِمامانو په توګه خِدمت کوی نو دا دې استعمالوی، (۱۱) د غوړولو تېل او د مقدس ځائ دپاره خوشبوئی. دا څیزونه دې هم هغه شان جوړ کړی چې څنګه ما تا ته حُکم کړے دے.“

سبت، د آرام کولو ورځ

⑫ بیا مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړو ⑬ چې، ”بنی اِسرائیلو ته ووایه، تاسو د سبت، یعنې د آرام کولو ورځ منئ، دا به په راتلونکی ټولو وختونو کښې زما او ستاسو په مینځ کښې یوه نښه وی، چې تاسو ته پته ولګی چې ما مالِک خُدائ تاسو خپل خلق جوړ کړئ. ⑭ تاسو خامخا د سبت ورځ منئ، ځکه چې دا ستاسو دپاره مقدسه ده. چې څوک هم دا نۀ منی او په هغه ورځ کار کوی، نو هغه دې ووژلے شی. او څوک چې په هغه ورځ باندې کار کوی نو هغه به د بنی اِسرائیلو نه نۀ شی ګڼلے. ⑮ ستاسو سره د خپل کار کولو دپاره شپږ ورځې شته، خو اوومه ورځ د سبت یعنې د آرام ورځ ده، هغه ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړی نو هغه دې ووژلے شی. ⑯ بنی اِسرائیل دې دا ورځ د لوظ د یوې نښې په توګه همېشه دپاره منی. ⑰ دا به همېشه دپاره زما او د بنی اِسرائیلو په مینځ کښې یوه نښه وی، ځکه چې ما مالِک خُدائ په شپږ ورځو کښې آسمان او زمکه جوړ کړل او په اوومه ورځ ما کار بس کړو او څۀ مې ونۀ کړل.“ ⑱ چې کله خُدائ پاک د سینا په غرۀ باندې د موسیٰ سره خبرې خلاصې کړې، نو هغۀ له یې هغه د کاڼی دوه تختې ورکړې چې په کومو باندې خُدائ پاک په خپله حُکمونه لیکلی وُو.

د سرو زرو سخے

۳۲ ① چې کله خلقو ولیدل چې موسیٰ د غرۀ نه راکوز نۀ شو او ډېر وخت یې هلته تېر کړو، نو هغوئ په هارون راغونډ شول او هغۀ ته یې ووئیل، ”مونږ نۀ پوهېږو چې په دې سړی، موسیٰ څۀ وشول، چې مونږ یې د مِصر نه راوویستلو، مونږ له معبودان جوړ کړه چې مونږ ته لاربښودنه کوی.“ ② هارون هغوئ ته ووئیل، ”د خپلو ښځو، زامنو او د خپلو لوڼو نه د سرو زرو والۍ راوباسئ او ما له یې راوړئ.“ ③ نو ټولو خلقو خپلې د سرو زرو والۍ راوویستلې او هارون له یې راوړې. ④ هغۀ د هغوئ والۍ واخستلې، ویلې یې کړې او د سخی په شکل یې یو بُت ترې نه جوړ کړو. هغوئ ووئیل، ”اے بنی اِسرائیلو، دا زمونږ خُدائ دے چې مونږ یې د مِصر د مُلک نه راوویستلو.“ ⑤ بیا هارون د سرو زرو سخی په مخکښې یوه قربانګاه جوړه کړه او اِعلان یې وکړو، ”سبا به د مالِک خُدائ دپاره اختر وی.“ ⑥ بل سحر وختی هغوئ څۀ ځناور راوستل چې د سوزېدونکې نذرانې په توګه یې قربان کړی او چې نور د خوړلو د سلامتۍ نذرانې په توګه پېش کړی. هغه خلق د خوړلو او څښلو دپاره کښېناستل او بیا هغوئ پاڅېدل، د مستۍ او عیاشۍ سره ګډېدل. ⑦ مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائیل، ”سمدستی واپس لاندې کوز شه، ځکه چې ستا هغه خلق د ګناه په وجه خراب شوی دی، چې تا د مِصر نه راویستلی دی. ⑧ چې په کومه لاره ما هغوئ له د عمل کولو حُکم ورکړے وو هغوئ زر د هغې نه بې‌لارې شوی دی، هغوئ د ویلې شوی سرو زرو نه سخے جوړ کړے دے، د هغۀ عبادت یې کړے دے او قربانۍ یې ورته پېش کړی دی. هغوئ وائی چې هغه یې خُدائ دے چا چې د مِصر د مُلک نه راویستلی دی. ⑨ ما ته پته ده چې هغوئ څومره ضدی خلق دی. ⑩ اوس، تۀ ما مۀ منعې کوه. زۀ هغوئ ته په قهر یم او هغوئ تباه کوم. بیا به زۀ تا او ستا د اولاد نه یو لوئ قوم جوړ کړم.“ ⑪ خو موسیٰ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته سوال کولو او ورته یې وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، تۀ ولې خپلو خلقو ته دومره په قهر یې، چې هغوئ دې د خپل لوئ طاقت او خپل لوئ قُدرت سره د مِصر د مُلک نه راوویستل؟ ⑫ مِصریانو ته دې د پېغور کولو موقع مِلاو شی څۀ چې ووائی چې تا خپل خلق د مِصر نه د دې دپاره راوویستل چې په غرونو کښې یې ووژنې او هغوئ بېخی تباه کړې؟ خپل قهر بس کړه، خپله فیصله بدله کړه او په خپلو خلقو دا تباهی مۀ راوله. ⑬ خپل خِدمت کوونکی اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب رایاد کړه، تا چې د هغوئ سره کوم پوخ لوظ کړے دے هغه رایاد کړه چې هغوئ له به دومره ډېر اولاد ورکړې چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د هغوئ اولاد له به هغه ټول مُلک ورکوې چې تا یې وعده کړې ده چې هغه به همېشه دپاره د هغوئ وی.“ ⑭ نو مالِک خُدائ خپله فیصله بدله کړه او په خپلو خلقو یې هغه تباهی رانۀ وستله د کومې په حقله وی چې هغۀ فرمائیلی وُو. ⑮ موسیٰ واپس د غرۀ نه راکوز شو، د ځان سره یې هغه د کاڼو دواړه تختې راوړې چې په دواړو مخونو یې حُکمونه لیکلے شوی وُو. ⑯ خُدائ پاک په خپله هغه تختې تیارې کړې وې او حُکمونه یې ورباندې لیکلی وُو. ⑰ چې خلقو چغې وهلې نو یشوَع د خلقو شور واورېدو او موسیٰ ته یې وفرمائیل، ”په خېمو کښې د جګړې شور دے.“ ⑱ موسیٰ وفرمائیل، ”دا نۀ د فتحې او نۀ د

شکست آواز معلومیږی، زۀ چې څۀ اورم دا د هغوئ د سندرو آواز دے.“ (۱۹) چې کله موسیٰ خېمو ته ښۀ رانزدې شو او هغه
سخے او د خلقو ګډېدل يې وليدل، نو سخت په قهر شو. هغۀ چې کومې تختې روانې کړې وې هغه يې هلته د غرۀ په لمن کښې
وغورزولې او ماتې يې کړې. (۲۰) هغوئ چې کوم سخے جوړ کړے وو هغه يې راواخستلو، په اور يې ويلې کړو او د اوړو په
شان يې مېده مېده کړو او په اوبو کښې يې واچولو. بيا هغۀ دا په بنى اِسرائيلو باندې وڅښلو. (۲۱) هغۀ هارون ته وفرمائيل، ”دې
خلقو درباندې څۀ کړى دى، چې په دومره سخته ګناه دې آخته کړى دى؟“ (۲۲) هارون ورته وفرمائيل، ”زما نيکه، ما ته مۀ په
قهر کېږه، تا ته پته ده چې دا خلق څومره بدکاره دى. (۲۳) هغوئ ما ته ووئيل چې مونږ ته پته نشته چې په دې سړى، موسیٰ
باندې څۀ شوى دى، چې مونږ يې د مِصر مُلک نه راوويستلو، راځئ، چې معبودان جوړ کړُو چې مونږ ته لارښودنه کوى. (۲۴)
ما هغوئ ته ووئيل چې ما له خپل د سرو زرو کالى راوړئ او چې د چا سره وُو نو هغه يې راوويستل او ما له يې راکړل. ما هغه
کالى په اور کښې واچول او دا سخے ترې نه پخپله جوړ شو.“ (۲۵) موسیٰ وليدل چې هارون هغه خلق خپلې خوښې ته پرېښى
وُو او د قابو نه يې وتلى وُو او د خپلو دشمنانو په مخکښې يې خپل ځانونه شرمولى وُو. (۲۶) موسیٰ د خېمو ځائ د دروازې په
خولۀ کښې ودرېدلو او آواز يې وکړو، ”هر څوک چې د مالِک خُدائ سره وى، ما له دې راشى.“ نو ټول ليويان هغۀ ته راغونډ
شول، (۲۷) نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک تاسو هر يو کس ته دا حُکم کوى چې خپله تُوره
راوباسئ او د خېمو د يو سر نه تر بل سره پورې ځئ او هر يو کس دې خپل ورونه، خپل دوستان او خپل ګاونډيان ووژنئ.“
(۲۸) ليويانو د موسیٰ خبره ومنله او تقريباً درې زره کسان يې په هغه ورځ ووژل. (۲۹) موسیٰ ليويانو ته ووئيل، ”نن تاسو خپل
ځانونه د مالِک خُدائ په خِدمت کښې د اِمامانو په توګه وقف کړى دى، چې تاسو خپل زامن او ورونه ووژل، نو مالِک خُدائ
تاسو له خپل برکت درکړے دے.“ (۳۰) په وربسې ورځ موسیٰ خلقو ته وفرمائيل، ”تاسو يوه لويه ګناه کړې ده. خو زۀ به يو ځل
بيا مالِک خُدائ له غرۀ ته وخېژم، کېدے شى چې زۀ ستاسو د ګناه کفاره ادا کړم.“ (۳۱) نو موسیٰ واپس مالِک خُدائ ته ورَغلو
او وې فرمائيل، ”افسوس، دې خلقو يوه لويه ګناه کړې ده. هغوئ د سرو زرو نه خُدائ جوړ کړے دے او د هغۀ عبادت يې
کړے دے. (۳۲) اوس زۀ تا ته سوال کوم چې د هغوئ ګناه معاف کړه، خو کۀ تا داسې ونۀ کړل، نو بيا تۀ زما نوم د هغه کِتاب
نه وران کړه چې په هغې کښې دې د خپلو خلقو نومونه ليکلى دى.“ (۳۳) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”زۀ به د خپل کِتاب نه
د هغوئ نومونه وران کړم چا چې زما خِلاف ګناه کړې ده. (۳۴) اوس لاړ شه، خلق هغه ځائ ته بوځه کوم چې ما درته ښودلے
دے. او ګوره، زما فرښته به ستا لارښودنه کوى، خو هغه وخت راروان دے چې زۀ به دې خلقو له د هغوئ د ګناه سزا ورکړم.“
(۳۵) نو مالِک خُدائ په هغه خلقو يو وبا راولېږله، ځکه چې د هغوئ په وجه هارون د سرو زرو سخے جوړ کړے وو.

د مالِک خُدائ د سينا غرۀ نه د تلو حُکم ورکول

۳۳ (۱) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”تۀ او دا خلق چې تا د مِصر د مُلک نه راوويستل، د دې ځائ نه لاړ شئ او هغه
زمکې ته لاړ شئ د کومې چې ما اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب او د هغوئ اولاد له د ورکولو لوظ کړے دے. (۲) زۀ به ستاسو نه
مخکښې يوه فرښته ولېږم او زۀ به کنعانيان، اموريان، حِتيان، فرزيان، حِويان او يبوسيان وشړم. (۳) تاسو هغه زرخېزې زمکې
له ورروان شئ. خو زۀ به په خپله تاسو سره نۀ ځم، ځکه چې تاسو ضدى خلق يئ او کېدے شى چې زۀ تاسو په لاره کښې تباه
کړم.“ (۴) چې کله خلقو دا واورېدل، نو هغوئ په ژړا شروع وکړه او هغوئ نور کالى اچول بند کړل. (۵) ځکه چې مالِک
خُدائ موسیٰ ته فرمائيلى وُو چې هغوئ ته ووايه چې، ”تاسو ضدى خلق يئ. کۀ زۀ د لږ وخت دپاره هم ستاسو سره تلے وے،
نو ما به تاسو تباه کړى وئ. اوس خپل کالى لرې کړئ، نو زۀ به فيصله وکړم چې ستاسو سره څۀ چل وکړم.“ (۶) چې کله
اِسرائيليان د سينا غرۀ نه لاړل، نو هغوئ نور کالى اچول بس کړل.

د مالِک خُدائ د حضور خېمه

(۷) چې کله به هم بنى اِسرائيلو خېمې ودرولې، نو موسیٰ به مقدسه خېمه وړله او د خېمو د ځائ نه لږه لرې به يې ودروله. او
هغې ته به يې ”د مالِک خُدائ د حضور خېمه“ نوم اخستلو او چې چا به هم د مالِک خُدائ رضا معلومول غوښتل نو هغه به

ورتللو. ۸ چې کله به هم موسیٰ هلته تللو، نو خلق به پاڅېدل او د خپلو خېمو په خولۀ کښې ودرېدل او موسیٰ ته به يې تر هغې
پورې کتل چې ورننه به وتلو. ۹ څنګه چې به موسیٰ دننه تلو نو د ورېځې ستن به لاندې راتله او د خېمې د دروازې په خولۀ
کښې به ودرېدله او مالِک خُدائ به د ورېځې نه د موسیٰ سره خبرې کولې. ۱۰ چې څنګه به خلقو د خېمې د دروازې په خولۀ
کښې د ورېځې ستن وليدله، نو هر يو کس به پاڅېدلو او د خپلې خپلې خېمې د دروازې په خولۀ کښې به يې سجده کوله. ۱۱
مالِک خُدائ به د موسیٰ سره مخامخ خبرې کولې، لکه چې يو کس يې د خپل ملګرى سره کوى. بيا به موسیٰ خېمو ته واپس
راتللو. خو هغه زلمے، د نون زوئ، يشوَع چې د هغۀ مددګار وو، هغه به په خېمه کښې ايسارېدلو.

د حضرت موسیٰ د مالِک خُدائ سره خبرې کول

۱۲ موسیٰ مالِک خُدائ ته وفرمائيل، "ګوره، تا ما ته فرمائيلى دى چې دا خلق به هغه زمکې ته بوځم، خو تا ما ته دا ونۀ
فرمائيل چې زما سره به تۀ څوک لېږې. تا ما ته فرمائيلى دى چې تا زۀ ښۀ پېژنم او ستا نه رضا يم. ۱۳ اوس زۀ تا ته سوال
کوم، تۀ ما ته خپلې ارادې وښايه چې زۀ ستا خِدمت وکړم او تا رضا کړم. دا هم ياد ساته چې تا دا قوم خپل خلق ګڼلى دى."
۱۴ مالِک خُدائ وفرمائيل، "زۀ به په خپله تا سره ځم او زۀ به تا له آرام درکړم." ۱۵ موسیٰ ورته وفرمائيل، "کۀ تۀ مونږ سره
نۀ ځې، نو مونږ د دې ځائ نه مۀ بوځه. ۱۶ چې تۀ مونږ سره نۀ ځې نو چا ته به څنګه پته ولګى چې تۀ د خپلو خلقو او زما نه
رضا يې؟ تۀ چې مونږ سره يې، نو چې د زمکې په مخ ځومره خلق دى د هغوئ نه به مونږ بل شان شُو." ۱۷ مالِک خُدائ
موسیٰ ته وفرمائيل، "زۀ به هم هغه شان وکړم لکه چې تا څنګه وئيلى دى، ځکه چې تا زۀ ښۀ پېژنم او زۀ ستا نه رضا يم." ۱۸
بيا موسیٰ وفرمائيل، "ما له اجازت راکړه چې زۀ ستا د حضور جلال ووينم." ۱۹ مالِک خُدائ وفرمائيل، "زما شان او شوکت
به ستا په مخکښې تېر شى او ستا په مخکښې به زۀ خپل مقدس نوم واخلم کوم چې مالِک خُدائ دے. زۀ مالِک خُدائ يم او
څوک چې زۀ غوره کړم زۀ هغوئ ته خپل رحم او ترس ښايم. ۲۰ تۀ به زما ديدار ونۀ کړې، ځکه چې دا نۀ شى کېدے چې
څوک ما وګورى او ژوندى پاتې شى، ۲۱ خو ګوره، زما سره نزدې يو ځائ دے، تۀ هلته په يو ګټ باندې ودرېدے شې. ۲۲
کله چې زما د حضور جلال هلته تېرېږى، نو زۀ به تا د ګټ په يو غټ چاود کښې واچوم او زۀ به تا په خپل لاس سره تر هغې
پورې پټ کړم چې تېر شم. ۲۳ بيا به زۀ خپل لاس لرې کړم او تۀ به زما شا ووينې خو زما مخ به نۀ ليدلے کېږى."

د کاڼو نوې تختې

۳۴ ۱ بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، "د اولنو په شان دوه د کاڼى تختې جوړې کړه او زۀ به په هغې باندې هم هغه
حُکمونه ليکم کوم چې په اولنو تختو باندې وُو، کومې چې تا ماتې کړې وې. ۲ سبا سحر تيار شه او د سينا غرۀ ته راوخېژه
او د غرۀ په سر ما ته حاضر شه. ۳ هيڅ څوک به تا سره نۀ راخېژى، په ټول غرۀ باندې چې يو کس هم ونۀ ليدلے شى، او نۀ
چې د غرۀ په لمن کښې ګډې يا څاروى وڅرېږى." ۴ نو موسیٰ د اولنو په شان دوه د کاڼو نورې تختې جوړې کړې او سحر
وختى هغۀ دا د سينا غرۀ ته د ځان سره وخېژولې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۵ او مالِک خُدائ په ورېځ
کښې راکوز شو او د هغۀ سره هلته ودرېدلو او خپل مقدس نوم "مالِک خُدائ" يې واخستلو. ۶ مالِک خُدائ د هغۀ په مخکښې
تېر شو او دا آواز يې وکړو، "زۀ، مالِک خُدائ، هغه خُدائ پاک يم چې د رحم او ترس نه ډک يم، په آسانۍ سره نۀ غصه کېږم او
ډېره مينه او وفادارى ښايم. ۷ زۀ د خپلو خلقو د زرګونو نسلونو سره نۀ بدلېدونکې مينه کوم او زۀ بدى، بغاوت او ګناه هم
معاف کوم. خو زۀ مجرم نۀ معاف کوم خو کۀ څوک جرم وکړى نو زۀ به د هغوئ بچو، نمسو درېم او څلورم نسل له هم سزا
ورکوم." ۸ موسیٰ سمدستى خپل سر زمکې ته ټيټ کړو او سجده يې وکړه. ۹ هغۀ وفرمائيل، "اے مالِکه خُدايه، کۀ تۀ په
رښتيا زما نه رضا يې زۀ تا ته سوال کوم چې تۀ مونږ سره لاړ شه. زمونږ دا خلق ضديان دى،خو زمونږ بدى او ګناه معاف کړه
او مونږ د خپلو خلقو په توګه قبول کړه."

د لوظ نوی کېدل

(۱۰) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”اوس زۀ د بنی اِسرائيلو د خلقو سره يو لوظ کوم. زۀ به د دوئ په مخکښې داسې عجيبه
عجيبه کارونه وکړم چې په ټوله دُنيا کښې به په يو ځائ کښې او په يو قوم کښې کله هم نۀ وی شوی. ټول خلق به وګوری چې
زۀ، مالِک خُدائ څۀ عجيبه کارونه کولے شم،ځکه چې زۀ ستاسو دپاره لوئ لوئ کارونه کوونکے يم. (۱۱) نن چې زۀ تاسو له
کوم قانون درکوم هغه ومنئ. چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زۀ به اموريان، کنعانيان، حِويان، فرزيان، حِتيان او يبوسيان
ستاسو د مخې نه لرې کړم. (۱۲) پام کوئ چې د هغه زمکې د خلقو سره لوظ ونۀ کړئ چې تاسو ور روان يئ، ځکه چې دا به
ستاسو دپاره يو دام جوړ شی. (۱۳) د هغوئ د قربانۍ ځايونه وران کړئ، د هغوئ مقدسې ستنې تباه کړئ او هغوئ له د اشيرې
د بُت نښې راوغورزوئ. (۱۴) د بل خُدائ عبادت مۀ کوئ، ځکه چې د مالِک خُدائ نوم غيرتی دے، هغه غيرتی خُدائ پاک دے.
(۱۵) د هغه زمکې د خلقو سره چې لوظ ونۀ کړئ، ځکه چې کله هغوئ د خپلو معبودانو عبادت کوی او هغوئ ته قربانۍ پېش
کوی، نو تاسو له به هم دعوت درکړی چې د هغوئ سره شريک شئ، او تاسو به په آزمېښت کښې پرېوځئ او خوراک به
اوخورئ کوم چې هغوئ خپلو معبودانو ته پېش کوی. (۱۶) کېدے شی چې د هغوئ لوڼه تاسو خپلو زامنو ته وادۀ کړئ، نو د
هغوئ په وجه به ستاسو زامن نافرمانه شی او د هغوئ به د معبودانو عبادت شروع کړی. (۱۷) د ويلې کړے شوو څيزونو نه
معبودان مۀ جوړوئ او مۀ يې عبادت کوئ. (۱۸) تاسو د پتيرې روټۍ اختر کوئ. لکه څنګه چې ما حُکم درکړے دے، د ابيب په
مياشت کښې اووۀ ورځې پتيره روټۍ خورئ، ځکه چې دا هغه مياشت ده چې تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ. (۱۹) هر يو مشر
زوئ او هر وړومبے پيدا شوے نر څاروے زما دے، (۲۰) خو تاسو به د هر يو وړومبنی پيدا شوی خر په بدل کښې يو ګډُورے
پېش کوئ. خو کۀ تاسو دا واپس نۀ اخلئ، نو څټ يې مات کړئ. هر يو وړومبے پيدا شوے زوئ به په بيعه اخلئ. هيڅ څوک به
زما په حضور کښې خالی لاسونه نۀ حاضرېږی. (۲۱) ستاسو سره شپږ ورځې شته چې په هغې کښې خپل کار کولے شئ، خو
په اوومه ورځ کار مۀ کوئ، د يوې او د لَو په وخت هم تاسو په اوومه ورځ آرام کوئ. (۲۲) چې کله تاسو د غنمو وړومبنے
فصل رېبل شروع کوئ نو د لَو کولو اختر کوئ او په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ. (۲۳) په کال کښې درې ځل
ستاسو ټول نران دې زما مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک عبادت له راځی. (۲۴) د هغې نه پس چې کله زۀ قومونه
ستاسو د مخې نه لرې کړم او ستاسو علاقه زياته کړم، نو د دې دربو اخترونو په دوران کښې به د هيچا دا طمع پيدا نۀ شی چې
ستاسو زمکه ونيسی. (۲۵) کله چې تاسو ما ته يو څناور قربانی کوئ نو خمبيره شوې روټۍ ورسره مۀ پېش کوئ. کوم څناور
چې د فسحې په اختر کښې حلال شوی وی نو د هغې يوه برخه هم د بل سحر پورې مۀ پرېږدئ. (۲۶) هر کال د مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک کور ته د خپلې زمکې نه رېبلے شوې وړومبۍ غله راوړئ. د چېلۍ بچے د خپلې مور په پيو کښې مۀ پخوئ.“
(۲۷) مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، ”دا خبرې وليکه، ځکه چې د دې حُکمونو په بنياد باندې زۀ ستا او د بنی اِسرائيلو سره يو
لوظ کوم.“ (۲۸) موسیٰ هلته د مالِک خُدائ سره څلوېښت ورځې او شپې ايسار شو، هغۀ نۀ څۀ خوړل او نۀ يې څۀ څښل. هغۀ
په هغه تختو باندې د لوظ خبرې يعنې لس حُکمونه وليکل.

د حضرت موسیٰ د سينا غرۀ نه راکوزېدل

(۲۹) چې کله موسیٰ د لسو حُکمونو د دوو تختو سره د سينا غرۀ نه راکوز شو، نو د هغۀ مخ ځلېدلو ځکه چې هغۀ د مالِک
خُدائ سره خبرې کړې وې، خو هغه ترې نه خبر نۀ وو. (۳۰) هارون او ټولو خلقو موسیٰ ته وکتل او وې ليدل چې د هغۀ مخ
ځلېدلو او هغوئ موسیٰ له نزدې ورتلو نه يرېدل. (۳۱) خو موسیٰ هغوئ راوغوښتل، نو هارون او د قوم مشران هغۀ له راغلل او
موسیٰ د هغوئ سره خبرې وکړې. (۳۲) د هغې نه پس، ټول بنی اِسرائيل د هغۀ نه راټول شول او موسیٰ هغوئ له هغه ټول
حُکمونه ورکړل کوم چې مالِک خُدائ د سينا په غرۀ باندې ورکړی وُو. (۳۳) چې کله موسیٰ د هغوئ سره خبرې ختمې کړې، نو
هغۀ په پړده باندې خپل مخ پټ کړو. (۳۴) چې کله هم موسیٰ د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته ننوتلو، نو هغۀ به پړده لرې کوله.
او چې هغه به راووتلو، نو بنی اِسرائيلو ته به يې هغه هر څۀ وفرمائيل چې هغۀ له به يې د وئيلو حُکم ورکړے شوے وو، (۳۵) او
هغوئ به دا ليدل چې د موسیٰ مخ ځلېږی. نو هغۀ به په خپل مخ واپس هغه پړده اچوله تر هغه وخته پورې چې بل ځل به هغه د
مالِک خُدائ سره خبرو کولو له تلو.

د سبت ورځ دپاره اصُول

۳۵ (۱) بیا موسیٰ د بنی اِسرائیلو ټول قوم راغونډ کړو او هغوئ ته يې وفرمائيل، ”تاسو به د مالِک خُدائ په دې حُکمونو
باندې عمل کوئ. (۲) د خپل کار دپاره ستاسو سره شپږ ورځې شته، خو اوومه د سبت مقدسه ورځ يعنې د آرام ورځ ده، هغه
ما مالِک خُدائ ته وقف شوې ده. هر څوک چې څۀ قِسم کار هم په هغه ورځ وکړى نو هغه دې ووژلے شى. (۳) د سبت په
ورځ په خپلو کورونو کښې اور هم مۀ بلوئ.“

د مقدسې خېمې دپاره سامان راجمع کېدل

(۴) موسیٰ د بنی اِسرائيلو ټول قوم ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د دې حُکم کړے دے چې، (۵) مالِک خُدائ ته يوه نذرانه پېش
کړئ. د چا زړۀ چې غواړى نو داسې څيزونه په نذرانه کښې راوړلے شئ لکه سرۀ زر، سپين زر، يا زېړ، (۶) کتان، د آسمانى
رنګ، کاسنى او د سور رنګ وړى، د چېلو د وړى نه جوړه شوې کپړه، (۷) سره رنګ شوې د ګډو څرمن، ښۀ څرمن، د کيکر
لرګى، (۸) د ډيوو دپاره تېل، او د غوړولو تېلو دپاره د خوشبويۍ مصالحې، (۹) اونيکس کانى او نور قيمتى کانى چې د مشر
اِمام په پېش بند او د هغۀ د سينې په جېب ولګولے شى.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره سامان

(۱۰) ستاسو ټول کسبګر دې راشى او هغه هر څۀ دې جوړ کړى د کوم چې مالِک خُدائ حُکم درکړے دے، (۱۱) يعنې خېمه، د
دې پرده او د دې پاسنۍ پرده، د دې کُنډې، چوکاټونه، د دې درشلې، ستنې او د دې پېښې، (۱۲) د لوظ صندوق، د دې بازوګان، د
دې د کفارې تخت او هغه پرده چې وربانديې پټېږى، (۱۳) مېز او د هغې ټول سامان، خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ، (۱۴)
د رڼا دپاره ډيوټ او د دې ټول سامان، ډيوې سره د تېلو، (۱۵) د خوشبويۍ سوزولو دپاره قربانګاه او د دې بازوګان، د غوړولو
تېل، د خوشبويۍ مصالحه، خېمې ته د ننوتلو دروازې دپاره پرده، (۱۶) قربانګاه چې په کومه باندې نذرانې سوزولے شى،
ورسره د دې د زېړو جالۍ، د دې بازوګان او د دې ټول سامان، د وينځلو دپاره ښانک او د دې بېخ، (۱۷) د دربار دپاره پردې، د
دې ستنې او پېښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پرده، (۱۸) د خېمې او د دربار د پردو دپاره موږى او رسۍ، (۱۹) او د اِمامانو ښائسته
لِباس چې په مقدس ځائ کښې د خِدمت په وخت اغوستلے شى يعنې د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره مقدس لِباس چې د
اِمامانو په توګه خِدمت کوى.“

د خلقو نذرانې راوړل

(۲۰) د بنی اِسرائيلو ټول قوم د موسیٰ د حضور نه لاړو، (۲۱) او چې د چا زړۀ هم غوښتل نو هغوئ مالِک خُدائ ته يوه نذرانه
راوړه چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه جوړه شى. هغوئ هغه هر څيز راوړو د کوم چې په عبادت کښې او د اِمامانو دپاره
مقدس لِباس جوړولو کښې ضرورت وو. (۲۲) چې د چا زړۀ هم غوښتل، ټولو نرانو او ښځو ښائسته ستنې، والۍ، ګوتې، امېلونه
او د هر قِسم د سرو زرو کالى راوړل او مالِک خُدائ ته يې وقف کړل. (۲۳) هر يو کس چې د هغۀ سره کتان وو، د آسمانى
رنګ، کاسنى، يا د سور رنګ وړى، د چېلو د وړى نه جوړه کپړه، سره رنګ شوې د ګډو څرمن، يا ښۀ څرمن وه نو راېې وړل.
(۲۴) د هر چا هم چې د سپينو زرو يا د زېړو د پېش کولو وس وو نو هغوئ د مالِک خُدائ دپاره خپلې نذرانې راوړې او چې د
چا سره د کيکر لرګى وُو چې هغه د څۀ کار دپاره هم استعمالېدلے شو نو راېې وړل. (۲۵) ټولو کسبګرو ښځو د کتان تار او
آسمانى رنګه، کاسنى او د وړى سور تار راوړلو چې هغوئ په خپله جوړ کړے وو. (۲۶) ټولو کسبګرو ښځو چې د هغوئ زړۀ
غوښتل د چېلو د وړى نه جوړه کپړه يې هم راوړه. (۲۷) مشرانو اونيکس کانى او نور قيمتى کانى راوړل چې په پېش بند او د
سينې په جېب يې ولګوى. (۲۸) او مصالحې او د ډيوو دپاره تېل، د غوړولو تېل او د خوشبويۍ مصالحې يې هم راوړې. (۲۹) ټولو
بنى اِسرائيلو، نرانو او ښځو چې د چا زړۀ هم غوښتل مالِک خُدائ ته يې د هغه کار دپاره خپلې نذرانې راوړې چې مالِک خُدائ

موسیٰ ته حُکم ورکړے وو.

د حضرت موسیٰ ماهِر کسان مقررول

۳۰ موسیٰ بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ د یهوداه د قبیلې بضلی‌ایل غوره کړے دے، چې د اوری زوئ او د حُور نمسے دے. ۳۱ هغه خُدائ پاک د خپل روح نه ډک کړے دے او هغهٔ له یې پوهه، هُنر او د هر قِسم هُنر په کار کښې قابلیت ورکړے دے، ۳۲ د سرو زرو، سپینو زرو او زېړو ښائسته کار کولو دپاره، ۳۳ د قیمتی کانړی پرې کولو او تیارولو، د لرګی کار کولو، او د هر قِسم د هُنر کار دپاره. ۳۴ مالِک خُدائ هغهٔ له او د دان قبیلې، د اخیسمک زوئ اهلیاب له هم دا قابلیت ورکړے دے چې خپل د هُنر کارونه نورو ته وښائی. ۳۵ هغهٔ هغوئ له په هر قِسم کار کښې مهارت ورکړے دے چې هغوئ د زرګرانو، د ماهِرانو او د کتان، د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ ورِی، او د نورې کپړې د جوړونکی په توګه کار وکړی. هغوئ د هر قِسم کار مهارت لرونکی کاریګران او د نوؤ ځیزونو جوړولو اُستاذان دی.

۳۶ ۱ بضلی‌ایل، اهلیاب او نورو ټولو ماهِرو کسانو له مالِک خُدائ مهارت او پوهه ورکړې ده چې هغوئ هغه هر څهٔ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق جوړ کړی چې په مقدسه خېمه کښې یې ضرورت وی.“

د خلقو ډېرې زیاتې نذرانې راوړل

۲ بیا موسیٰ بضلی‌ایل، اهلیاب او نور ټول ماهِر کسان راوغوښتل چا له چې مالِک خُدائ قابلیت ورکړے وو او چې د هغوئ زړهٔ غوښتل چې کار وکړی او موسیٰ ورته وفرمائیل چې کار شروع کړئ. ۳ هغوئ د موسیٰ نه هغه ټولې نذرانې اخستلې کومې چې بنی اِسرائیلو د مقدسې خېمې جوړولو دپاره راوړې وې. خو بنی اِسرائیلو به هر سحر خپلې نذرانې موسیٰ له راوړلې. ۴ نو هغه ماهِر کسان د خپل کار نه لاړل. ۵ او موسیٰ ته یې ووئیل، ”مالِک خُدائ چې د کوم کار کولو حُکم کړے دے خلق د هغه ضرورت نه زیاتې نذرانې راوړی.“ ۶ نو موسیٰ اِعلان وکړو چې دا پیغام دې ټولو خېمو ته ورسولے شی چې نور به هیڅ څوک د مقدسې خېمې دپاره هیڅ هم نهٔ راوړی، نو خلق د نورو نذرانو راوړلو نه منع کړے شول. ۷ کوم سامان چې د مخکښې نه راوړلے شوے وو هغه د ټول کار ختمولو نه ډېر زیات وو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې جوړېدل

۸ د ټولو نه تکړه کسانو د مالِک خُدائ د حضور خېمه جوړه کړه. هغوئ دا د مهینې لټې د لسو پړدو نه جوړه کړه چې د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ ورِی نه جوړې وې او په دې باندې په ګُلکاری کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړے شوے وو. ۹ ټولې پړدې په یو ناپ وې، هره یوه څوارلس ګزه اوږده او دوه ګزه پلنه وه. ۱۰ هغوئ پینځهٔ پړدې یو ځائ وګنډلې او هغه نورې پینځهٔ یې هم یو ځائ وګنډلې. ۱۱ هغوئ په هره جوړه کښې د پړدې په بهرنی غاړه د آسمانی رنګ د کپړې کړَی جوړې کړې. ۱۲ هغوئ د وړومبی جوړې په وړومبی پړده پنځوس کړَی او پنځوس کړَی د دویمې جوړې په آخری پړده جوړې کړې چې دا کړَی یو بل ته مخامخ وې. ۱۳ پنځوس د سرو زرو کُنډې یې جوړې کړې او هغه پړدې یې د یوې بلې سره مِلاو کړې نو داسې ټوله مقدسه خېمه یو ځائ شوه. ۱۴ بیا هغوئ د چېلو د ورِی نه جوړې شوې یوولس پړدې واخستلې او د خېمې پټولو دپاره یې یوه پړده ترې نه جوړه کړه. ۱۵ هغوئ دا ټولې په یو ناپ جوړې کړې چې پینځلس ګزه اوږدې او دوه ګزه پلنې وې. ۱۶ هغوئ پینځهٔ پړدې یو ځائ وګنډلې او هغه نورې شپږ یې هم یو ځائ وګنډلې. ۱۷ د یوې جوړې د آخری پړدې په غاړه یې پنځوس کړَی جوړې کړې او د هغه بلې جوړې په غاړه یې هم پنځوس کړَی جوړې کړې. ۱۸ هغوئ د زېړو پنځوس کُنډې جوړې کړې او هغه یې په کړو کښې واچولې چې هغه دوه جوړې یې سره مِلاو کړې نو داسې خېمه وتړلے شوه. ۱۹ هغوئ دوه نورې پړدې هم جوړې کړې، یوه پړده یې د ګډو د څرمنې نه چې سور رنګ ورکړے شوے وو او بله یې د ښې څرمنې نه جوړه کړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه کړے شی. ۲۰ هغوئ د خېمې د ودرولو دپاره د کیکر د لرګی چوکاټونه جوړ کړل. ۲۱ هر

یو چوکاټ پینځلس فټه اوږد وو او اوویشت اِنچې پلن وو، ۞۲۲ سره د دوه یو شان تختو، چې دا چوکاټونه په خپلو کښې ونښلوی. د ټولو چوکاټونو دا تختې وې. ۞۲۳ هغوئ د خېمې جنوبی طرف دپاره شل چوکاټونه جوړ کړل ۞۲۴ او څلوېښت د سپینو زرو پښې چې ورلاندې شی، د هر یو چوکاټ لاندې دوه دوه پښې چې هغه دوه وړاندینی حِصې یې نیولې وې. ۞۲۵ هغوئ د خېمې شمالی طرف دپاره هم شل چوکاټونه جوړ کړل ۞۲۶ او څلوېښت د سپینو زرو پښې، چې د هر یو چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ۞۲۷ د نمرپرېواتهٔ په طرف خېمې شا ته هغوئ شپږ چوکاټونه جوړ کړل ۞۲۸ او دوه چوکاټونه یې د خېمې د ګوټونو دپاره هم جوړ کړل. ۞۲۹ د ګوټونو دا چوکاټونه په ښېخ کښې مِلاو ؤو او د لاندې نه واخله تر سر پورې خپلو کښې انښتی ؤو. دا دوه چوکاټونه هم د ګوټونو د دوه چوکاټونو په شان جوړ شوی ؤو. ۞۳۰ نو اتهٔ چوکاټونه او شپاړس د سپینو زرو پښې وې، چې د هر چوکاټ لاندې دوه دوه وې. ۞۳۱ هغوئ د کیکر د لرګی نه پینځلس لاړی جوړ کړل، پینځهٔ د خېمې د هغو چوکاټونو دپاره چې په یو طرف باندې ؤو، ۞۳۲ پینځهٔ د هغو چوکاټونو دپاره چې په بل طرف باندې ؤو او پینځهٔ د هغه چوکاټونو دپاره چې نمرخاتهٔ په طرف شا ته په آخر سر کښې ؤو. ۞۳۳ تیر د یو سر نه تر بل سره پورې پوره رسېدلے وو. ۞۳۴ هغوئ په چوکاټونو د سرو زرو پترې خېژولې ؤو او د سرو زرو کړۍ یې ورله جوړې کړې وې چې لاړې ونیسی، په لاړو باندې هم د سرو زرو پترې خېژولے شوی ؤو. ۞۳۵ هغوئ د کتان نه یوه پرده جوړه کړه چې د آسمانی، کاسنی او د سور رنګ وړی نه تیاره شوې وه او په دې باندې یې په ګُلکارۍ کښې د وزرو والا مخلوق جوړ کړے وو. ۞۳۶ هغوئ د کیکر د لرګی نه څلور ستنې جوړې کړې چې پرده په کښې په کُنډو کښې راځوړنده شی، په دې ستنو باندې د سرو زرو پترې خېژولے شوی ؤو. بیا هغوئ څلور د سپینو زرو پښې ورله جوړې کړې چې ستنې ونیسی. ۞۳۷ هغوئ د خېمې د ننوتلو دروازې دپاره د کتان نه یوه پرده جوړه کړه چې د آسمانی، کاسنی او د سور رنګ وړی نه تیاره شوې وه او چې په ګُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وه. ۞۳۸ د دې پردې دپاره هغوئ پینځهٔ ستنې جوړې کړې چې کُنډې په کښې لګېدلې وې، د دې په سرونو او سیخونو د سرو زرو پترې خېژولے شوی ؤو او د دې ستنو دپاره یې پینځهٔ د زېړو پښې جوړې کړې.

د لوظ صندوق جوړول

۳۷ ۞۱ بضلی‌ابل د کیکر د لرګی نه د لوظ صندوق جوړ کړو، چې پینځهٔ څلوېښت اِنچې اوږد وو او اوویشت اِنچې پلن او اوویشت اِنچې لوړ وو. ۞۲ بهر او دننه یې د سوچه سرو زرو پترې پرې وخېژول او ګېرچاپېره یې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ۞۳ د وړولو دپاره هغهٔ ورله د سرو زرو څلور کړۍ جوړې کړې او دا یې ورله په څلور پښو پورې ولګولې، چې دوه کړۍ په یو خوا وې او دوه یې بل خوا وې. ۞۴ د وړلو دپاره یې ورله د کیکر د لرګی بازوګان جوړ کړل او د سرو زرو پترې یې ورباندې وخېژول، ۞۵ او دا یې د لوظ د صندوق په کړو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړې. ۞۶ هغهٔ ورله د سوچه سرو زرو یو د کفارې تخت جوړ کړو، چې پینځهٔ څلوېښت اِنچې اوږد وو او اوویشت اِنچې پلن وو. ۞۷ د ټکېدلے شوو سرو زرو نه یې دوه د وزرو والا مخلوق جوړ کړل، ۞۸ یو یې په یو سر او بل یې په بل سر کښې پرې جوړ کړو. هغهٔ دا داسې جوړ کړل چې دواړه د صندوق د کفارې د سر سره یو ځائ شول. ۞۹ د وزرو والا مخلوق د صندوق د کفارې په تخت باندې یو بل ته مخامخ ؤو او خورو وزرو یې د صندوق سر پټ کړے وو او مخونه یې لاندې ؤو.

د مقدسې روټۍ دپاره مېز جوړول

۞۱۰ د کیکر د لرګی نه هغهٔ یو مېز جوړ کړو، چې شپږ دېرش اِنچې اوږد وو، اتلس اِنچې پلن او اوویشت اِنچې لوړ وو. ۞۱۱ په دې یې د سوچه سرو زرو پترې وخېژول او ګېرچاپېره یې ورله د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۞۱۲ ګېرچاپېره یې درې اِنچې پلنه یوه ژۍ ورله جوړه کړه او د ژۍ نه ګېرچاپېره یې د سرو زرو غاړه تاو کړه. ۞۱۳ د وړلو دپاره یې ورله د سرو زرو څلور ګول کړۍ جوړې کړې او دا یې ورله په څلورو ګوټونو کښې ولګولې، چرته چې پښې وې. ۞۱۴ هغهٔ دا کړۍ د ژۍ سره نزدې ولګولې چې هغه بازوګان ونیسی چې د کومو په ذریعه دا مېز وړلے شو. ۞۱۵ دا بازوګان یې د کیکر د لرګی نه جوړ کړل او په دې باندې یې د سرو زرو پترې وخېژول. ۞۱۶ هغهٔ د مېز دپاره د سوچه سرو زرو نه دا لوښی جوړ کړل، جامونه، کاسې، رکېبۍ او د څښلو

نذرانو تویَولو دپاره منگی.

د ډیوټ جوړېدل

(١٧) د سوچه سرو زرو نه هغهٔ ډیوټ جوړ کړو. د دې بېخ او ډنډا یې د ټکېدلے شوو سرو زرو نه جوړه کړه، د دې د ښهٔ ښکارېدلو ګلونه، سره د غوټو او پاڼو، چې د دې سره یو ځائ شی. (١٨) د دې د اړخونو نه شپږ څانګې وتلې وې، چې درې په یو طرف وې او درې په بل طرف وې. (١٩) د دې شپږ واړو څانګو درې درې د ښهٔ ښکارېدو ګلونه وُو دا سره د غوټو او پاڼو د بادام د ګلونو په شان جوړ وُو. (٢٠) د ډیوټ د ډنډې د ښهٔ ښکارېدو دپاره څلور ګلونه وُو، دا سره د غوټو او پاڼو د بادام د ګلونو په شان وُو. (٢١) د څانګو د دې درېو جوړو د هرې یوې لاندې یوه غوټۍ وه. (٢٢) دا غوټۍ، څانګې او ډیوټ د ټکېدلے شوو سوچه سرو زرو د یوې ټُکړې نه جوړ وُو. (٢٣) د ډیوټ دپاره هغهٔ اووهٔ ډیوې جوړې کړې او هغهٔ ورله د سوچه سرو زرو نه ایره پاکوونکې چمتې او مجمعې جوړې کړې. (٢٤) هغهٔ پینځهٔ دېرش کلو سوچه سرهٔ زر په ډیوټ او د دې ټول سامان جوړولو کښې استعمال کړل.

د خوشبویۍ قربانګاه جوړېدل

(٢٥) د خوشبویۍ سوزولو دپاره هغهٔ د کیکر د لرګی نه یوه قربانګاه جوړه کړه. دا څلورګوټه وه، اتلس اِنچې اوږده، اتلس اِنچې پلنه او یو ګز اوچته وه. څلور د ښکرو په شان ګوټونه یې ورله جوړ کړی وُو چې د قربانګاه سره یو ځائ شوی وُو. (٢٦) هغهٔ د هغې په چت، څلورو طرفونو او د هغې د ښکرو په شان څیزونو باندې د سوچه سرو زرو پترې وخېژول او ګېرچاپېره یې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. (٢٧) د هغې دپاره یې دوه د سرو زرو کَړی جوړې کړې او لاندې یې دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړلې چې هغه بازوګان ونیسی چې د کومو په ذریعه دا وړلے شوه. (٢٨) هغهٔ دا بازوګان د کیکر د لرګی نه جوړ کړل او په دې یې د سرو زرو پترې وخېژول.

د غوړولو تېل او خوشبوئی تیارول

(٢٩) هغهٔ د غوړولو مقدس تېل او سوچه خوشبوئی هم جوړه کړه، دا یې داسې مِلاو کړل لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی.

د سوزېدونکې نذرانې قربانګاه جوړول

٣٨ (١) د سوزېدونکې نذرانې دپاره، د کیکر د لرګی نه بضلی‌اېل یوه قربانګاه جوړه کړه. هغه څلورګوټه وه، چې اووهٔ نیم فټه اوږده وه، اووهٔ نیم فټه پلنه او څلور نیم فټه لوړه وه. (٢) هغهٔ د څلورو ګوټونو دپاره د ښکرونو په شان څیزونه جوړ کړل چې د قربانګاه سره یې یو ځائ کړل. هغهٔ په دې هر څهٔ باندې د زېړو پترې خېژولې وُو. (٣) هغهٔ د قربانګاه دپاره دا ټول سامان هم جوړ کړو، د ایرو د لرې کولو دپاره لوښی، بېلچې، جامونه، درې غاښی او د ګرمې ایرې لرې کولو دپاره لوښی. دا ټول سامان د زېړو نه جوړ وو. (٤) هغهٔ د زېړو یوه جالۍ جوړه کړه او دا یې د قربانګاه د ژۍ لاندې کېښوده، چې د قربانګاه مینځ ته رسېدلې وه. (٥) هغهٔ څلور کَړی جوړې کړې او په څلورو ګوټونو یې ورله ولګولې. (٦) هغهٔ د وړولو دپاره د کیکر د لرګی نه ورله څلور بازوګان جوړ کړل او د زېړو پترې یې ورباندې وخېژول، (٧) او د قربانګاه دواړو طرفونو ته چې کومې کَړی وې په هغې کښې یې ولګولې. قربانګاه د لرګی تختو نه جوړه وه او د مینځ نه تشه وه.

د زېړو ښانک جوړول

(٨) بضلی‌اېل ښانک او د دې بېخ د زېړو نه جوړ کړل. د دې زېړ د هغې ښځو د ائینو نه مِلاو شوی وُو کومو چې د مالِک خُدائ د حضور خېمې په دروازه کښې خِدمت کولو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دربار

(۹) هغهٔ د کتان د پړدو نه د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاره دربار جوړ کړو. د جنوب په طرف پړدې پنځوس گزه اوږدې
وې، (۱۰) دا د زېړو شلو ستنو او د زېړو په شلو پښو کښې، د سپينو زرو کُنډو او د سپينو زرو سيخونو په ذريعه ټينگې کړے
شوې وې. (۱۱) دربار د شمال په طرف هم دومره وو. (۱۲) د نمرپرېواتهٔ په طرف هم پينځويشت گزه اوږدې پړدې وې، سره د
لسو ستنو او لسو پښو او د کُنډو او سيخونو چې د سپينو زرو نه جوړ وُو. (۱۳) نمرخاتهٔ په طرف، چرته چې دروازه وه، هلته هم
دربار پينځويشت گزه اوږد وو. (۱۴)-(۱۵) د دروازې دواړو طرفونو ته د درېو ستنو او درېو پښو سره اووهٔ نيم گزه پړدې وې.
(۱۶) د دربار گېرچاپېره ټولې پړدې د کتان نه جوړې وې. (۱۷) د ستنو پښې د زېړو نه جوړې کړے شوې وې او د دې کُنډې،
سيخونه او د ستنو دپاسه سرونه د سپينو زرو نه جوړ وُو. د دربار نه گېرچاپېره ټولې ستنې د سپينو زرو سيخونو سره انښلولے
شوې وې. (۱۸) د دربار د دروازې پړده د مهينې لټې نه جوړه وه چې د آسمانى رنگ، کاسنى او د سور رنگ وړئ نه تياره شوې
وه. او په گُلکارئ ښائسته کړے شوې وه. دا د دربار د پړدو په شان، لس گزه اوږده او دوه نيم گزه اوچته وه. (۱۹) دا د څلورو
ستنو او د زېړو څلورو پښو په ذريعه ټينگه کړے شوې وه، کُنډې، د ستنو پاسنى سرونه او سيخونه يې د سپينو زرو نه جوړ وُو.
(۲۰) د خېمې او د دربار دپاره گېرچاپېره ټول موږئ د زېړو نه جوړ شوى وُو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې سامان

(۲۱) دا د هغه څيزونو تفصيل دے کوم چې د مالِک خُدائ د حضور په خېمه کښې استعمال شوى وُو، چرته چې د کاڼو هغه
دوه تختې ساتلے شوې وې چې لس حُکمونه ورباندې ليکلے شوى وُو. د تفصيل د تيارولو حُکم موسیٰ ورکړے وو او د دې
کار دپاره د ليويانو مشر اِتمر وو چې د هارون اِمام زوئ وو. (۲۲) د يهوداه د قبيلې، بضلىاېل، چې د اورى زوئ او د حُور
نمسے وو، هغه هر څهٔ جوړ کړل چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو. (۲۳) د هغهٔ مدد کوونکے، د دان د قبيلې اهلياب د اخيسمک
زوئ وو، هغه زرگر وو، هغه ماهِر او د کتان او د آسمانى رنگ، کاسنى او د سور رنگ وړئ جوړوونکے هم وو. (۲۴) مقدسې
خېمې دپاره مالِک خُدائ ته وقف شوى ټول سرهٔ زر زر کلو وُو، چې د منلے شوى معيار په مطابق تَللے شوى وُو. (۲۵) د بنى
اِسرائيلو د مردمشمارئ په وخت چې کوم سپين زر راجمع شوى وُو، هغه درې زره څلور سوه او دېرش کلو وُو، (۲۶) کوم
سړى چې په مردمشمارئ کښې شامل شوى وُو هر يو کس د منلے شوى معيار په مطابق هغه مقرر شوے قيمت ورکړو. په
مردمشمارئ کښې شامل شوى سړى شپږ لاکه درې زره پينځهٔ سوه پنځوس وُو چې د هغوئ عُمر شل کاله يا د دې نه زيات وو.
(۲۷) درې زره او څلور سوه کلو سپين زر په کښې استعمال شوى وُو د مقدسې خېمې د سلو پښو او د پړدې دپاره، د هرې يوې
پښې دپاره څلور دېرش کلو استعمال شوى وُو. (۲۸) د پاتې دېرش کلو سپينو زرو نه بضلىاېل سيخونه، د ستنو دپاره کُنډې او د
ستنو پاسنى سرونه جوړ کړل. (۲۹) کوم زېړ چې مالِک خُدائ ته وقف شوى وُو هغه دوه زره څلور سوه او پينځويشت کلو وُو.
(۳۰) هغهٔ د دې نه د مالِک خُدائ د حضور خېمې د دروازې دپاره پښې، د زېړو قربانگاه سره د زېړو جالى او د قربانگاه دپاره
نور ټول سامان جوړ کړو، (۳۱) د دربار گېرچاپېره او د دربار د دروازې دپاره پښې او د خېمې دپاره او گېرچاپېره د دربار دپاره
ټول موږئ يې ترې نه جوړ کړل.

د اِمامانو دپاره لِباس جوړول

۳۹ (۱) د آسمانى رنگ، کاسنى او د سور رنگ وړئ نه هغوئ ښائسته لِباس جوړ کړو کوم به چې اِمامانو په مقدس ځائ
کښې د خِدمت کولو په وخت اغوستلو. هغوئ د هارون دپاره د اِمامانو لِباس جوړ کړو، هم هغه شان چې څنگه مالِک خُدائ
موسیٰ ته حُکم کړے وو. (۲) هغوئ د کتان، د آسمانى رنگ، کاسنى او د سور رنگ وړئ، او د سرو زرو تار نه پېش بند جوړ
کړو. (۳) هغوئ د سرو زرو پاڼې وټکولې او نرى نرى تارونه يې ترې نه جوړ کړل چې په کتان او د آسمانى رنگ، کاسنى او د
سور رنگ په وړئ جوړولو کښې ترې نه کار اخستلے شو. (۴) هغوئ د پېش بند دپاره دواړو طرفو ته د ولى پټئ لگولې وې،
چې د دې په ذريعه تړلے شو. (۵) يو ښهٔ گُلکارئ شوے کمربند، چې هغه هم د هغه سامان نه جوړ وو، هغه د پېش بند سره

انښلولے شوے وو او ورسره يو ځائ شوے وو، هم هغه شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم کړے وو. ۶ هغوئ
اونيکس کاڼی تيار کړل او په سرو زرو کښې يې ګېر کړل، په دې باندې د يعقوب د دولسو زامنو نومونه د يو ماهِر زرګر په ذريعه
ليکلے شوی وُو. ۷ هغوئ دا د پيش بند د ولی په پټو باندې ولګول چې د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نمائندګی کوی، هم هغه
شان لکه څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د سينې د جېب جوړول

۸ هغوئ هم د هغه کتان نه د سينې جېب جوړ کړو چې د کوم نه پيش بند جوړ وو او هم هغه شان ګُلکاری پرې شوې وه. ۹
دا څلورګوټه او دوه غبرګه وو، نهۀ اِنچې اوږد او نهۀ اِنچې پلن وو. ۱۰ هغوئ په دې باندې څلور قطاره قيمتی کاڼی ولګول، په
اول قطار کښې ياقوت، يو طوپاز او لعل، ۱۱ په دويم قطار کښې، يو زمرد، يو نيلم او يوه هيره، ۱۲ په دريم قطار کښې، يو
کائنائټ، يو عقيق او يو کټيله، ۱۳ او په څلورم قطار کښې يو ايکوامرين، يو اونيکس کاڼے او يو جاسپر کاڼے ولګولو. دا په
سرو زرو کښې ګېر وُو. ۱۴ په دې دولسو کاڼو په هر يو کاڼی باندې د يعقوب د يو زوئ نوم ليکلے وو، چې د بنی اِسرائيلو د
دولسو قبيلو نمائندګی وشی. ۱۵ د سينې جېب دپاره هغوئ د سوچه سرو زرو زنځيرونه جوړ کړل، چې د تارونو په شان تاو
شوی وُو. ۱۶ هغوئ د کاڼو ګېرولو دپاره د سرو زرو دوه ځيزونه جوړ کړل او د سرو زرو دوه کړَۍ يې او دا دوه کړَۍ يې د سينې
جېب په بره ګوټونو پورې ونښلولې. ۱۷ هغوئ د سرو زرو هغه دوه زنځيرونه په دوه کړَو پورې يې وتړل ۱۸ او د زنځيرونو نور
دوه سرونه يې په هغه دوه ځيزونو پورې وتړل چې په هغې کښې کاڼی ګېر کړے شوی وُو او داسې يې دا د پيش بند د ولی په پټو
پورې مخکښې ونښلول. ۱۹ هغوئ دوه د سرو زرو کړَۍ جوړې کړې او دا يې د سينې جېب لاندې ګوټونو دننه غاړې ته د پيش
بند خوا کښې ونښلولې. ۲۰ هغوئ د سرو زرو دوه نورې کړَۍ هم جوړې کړې او دا يې په لاندې حِصه پورې د پيش بند د ولی
دوه پټو په مخکښې ونښلولې چې ګنډ ته نزدې وې او په ګُلکارۍ ښائسته کړے شوی کمربند دپاسه وې. ۲۱ هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ موسیٰ ته حُکم ورکړے وو، هغوئ د سينې د جېب کړَۍ د پيش بند کړَو پورې د آسمانی رنګ مزی سره
وتړلې، نو چې داسې د سينې جېب په کمربند باندې پروت وی او چې ترې نه لرې کيږی نه.

د اِمامانو نور لِباس جوړېدل

۲۲ چې کومه چُوغه د پيش بند لاندې اغوستلے کيږی هغه ټوله د آسمانی رنګ وړۍ نه جوړه شوې وه. ۲۳ په هغې کښې د
سر دپاره يو سورے وو، چې غاړه يې مضبوطه ګنډلے شوې وه چې ونۀ شليږی. ۲۴-۲۶ د دې په لاندې غاړه باندې هغوئ د
آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ تار انار جوړ کړل او د هر انار په مينځ کښې د سرو زرو ټلۍ وې، هم هغه شان چې څنګه
مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۲۷ هغوئ د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره قميصونه جوړ کړل، ۲۸ او پټکے، ټوپۍ
او د کتان جانګی، ۲۹ او د کتان او د آسمانی رنګ، کاسنی او د سور رنګ وړۍ نه يې کمربند جوړ کړو چې ګُلکاری ورباندې
شوې وه، هم هغه شان لکه چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۳۰ هغوئ د سوچه سرو زرو نه نښه جوړه کړه
او په دې باندې يې وليکل "مالِک خُدائ ته وقف شوے." ۳۱ هغوئ دا د يو آسمانی رنګ مزی سره د پټکی مخې ته وتړله، هم
هغه شان څنګه چې مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو.

د کار سر ته رسېدل

۳۲ د مالِک خُدائ د حضور خېمې ټول کار په ښۀ توګه سر ته ورسېدو. بنی اِسرائيلو هر څۀ هم هغه شان وکړل چې څنګه
مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. ۳۳ هغوئ خېمه او د هغې ټول سامان موسیٰ له راوړو، د دې کُنډې، چوکاټونه، لاړی،
ستنې او د دې پښې، ۳۴ د ګډو څرمنې نه جوړه شوې پرده چې سور رنګ ورکړے شوے وو، د ښې څرمنې نه جوړه پرده، د
پټولو والا پرده، ۳۵ د لوظ صندوق چې د کاڼو تختې په کښې پرتې وې، د دې د وړلو دپاره بازوګان او د دې د کفارې تخت هم،
۳۶ مېز او د دې ټول سامان او خُدائ پاک ته پيش کړے شوې روټۍ، ۳۷ د سوچه سرو زرو ډيوټ، د دې ډيوې او د دې ټول

سامان او د ډیوو دپاره تېل، (۳۸) د سرو زرو قربان‌ګاه، د غوړولو تېل، د خوشبويۍ مصالحې، خېمې ته د ننوتلو دروازې دپاره
پرده، (۳۹) د زېړو قربان‌ګاه او ورسره د دې د زېړو جالۍ، د دې د وړلو دپاره بازوګان او د دې ټول سامان، د وينځلو دپاره
ښانک او د دې بېخ، (۴۰) د دربار دپاره پردې او د دې ستنې او پښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پرده او د دې رسۍ، د خېمې دپاره
مېږې، او هغه ټول سامان چې په خېمه کښې استعمالېدلو، (۴۱) او د اِمامانو ښائسته لِباس چې په مقدس ځائ کښې د خِدمت
په وخت اغوستلے شو. د هارون او د هغۀ د زامنو دپاره مقدس لِباس وو چې کله هغوئ د اِمامانو په توګه خِدمت کولو. (۴۲)
بنی اِسرائیلو ټول کار هم هغه شان سر ته رسولے وو چې څنګه مالِک خُدائ موسیٰ له حُکم ورکړے وو. (۴۳) موسیٰ هغه ټول
کار ته وکتل او وې ليدل چې هغوئ دا په صحيح توګه هم هغه شان کړے وو څنګه چې مالِک خُدائ حُکم کړے وو. نو موسیٰ د
هغوئ دپاره برکت وغوښتلو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې ودرول او وقف کول

۴۰ (۱) بيا مالِک خُدائ موسیٰ ته وفرمائيل، (۲) ”د اولنۍ مياشتې په اوله ورځ مالِک خُدائ د حضور خېمه ودروه. (۳) په
دې کښې د لوظ صندوق کېږده په کوم کښې چې لس حُکمونه دی او د دې په مخکښې پرده ولګوه. (۴) هغه مېز دننه راوړه او
سامان ورباندې کېږده. ډيوټ هم دننه راوړه او ډيوې ورباندې کېږده. (۵) د لوظ صندوق په مخکښې د سرو زرو قربان‌ګاه
کېږده کومه چې د سوزېدونکې خوشبويۍ دپاره ده او د خېمې په دروازه باندې پرده ځوړنده کړه. (۶) د خېمې په مخکښې د
سوزېدونکې نذرانې قربان‌ګاه کېږده. (۷) د خېمې او قربان‌ګاه په مينځ کښې د وينځلو ښانک کېږده او اوبۀ په کښې واچوه. (۸)
ګېرچاپېره پردې ودروه او د دې په دروازه باندې پرده ځوړنده کړه. (۹) بيا د زيتُونو په تېلو باندې غوړولو سره خېمه او د دې
ټول سامان وقف کړه او داسې به دا مقدس شي. (۱۰) وربيسې، د غوړولو د تېلو په ذريعه د سوزېدونکې نذرانې قربان‌ګاه او د دې
ټول سامان وقف کړه او قربان‌ګاه به پوره مقدسه شي. (۱۱) د وينځلو ښانک او د دې بېخ هم په داسې طريقه وقف کړه. (۱۲)
هارون او د هغۀ زامن د خېمې دروازې ته راوله او هغوئ ته ووايه چې غسل وکړی. (۱۳) هارون ته مقدسې جامې ورواغونده،
سر يې په تېلو غوړ کړه او وقف يې کړه، نو هغه به د اِمام په توګه زما خِدمت کوی. (۱۴) د هغۀ زامن راوله او هغوئ ته چُوغې
ورواغونده. (۱۵) بيا د هغوئ سر په تېلو غوړ کړه، هم هغه شان چې څنګه دې د هغوئ د پلار سر غوړ کړے وو، نو چې د
اِمامانو په توګه زما خِدمت وکړی. دا غوړول به هغوئ د راتلونکې ټولو وختونو دپاره اِمامان جوړ کړی.“ (۱۶) موسیٰ هر څۀ هم
هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۱۷) چې کله هغوئ د مِصر نه راووتل نو د دويم کال د اولنۍ مياشتې
اوله ورځ وه چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه ودرولے شوه. (۱۸) موسیٰ د دې پښې لاندې ولګولې، چوکاټونه يې ودرول، لاړې
يې ورسره ولګول او د دې ستنې يې ودرولې. (۱۹) هغۀ په خېمه باندې د پټولو دپاره پرده خوره کړه او دپاسه يې پرېې بله پرده هم
واچوله، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۰) بيا هغۀ د کاڼو دوه تختې واخستلې او د لوظ صندوق کښې يې
کېښودلې. هغۀ د صندوق په کړو کښې بازوګان واچول او د دې د کفارې تخت يې پرې کېښودو. (۲۱) بيا هغۀ صندوق خېمې ته
دننه راوړو او پرده يې ځوړنده کړه. نو داسې هغۀ صندوق پټ کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۲)
د پردې نه بهر شمالی طرف ته يې په خېمه کښې مېز کېښودو، (۲۳) او په دې باندې يې مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې روټۍ
کېښوده، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۴) مېز ته مخامخ، جنوب طرف ته، هغۀ په خېمه کښې ډيوټ
کېښودو، (۲۵) او هغۀ هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې ډيوې بلې کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے
وو. (۲۶) پردې ته مخامخ، هغۀ په خېمه کښې د سرو زرو قربان‌ګاه کېښوده، (۲۷) او هغۀ ورباندې د خوشبويۍ مصالحې
وسوزولې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۲۸) هغۀ پرده د خېمې په دروازه کښې ځوړنده کړه، (۲۹) او
هلته پردې ته مخامخ هغۀ د سوزېدونکې نذرانې قربان‌ګاه کېښوده. او په هغې باندې يې سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې پېش
کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۳۰) هغۀ د وينځلو ښانک د خېمې او قربان‌ګاه په مينځ کښې
کېښودو او اوبۀ يې په کښې واچولې. (۳۱) موسیٰ، هارون او د هغۀ زامنو هلته خپل لاسونه او پښې ووينځلې (۳۲) چې کله هغوئ
دننه خېمې ته يا قربان‌ګاه ته ورتلل، لکه څنګه چې مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. (۳۳) موسیٰ د خېمې او قربان‌ګاه نه

ګېرچاپېره پړدې ودرولې او دربار ته د ننوتلو په دروازه باندې يې پړده ځوړنده کړه. نو موسىٰ ټول کار سر ته ورسولو.

د مالِک خُدائ د حضور خېمې دپاسه وريځ

۳۴ بيا وريځې خېمه پټه کړه او خېمه د مالِک خُدائ د حضور جلال نه ډکه شوه. ۳۵ نو په دې وجه موسىٰ خېمې ته دننه نهٔ
شو تلے. ۳۶ بنى اِسرائيلو صرِف په هغه وخت کښې په بل ځائ کښې کېمپ لګولو چې کله به وريځ د خېمې نه پورته شوه.
۳۷ تر کومې پورې چې به وريځ هلته وه، نو هغوئ به د سفر دپاره خېمې نهٔ اوچتولې. ۳۸ چې هغوئ کوم ځائ ته هم سفر
کولو نو د ورځې به يې د مالِک خُدائ د حضور وريځ د خېمې دپاسه ليدله او د شپې به يې په وريځو کښې بل شوے اور ليدلو.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹